

seatur, seu, si videbitur, privari possit. Nec ulla huius statuti derogatio aut exemptio, realis vel personalis, seu alia gratia praeservativa, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, quomodolibet pro tempore facta seu concessa, contra praemissa valeant, nec magister et conventus praefati illis parere teneantur; sed, illis non obstantibus, de prioratu, baiulivia, praeceptorum, dignitate, officio vel beneficio, sic aut per privationem huiusmodi vacante, iuxta stabilimenta et alia praemissa, libere disponere; aut illa alias per eum vel eos, ad quem seu quos antianitatis vel alio iure pertinet, acceptari possint.

§ 74. Decernentes praesentibus et in eis contentis omnibus, non nisi eisdem modo et forma, quibus in literis Leonis, Clementis et Pauli praedecessorum praedictorum concessum est, nullatenus derogari posse nec derogatum censi.

§ 75. Et sic in praemissis omnibus et singulis, per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, tam in dicta Curia quam extra eam pro tempore deputatos (sublata eis et eorum cuilibet quavis alias circa praemissa iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate), iudicari et definiri debere; ac irritum et inane, si secus, super praemissis omnibus et singulis, a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 76. Quocirca venerabilibus fratribus nostris archiepiscopo Toletanensi et episcopo Parisiensi ac pro tempore existenti Curiae causarum Camerae Apostolicae regenti seu generali auditori, per apostolica scripta, motu simili, mandamus quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes literas et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte magistrorum, priorum, baiulivorum, praeceptorum, mi-

litum et fratrum praedictorum seu alicuius eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant, auctoritate nostra, praesentes literas et in eis contenta huiusmodi firmiter observari, ac singulos, quos ipsae praesentes literae concernunt, illis pacifice gaudere. Non permittentes eos desuper contra praesentium tenorem quomodolibet molestari, contradictores et rebelles quoslibet per censuras et poenas ecclesiasticas ac etiam pecuniarias eorum arbitrio moderandas, ac alia iuris remedia, appellatione postposita, compescendo; ac quoscumque, quorum intererit, etiam per edictum publicum, locis publicis affigendum, constituto summarie de non tuto accessu, citando; ac quibus et quoties inhibendum fuerit, etiam simili edicto ac sub eisdem poenis et censuris, inhibendo; ipsasque censuras et poenas ecclesiasticas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 77. Non obstantibus praemissis ac dicti Bonifacii praedecessoris, qua cavetur ne quis extra suam civitatem vel dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam diaetam a fine suae dioecesis ad iudicium evocetur, seu ne iudices a Sede praefata deputati extra civitatem vel dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere aut alii vel aliis vices suas committere praesumant, et de duabus diaetis in concilio generali edita, ac quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti hospitalis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, ac quibusvis privilegiis, indultis et literis apostolicis, etiam ordinariis praefatis et quibusvis ecclesiis, monasteriis, Ordinibus, locis et personis, cu-

iuscumque dignitatis, status vel conditionis existentibus, sub quibuscumque tenoribus et formis ac cum quibusvis clausulis et decretis concessis, approbatis et innovatis, quibus omnibus, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus eorum, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo, kalendis iulii, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 1 iulii 1560, pontif. anno 1.

XII.

*De residentia episcopali, residentiumque privilegiis et non residentium poenis*¹.

Pius episcopus servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

Causa istius constitutionis.

De salute gregis dominici nobis ex alto commissi attentius cogitantes, ad ea libenter intendimus, per quae grex ipse, continua suorum cum eo residentia pastorum, praeservetur a noxiis, et in devium prolapsus, ad rectitudinis tramitem reducatur; ut pastores ipsi residentiam ipsam, prout tenentur, commodius facere, ac circa ipsius gregis curam libentius ac ferventius invigilare, et illum ab errorum praecipitiis praeservare, ac in fide orthodoxa

¹ In constitutione *In supremo*, quibus alias quoque poenas imposuit, ibi videas.

et devotione nostra continere valeant, opem et operam efficaces impendimus, prout, rerum et temporum qualitate pensata, conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Hinc est quod nos, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, universos et singulos venerabiles fratres nostros episcopos, archiepiscopos, primates et patriarchas ab ecclesiis et dioecesibus suis absentes, in virtute sanctae obedientiae ac sub interdicti ingressus ecclesiae poena, eo ipso, absque alia declaratione, incurrenda, districte praecipiendo monemus ut, omnibus postpositis, quanto citius, in Romana Curia videlicet moram trahentes, intra unum; extra eam vero, in Italia, intra duos; extra vero Italiam existentes, intra quatuor menses a die publicationis praesentium, in locis infrascriptis faciendam, computandos, se itineri committere et legitimis itineribus ad ecclesias seu dioeceses suas proficisci et sese personaliter conferre, ac ibidem, ut tenentur, residere et pastorale officium exercere debeant.

§ 2. Si quis autem a patriarchali, primatiali, metropolitana seu cathedrali ecclesia, sibi quocumque titulo, nomine seu iure commissa, quacumque ille dignitate, gradu et praeminentia praefulgeat, legitimo impedimento seu iustis et rationabilibus causis cessantibus, sex mensibus continuis extra suam dioecesim morando, abfuerit, quartae partis fructuum unius anni, fabricae ecclesiae et pauperibus loci per superiorem ecclesiasticum applicandorum poenam ipso iure incurrat. Quod si per alios sex menses in huiusmodi absentia perseveraverit, aliam quartam partem fructuum, similiter applicandam, eo ipso amittat. Crescente vero contumacia.

¹ Quas poenas imposuit Concil. Trid., sess. vi. *De Reform.* cap. 1. ² *Causa* etc. Can. et Decr. Conc. Trid. (Romae 1848) (n. r.).

Episcopi absentes redeant ad eorum ecclesias.

Inobedientes et non residentes poenas hinc expressas incurrant.

Praedicta contenta tantum modo derogari posse declarari.

Clausulam substitutam apponit.

Exe. u. sic deputati.

Contraria derogat.

ac¹ severiori sacrorum canonum censurae subiciatur, metropolitanus suffraganeos episcopos absentes; metropolitanum vero absentem suffraganeus episcopus antiquior residens, sub poena interdicti ingressus ecclesiae ipso iure² incurrenda, infra tres menses, per literas vel nuncium, Romano Pontifici denunciare teneatur; qui in ipsos absentes, prout cuiusque maior aut minor contumacia exegerit, suae supremae Sedis auctoritate animadvertere, et ecclesiis ipsis de pastoribus utilioribus providere poterit, sicut in Domino noverit salubriter expedire.

§ 3. Eisdem autem patriarchas, primates, archiepiscopos et episcopos mandatis nostris parentes, et apud suas ecclesias seu in earum dioecesibus personaliter residentes, specialibus favoribus et gratis prosequi volentes ut liberius et commodius eorum officio fungi valeant, eis et eorum cuilibet, ut quando resederint, etiam praetextu quorumcumque delictorum et excessuum atrociorum, etiam haeresis et laesae maiestatis criminum, per eos quomodolibet commissorum, ad comparandum personaliter in Romana Curia per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, nisi vigore specialis commissionis, manu nostra vel Romani Pontificis pro tempore existentis signatae, trahi aut citari non possint nec debeant; atque aliter factas citationes et censuras in eis appositas ac inde secuta quaecumque, nulla et irrita ac nullius roboris et momenti fore, ac eos minime afficere aut arctare statuimus et ordinamus.

§ 4. Necnon eos et eorum quemlibet ab omnibus et singulis decimis, subsidiis et aliis oneribus, ordinariis et extraordinariis, quomodolibet nuncupatis, per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes ac Sedem Apostolicam, etiam motu proprio et ex certa

¹ Ut severiori (l. s. c.) (n. r.). ² Eo ipso (l. s. c.) (n. r.).

scientia, ac etiam consistorialiter, etiam ad instantiam regum et principum, quomodolibet et ex quavis, etiam quantumvis urgentissima, iustissima ac pia et necessaria, causa, etiam pro defensione fidei catholicae, ratione dictarum ecclesiarum nunc et pro tempore impositis, illorumque solutione, auctoritate apostolica, tenore praesentium, ex simili scientia, penitus et omnino eximimus et liberamus; nec ad id a dilectis filiis modernis et pro tempore existentibus sanctae Romanae Ecclesiae camerario, necnon Camerae Apostolicae thesaurario, praesidentibus et clericis, ac decimarum, subsidiorum et aliorum onerum huiusmodi collectoribus et subcollectoribus seu exactoribus et commissariis ad id pro tempore deputatis, etiam vigore quorumcumque privilegiorum, indultorum et literarum, etiam praesentibus derogantium, ac illarum totum tenorem de verbo ad verbum exprimentium, eis quomodolibet concessorum et concedendorum, cogi seu compelli, et, ob non solutionem huiusmodi, aliquas sententias, censuras et poenas incurrere posse decernimus. Illisque et quibusvis aliis, in virtute sanctae obedientiae et sub nostrae indignationis, necnon excommunicationis aut suspensionis ac privationis suorum officiorum et beneficiorum, quae obtinent et pro tempore obtinebunt, eo ipso incurrendis poenis, ne eosdem episcopos, archiepiscopos, primates et patriarchas sic in dictis ecclesiis vel earum dioecesibus residentes, quamdiu in illis resederint, ut praefertur, ad solutionem decimarum, subsidiorum et onerum praefatorum cogere, ac propter illorum non solutionem excommunicationis aut alias sententias, censuras et poenas promulgare quoquo modo audeant seu praesumant, districtius inhibemus.

Jurisdictionem quoque habent contra clericos saeculares et etiam regulares extra claustra degentes quomodolibet ex-emplos.

§ 5. Et insuper eisdem episcopis, archiepiscopis, primatibus et patriarchis sic ut praemittitur residentibus, ultra privilegia et indulta, eis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac Sedem Apostolicam et generalia concilia et Cancellariae Apostolicae regulas concessa, quae in suo robore permanere volumus, tamquam a dicta Sede delegatis, in quibuscumque civilibus, criminalibus vel mixtis causis, contra quoscumque clericos saeculares particulares, ac etiam extra eorum monasteria seu regularia loca degentes regulares, quomodolibet exemptos, auctoritate nostra procedere et causas ipsas cognoscere fineque debito terminare, ac quidquid terminaverint exequi et observari facere; ipsosque exemptos pro tempore delinquentes iuxta eorum excessus et delicta punire, corrigere et omnem iurisdictionem in eos exercere, omniaque alia et singula, in praemissis et circa ea quomodolibet necessaria et opportuna, quae nosmet facere, exercere et exequi possemus, in omnibus et per omnia facere, exercere et exequi libere et licite valeant, plenam et liberam licentiam ac facultatem, auctoritate et tenore praedictis, concedimus et indulgemus.

A decretis ante definitivam, et ubi agitur de correctione morum appellatio non admittitur.

§ 6. Decernentes ab eorum ordinationibus, interlocutionibus et decretis ante definitivam sententiam vel vim definitivae habentem, et ubi agetur de morum correctione, nullatenus, etiam ad nos et Sedem Apostol., appellari posse, et nihilominus per appellationes quascumque contra praesentium tenorem quomodolibet interpositas minime causas devolvi, aut etiam per quasvis inhibitiones, etiam cum quibusvis censuris et poenis eis a quibusvis iudicibus ordinariis vel delegatis forsitan faciendas, illarum ulteriorem cognitionem et expeditionem et, ubi de morum correctione agetur, etiam legitimam executionem mi-

nime impediri, aut censuris et poenis huiusmodi ligari aut irretiri censere.

§ 7. Sicque in praemissis omnibus et singulis per quoscumque metropolitanos aut alios iudices et commissarios, etiam Palatii Apostolici auditores et S. R. E. cardinales, sublata eis aliter iudicandi, interpretandi aut definiendi potestate, iudicari, definiri aut interpretari debere, nec non irritum et inane quidquid secus a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 8. Mandantes venerabilibus fratribus nostris Feltrensi et Pisauriensi ac Amerinensi episcopis per apostolica scripta, motu simili, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes literas et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit et quoties pro parte eorumdem episcoporum, archiepiscoporum, primatum et patriarcharum seu alicuius eorum desuper requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant eadem auctoritate nostra illos et eorum singulos omnibus et singulis praemissis pacifice frui et gaudere, non permittentes eos desuper per eosdem camerarium, thesaurarium, praesidentes et clericos necnon collectores et subcollectores et exactores et commissarios praefatos seu quoscumque alios quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per similes censuras et poenas ecclesiasticas ac alia opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo; necnon, legitimis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 9. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII, praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus diaetis, dummodo ultra tres diaetas aliquis au-

Decretum Ir-tilians.

Executorum istius constitutionis deputatio et facultates.

Clausulae derogatoriae.

Obedientes et residentes possunt privilegia infra scriptis, ut videlicet citari non possint ad comparandum in Romana Curia, nisi de commissione Papae.

Exemptique sint a solutione decimarum, etc.

toritate praesentium ad iudicium non trahatur, et aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quibusvis Camerae praefatae statutis, decretis et declarationibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, necnon privilegiis, indultis, exemptionibus, etiam Mari Magno aut alias nuncupatis, conservatorum deputationibus et eorum ac aliis inhibitionibus, quibus dicti episcopi, archiepiscopi et patriarchae deferre minime teneantur, sed illis reiectis ac non obstantibus, in dictis causis, ut praefertur, procedere, et illas iure debito terminare possint; ac literis apostolicis eidem Camerae camerario, thesaurario, praesidenti et clericis ac collectoribus et subcollectoribus et commissariis, ac exemptis, necnon regibus et principibus praefatis, ac dilectis filiis archipresbytero et capitulo ecclesiae nostrae Lateranensis, necnon hospitali nostro S. Spiritus in Saxia de Urbe et quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu et scientia similibus, concessis, approbatis et innovatis, quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, et quae adversus praemissa nemini suffragari posse volumus, contrariis quibuscumque; aut si patriarchis, primatibus, archiepiscopis et episcopis vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per literas

apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 10. Et quia difficile foret praesentes literas ad singula, in quibus fides forsani facienda foret, loca deferri, volumus et eadem auctoritate decernimus quod earum transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius curiae ecclesiasticae vel personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio et alibi, ubi opus fuerit, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

§ 11. Quodque publicatio praesentium, cum dimissione copiae in valvis basilicae Principis Apostolorum et Cancellariae Apostolicae ac in acie Campi Florae, eosdem praefatos et eorum singulos, etiam a dicta Curia absentes, sic ut praefertur monitos, arctet et afficiat, perinde ac si praesentes literae eis ac eorum cuilibet personaliter intimatae forent.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo, pridie nonas septembris, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 4 septembris 1560, pontif. an. 1.

XIII.

Reductio ad terminos iuris communis bullae Pauli IV, editae super alienationibus et locationibus bonorum ecclesiasticorum, quoad causas pendentes et futuras; et licentia revidendi iam decisas 1.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Provida Romani Pontificis circumspectione 2, ea quae certis suadentibus causis emanarunt, ex aliis non minus attendendis

1 Hanc bullam Pauli IV habes in tomo VI, pag. 496, *Iniunctum*, n. III, ibi videas quae dixi.

2 *Circumspectio*, Matth. (R. T.).

Transumptorum fides.

Forma et effectus publicationis.

Exordium.

rationibus, ad rationis tramitem reducit, prout, rerum qualitate digesta, salubriter conspicit expedire.

Paulus IV edidit constitutionem.

Lites autem et quaestiones multae ortae sunt, et quam plurimi de rigorosa executione dictae Constitutionis Pauli IV conquerebantur.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Paulus Papa IV, praedecessor noster, ex certis tunc expressis et nobis notis causis, motu proprio et ex certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine etc. 1.

§ 2. Cum autem, sicut accepimus, occasione dictarum literarum et motus proprii huiusmodi, diversae lites, quaestiones et controversiae ortae, ac diversa gravamina, laesiones, perturbationes et incommoda diversis personis generata et illata, ac literae et motus proprii huiusmodi rigorosae executioni demandata fuerint, in earumdem personarum animarum molestiam non modicam, plurimorum ad nos querelae delatae fuerint et in dies deferantur, conquerentium potissimum de rigore vel potius iniustitia literarum et motus proprii praedictorum, praesertim facta interpretatione, prout a nonnullis dicitur esse facta, quod contra illos non possit opponi legitima praescriptio temporis neque compensatio, vel etiam pro melioramentis competens retentio et pro fructibus bona fide perceptis et consumptis excusatio, neque fori declinatio minusque appellatio aliave iuris communis remedia, et quod alienationes factae a Romano Pontifice solemnitatibus alias a iure requisitis, et etiam ad commodum et favorem et ex necessitate sanctae Romanae Ecclesiae non valeant.

Ideo hic Pontifex illam constitutionem reducit ad terminos iuris communis, quoad causas pendentes et futuras;

§ 3. Nos, arbitantes indemnitati ecclesiarum per anteriores canones esse abunde provisum, ac quietem et tranquillitatem singulorum christifidelium nostris potissimum temporibus sinceris exoptantes affectibus, ad tollendam omnem querelarum praedictarum occasionem, literarum et motus proprii praedictorum veriores,

1 Omittitur residuum narrativae, quia bullam habes loco supra citato.

necnon processuum desuper formatorum et sententiarum litarum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, necnon quarumcumque litium desuper forsantatarum et pendentium status ac merita 1, ac nomina et cognomina iudicum et collitigantium praesentibus pro expressis habentes, volentes, consideratione etiam dilectorum filiorum populi Romani, ubi propter literas et motum proprium praedictum novitates nullae factae esse dicuntur, literas et motum proprium huiusmodi, quoad pendentes et futuras causas, ac si umquam 2 emanassent, ad ius commune et terminos et viam iuris communis, ex certa nostra scientia et de apostolicae potestatis plenitudine, omnino reducimus, revocamusque, cassamus et annullamus, ac viribus vacuumus.

§ 4. Quo vero ad eas causas, in quibus 3 literarum et motus proprii praedictorum ad sententiae prolationem est processum, illos, contra quos est sententiatum, si sint propterea censuris ecclesiasticis irretiti, a censuris huiusmodi absolvimus; concedimusque et volumus quod, etiam si ab eisdem sententiis non appellaverint, aut interpositae per eos appellationes desertae remanserint, ac etiam ad earumdem sententiarum executionem processum fuerit, possint nihilominus, firma remanente executione iam facta, pro eorum et cuiusque eorum libito voluntatis, super sententiarum executionumque huiusmodi et quorumcumque inde secutorum iniustitia et nullitate, coramsuis competentibus ordinariis sive specialiter delegatis iudicibus agere et expediri in causis, quae ipsis, secundum iuris communis dispositionem, posthabitis bulla et motu proprio praedictis, procedi et sententari et definiri debeat, ita ut, si huiusmodi sententias, cum inde secutis, a dictis ordinariis vel iudicibus specialiter delegatis per viam 4 nullitatis vel iniustitiae revocari contigerit, etiam quod unica sen-

Quo vero ad decisas, absolutos a censuris, et causas mandatae revideri secundum iuris communis dispositionem.

1 *Materia*, Matth. 2 *Numquam*, Cherub. et Matth. 3 *In quibus vigore etc.*, Idem. 4 *Per vim*, Cherub. (R. T.).

tentia sit in favorem priorum possessorum, executioni demandetur, firma manente appellatione, quoad caput devolutivum.

Decretum irritabile.

§ 5. Et ita per quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici auditores ac S. R. E. cardinales, sublata etc.; irritum quoque etc., iudicari et definiri.

Forma et effectus publicationis.

§ 6. Praesentiumque (quas vim legis in perpetuum habere volumus) solam signaturam sufficere, et postquam per cursores in locis consuetis more solito publicatae fuerint, statim omnes afficere, et earum transumptis, unius ex dilecti filii nostri in alma Urbe vicarii iudicibus manu subscriptis, eiusdemque vicarii sigillo obsignatis, non minus quam ipsis originalibus credi et fidem adhiberi decernimus et declaramus.

Clausulae derogatorie.

§ 7. Non obstantibus praemissis ac quibusvis renunciationibus et de non contraveniendo obligationibus desuper factis, etiam iuramento, quod quoad hoc relaxamus, vallatis, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis decretis, etiam motu proprio et scientia similibus quomodolibet concessis etc. Quibus omnibus et singulis in literis latissime extendendis, etiam si de illis etc., tenores etc., hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis et consuetis.

Fiat, motu proprio. I.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, tertio idus septembris, anno I.

Publicatio.

Anno a Nativitate Domini MDLX, indicatione III, die vero XXIV mensis septembris, pontificatus sanctissimi in Christo patris et D. N. D. Pii divina providentia Papae IV anno I, retrospectae literae affixae et publicatae fuerunt in acie Campi Florae ac basilicae Principis Apostolorum et Cancellariae Apostolicae valvis seu portis, tamquam

locis ad similia facientibus, iuxta ipsarum literarum tenores, per nos Iacobum Carra et Nicolaum de Matthaëis, cursores.

Ioannes Magnus, magister cursorum.

Dat. die 11 septembris 1560, pont. an. I.

XIV.

Forma contrahendi in Statu Ecclesiastico societates officii nuncupatas ¹.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Cum, sicut accepimus, felicitis recordationis Paulus Papa IV, praedecessor noster, certis tunc expressis causis motus, quod nullus, tam in Curia quam in tota ditione ecclesiast., officialis, cuiuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis et praeminentiae existeret, tunc et pro tempore aliquam societatem super aliquo seu aliquibus ex officiis ad tunc suam seu Sedis aut Camerae Apostolicae seu camerarii, vicecamerarii, poenitentiarum maioris et causarum Palatii Apostolici auditoris dispositionem quomodolibet pertinentibus, quae vendi consueverunt, per eum obtinentes, pro tempore cum aliqua alia persona seu personis, communi, collegio seu universitate, nisi praecedente signatura ab eo seu Romano Pontifice pro tempore existente obtenta, in qua pacta et conventiones partium exprimi deberent, pro cuius expeditione et certa advocacione medium pro centenario quolibet scutorum seu ducatorum cogeretur solvere, inire praesumeret, et societates aliter quam sic initae non valerent, et earum praetextu agi non posse, et forsitan alia tunc expressa sua constitutione, motu proprio, sub Datum Romae apud Sanctum Marcum, anno In-

Paulus IV tradidit formam contrahendi societates officiorum nuncupatas, ut in eius constitut. Inter ceteras.

¹ Aliam ediderat dispositionem Paulus IV in eius constitutione VIII, *Inter ceteras*, tom. VI, pag. 805, prout aliam quoque edixerat Leo X, die XVI Ianuarii 1514, sed Leonis bullam, veluti in totum antiquatam, volens praetermisi.

Hic Pontifex ex causis hic relatis eam revocat I.

carnationis dominicae millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto, nonis octobris, pontificatus sui anno I, statuerit et ordinaverit, prout in ea latius continetur et habetur.

§ 1. Nos, considerantes, sicut fideli relatione percipimus, quod ex huiusmodi constitutione multae et diversae tam nostrae almae Urbis quam ditionis ecclesiasticae et extra eam personae, quae aurum ² pecunias in societatibus officiorum huiusmodi contrectare solitae erant, ea prohibitione, uti re nova territae, earum societates, quae in notabili numero et ingenti pecuniarum summa existebant, statim disdixerunt et revocarunt, ad exactionemque pecuniarum sic in societatibus datarum agere, et officiales eorumque fideiussores cogere coeperunt et enixe institerunt; quo factum est ut officiales ipsi et eorum fideiussores, tum etiam ob mala tempora quae intervenerunt, promptam non habeant quam restituerent pecuniam, nec ab aliis, propter huiusmodi constitutionis difficultatem, pecunias in societatem reperirent, eorum officia seu bona alia, viliori etiam pretio, vendere et alienare vel pecunias alias, sub gravioribus, etiam illicitis, usuris capere, vel potius, quod pluribus contigit, decedere et ab Urbe aufugere et sic creditores defraudare omnino cogerentur; ob quod gravia damna et incommoda tam Urbi quam ipsis particularibus officialibus et personis illata fuerint, quae etiam hodie sustinent. Cupientes, quantum cum Deo possumus, his malis obviare pro tempore futuro, ac officiales ipsos et alios interesse putantes ab huiusmodi gravibus et damnatis usuris condebitis exactionibus liberare, supplicationibus dilectorum filiorum nostrorum populi Romani et conservatorum almae Urbis nostrae super hoc nobis porrectis

¹ Adverte quod non intelligitur revocata in vers. *Nos cupientes*, ut patet etiam ex lectura huiusmet bullae. ² Legimus earum pecunias (n. r.).

inclinati, eisque instantibus et cum eis more pii patris benigne agere volentes, motu simili, ex certa nostra scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, dictam constitutionem per dictum Paulum quartum, ut praemittitur, factam, cum omnibus in ea apposis clausulis, cuius tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro expressis haberi volumus, cassamus, irritamus et annullamus, ac pro cassatis, irritis et annullatis haberi volumus, illamque viribus tempore futuro penitus evacuamus.

Novamque dispositionem inducit.

§ 2. Volentes et auctoritate nostra discernentes quod de cetero ipsis officialibus, super tamen eorum officiis, societates quascumque, cum pactis tamen licitis et honestis, prout et quemadmodum ante constitutionem praefatam solitum erat, etiam nulla a nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente desuper expedita supplicatione seu signatura, non tamen ultra valorem officiorum super quibus illas fieri contingeret, ita quod, ad requisitionem secum societates contrahentium, teneantur in ipso contractu specialiter exprimere alias societates super eodem officio contractas, si quae sint; et si eas falso negaverint vel expresserint in toto vel in parte, poenam privationis officiorum ipsorum, super quibus societates huiusmodi contractae fuerint, sine tamen praedicio creditorum, quatenus aliunde illis satisfieri non possit, ipso iure incurrant. Et nihilominus, tam ipsi quam fideiussores desuper praestiti, ad satisfactionem societatum et debitorum desuper contractorum teneantur et obligati existant, facere et inire, ac pecunias recipere et contractus desuper celebrare, qui alias tamen legitime initi, validi et efficaces existant et executioni demandari debeant, libere et licite possint et valeant, licentiam et facultatem concedimus per praesentes.

Contrarius de-rogat.

§ 3. Dicta constitutione ceterisque in contrarium quomodolibet facientibus non obstantibus quibuscumque, praemissorum omnium et aliorum hic forsitan necessario exprimentorum tenores pro plene et sufficienter expressis habentes.

Placet, motu proprio. I.

XV.

De solemnitatibus observandis in venditionibus et locationibus bonorum et iurium Camerae Apostolicae.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Exordium.

Cum in alienationibus rerum ad ecclesias et fiscum pertinentium nonnulla sint a iure specialius disposita, ne ecclesiae et fiscus per malignitatem hominum gravius laedantur, eaque maxime in rebus ad Romanam Ecclesiam, quae ceterarum est caput, et eius Camerae Apostolicam pertinentibus, observari conveniat, quorum omissionem plerumque damnosam fuisse, experientia rerum magistra docente, compertum est.

Quae solemnitates observantur in alienationibus et locationibus bonorum camerae.

§ 1. Idcirco nos, praefatae Romanae Ecclesiae eiusque Camerae Apostolicae indemnitati, ex nostri officii debito, consulere volentes, motu simili et ex certa scientia, hac in perpetuum valitura constitutione, statuimus et ordinamus ut de cetero in omnibus venditionibus, locationibus et alienationibus thesauriarum, dohanarum, gabellarum aliorumque iurium, bonorum et reddituum quoruncumque, tam in alma Urbe nostra quam in aliis provinciis, civitatibus et locis nostrae et S. R. E. ditioni subiectis, ad praedictam Camerae quomodolibet pertinentium, per eandem Camerae seu ab ea deputatos et deputandos ad quantumcumque longum seu breve tempus faciendis, debitae et de iure requisitae solemnitates, tam quoad publica edicta, cum expressione locorum et dierum in quibus

haec fieri debebunt, emittenda, et licitationes et subhastationes, cum temporis a iure seu iudicis arbitrio statuti praefixione, nec non plus offerentibus deliberationes, quam quoad cetera circa rerum fisci alienationes disposita, observari debeant.

§ 2. Et aliter factae venditiones, locationes seu alienationes rerum huiusmodi non valeant, nulliusque roboris et momenti existant, sed per eandem Camerae revocari, ipsaeque res sic alienatae cum fructibus inde perceptis repeti et aliis vendi seu locari possint et debeant; sicque per quoscumque iudices, etiam Palatii Apostolici auditores et S. R. E. cardinales, iudicari et declarari debere, sublata eis aliter iudicandi et declarandi facultate, irritumque et inane quicquid secus a quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Aliterque factae nullae sint.

§ 3. Et ne in huiusmodi subhastationibus faciendis fraus aliqua fieri valeat, omnibus et quibuscumque res praefatas emere vel conducere volentibus, ne cum aliis quibuscumque pacta seu conventiones, ut illi minora pretia offerant et licitentur, seu aliquam super praemissis societatem seu conventiculam occultam in praedictam Camerae ineant, sub nullitatis et invaliditatis omnium per eos in praemissis, mediante fraude huiusmodi, gendorum, ac excommunicationis maioris et decem millium ducatorum auri eidem Camerae applicandorum poenis, districtius inhibemus.

Fraudulentae pactiones damnantur.

§ 4. Mandantes dilectis filiis Guidoni Ascanio, S. Mariae in Via-lata diacono cardinali, nostro et S. R. E. camerario, ac praedictae Camerae praesidentibus, clericis, ut praesentes, quarum solam signaturam nostram, etiam absque datae appositione, regula Cancellariae nostrae forsitan contraria non obstante, sufficere volumus, in libris Camerae registrent, ac in eisdem

Executorum huius motus proprii deputatio.

1 A quoquam, quartis etc., Cherub. (R. T.).

literis contenta omnia et singula inviolabiliter observent et a quibuscumque aliis observari mandent et faciant cum effectu.

Clausulae derogatoriae.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis eidem camerario et clericis et Camerae Apostolicae quomodolibet concessis, approbatis et innovatis, quibus omnibus, illorum tenores etc., quoad praemissa specialiter et expresse derogamus, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Placet, et ita motu proprio statuimus et mandamus. I.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, xvi kalendas octobris, anno primo.

Admissio in Camera Apostolica.

Registratae lib. xxxv, fol. ccliii, die xv novembris MDLX admissae et registratae ex decreto Camerae collatae et concordatae.

Hieronymus de Tarano.

Dat. die 16 septembris 1560, pontif. anno 1.

XVI.

Erectio ducatus Brachiani, pro Paulo Iordano Ursino et successoribus 1.

Pius Papa IV, ad perpetuam rei memoriam.

Familiae Ursinae erga Sedem Apostolicam merita.

§ 1. Cum domus et nobilis familia Ursina inter antiquas almae Urbis nostrae domos et familias admodum illustris existat, Sedi et Romanae Ecclesiae praedictae semper devota fuerit: ex eaque non solum felicitatis recordationis Nicolaus Papa tertius multique eiusdem Romanae Ecclesiae cardinales, sed multi quoque domicelli, priscae illius virtutis Romanae alumni, in egregios armorum duces evaserint, fortemque et memorabilem dictae Sedi operam, tam in bellicis quam in domesticis aliisque rebus, strenue navaverint, ac propterea et ex certis aliis animum nostrum moventibus

1 Ex Raynaldo Continuat. annal. opus posthum., tom. xxii. — *Brachianum* quod et *Arcennum*, nunc *Bracciano*, urbs est ditionis Pontificiae, decem miliaribus distans ab ora Tyrreni maris Boream versus (R. T.).

causis, domum praedictam ac dilectum filium nobilem virum Paulum Iordanum Ursinum, Romanum, primarium eiusdem domus et familiae Ursinae virum, eiusque posteritatem specialis gratiae favore prosequi volentes, ex motu proprio etc. *Brachianum* etc., in perpetuum et nobilem ducatum, cum iurisdictione, imperio et gladii potestate et privilegiis, praerogativis, signis et insigniis, ad perpetuum et nobilem ducatum pertinentibus, apostolica auctoritate et certa scientia, tenore praesentium, erigimus et instituimus etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo, vii idus octobris, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 9 octobris 1560, pontif. anno 1.

XVII.

Iudices causarum beneficiorum vel criminalium privationem beneficiorum concernentium, eorumque affines et familiares, beneficia illa impetrare non possint.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Cupientes unicuique iustitiam, prout par est, aequa lance ministrari, et omnem delinquendi occasionem ab ipsius iustitiae ministris, praesertim iudicibus in beneficiis ac etiam criminalibus privationem beneficiorum ecclesiasticorum concernentibus causis, tam a Sede Apostolica ac eius legatis et vicelegatis quam alias quomodolibet et a quibuscumque pro tempore deputatis, seu ad quos illarum cognitio, tam de iure quam de consuetudine, etiam ratione eorum, quae obtinent, officiorum et alias quomodolibet pertinet et pertinebit, seu quibus causae ipsae, tam apostolica quam alia auctoritate commissae sunt et pro tempore committentur, penitus re-

Causa constitutionis.

moveri, ac eorum fraudibus obviare et animarum saluti, quantum cum Deo possumus, salubriter consulere.

§ 1. Ex certa nostra scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, decernimus et declaramus quoscumque iudices, etiam S. R. E. cardinales necnon causarum Palatii Apostolici auditores seu locatenentes et utriusque vel alterius signaturae referendarios et quosvis alios, etiam archiepiscopali, patriarchali aut alia maiori dignitate, etiam legationis munere fungentes, ad audiendum, cognoscendum et decidendum causas super quibusvis ecclesiis, monasteriis, prioratibus et aliis beneficiis ecclesiasticis, tam in Romana Curia quam extra eam quomodolibet hactenus motas, etiam privationem eorumdem concernentes, et in futurum movendas, tam alia Sede eiusque legatis seu vicelegatis praedictis, ac tam apostolica quam ordinaria aut alia auctoritate et a quibusvis in dicta Curia et extra eam vel alias ubilibet pro tempore deputatos, seu ad quos similium causarum decisio seu qualiscumque cognitio, etiam quomodolibet, ut praefertur, spectat et spectabit in futurum, aut quibus illas quovis modo audiendas, cognoscendas et decidendas et, ut praefertur, alias committi contigerit, necnon eorumdem cardinalium, auditorum, locatenentium, referendariorum et aliorum, ut praefertur, qualificatorum iudicium huiusmodi nepotes, consanguineos, affines, procuratores, sollicitatores ac domesticos vel familiares, cuiuscumque status, gradus, ordinis et conditionis fuerint, et etiam ex quorum sententiis privationes ecclesiarum, monasteriorum, prioratum et beneficiorum huiusmodi aut alias emanaverint ac emanabunt, eorum per privationem eandem aut alias quomodolibet occurrentia vacatione, nullo umquam tempore a nobis seu Sede aut aliis legatis praedictis vel quibusvis illorum ordinariis collatoribus

1 Tam a dicta Sede, Cherub. (A. T.).

impetrare, aut ab aliis impetrari, seu sibi conferri et de illis provideri facere quomodo posse seu debere, sed illos penitus ad illa in posterum obtinenda inhabiles fore et esse; ac quascumque impetrationes sic ab eis, etiam ut praefertur qualificatis, necnon collationes et provisiones ac quasvis alias dispositiones aut alias concessionem de ecclesiis, monasteriis, prioratibus et beneficiis huiusmodi, etiam per nos aut praedecessores nostros, etiam motu et potestatis plenitudine similibus, hactenus quomodolibet factas et in posterum faciendas, nullas, irritas et inanes nulliusque roboris et momenti existere, nullumque per illas eis ius quaesitum fuisse, fore aut esse, seu dici vel censer, ac de annali et triennali possessore, aut alias Cancellariae Apostolicae regulas seu alias constitutiones eis adversus praemissa nullatenus suffragari posse, sed illos eis sic impetratis omnino privatos et ab eis amovendos esse, prout nos harum serie privamus et amovemus, ac privatos et amotos esse denunciamus.

§ 2. Et ita per eosdem cardinales, auditores, locatenentes ac alios quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, sublata etc., iudicari etc. debere, irritum quoque etc. decernimus et declaramus.

§ 3. Non obstantibus, si opus sit, de non tollendo iure quaesito et aliis quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, statutis etc., etiam iuramento etc. roboratis, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis quibusvis, in genere vel in specie, etiam iuramento etc., ac motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessis quibusvis, omnibus in literis latissime extendendis, etiam si de eis etc., tenores etc., hac vice specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis et consuetis.

Fiat, motu proprio. I.

Iudices causarum beneficiorum, eorumque affines et familiares beneficia illa impetrare non possint.

Decretum irritans.

Clausulae derogatoriae.

Repetitio clausularum.

§ 4. Cum decreto, declaratione, derogatione et aliis de ac pro omnibus supra dictis, quae hic pro sufficienter et ad partes repetitis habeantur, latissime extendendis perpetuo in forma gratiosa; et, si videbitur, literae desuper ad perpetuam rei memoriam, cum praemissorum omnium et singulorum, etiam nomen et cognomen, etiam beneficiorum sic impetratorum, eorum qualitatem, etiam maioritatis et principatitatis, et illa impetrantium in se continentium, etiam si cardinales vel alias, ut praefertur, qualificati fuerint, ac temporis detentionis maiori et veriori expressione, latissime extendendae, per breve nostrum expediri et in dicta Cancellaria et alias ubilibet publicari possint; et, si videbitur, cum opportuno decreto quod illarum transumptis, manu notarii publici subscriptis et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae seu curiae ecclesiasticae munitis, eadem prorsus fides, in iudicio et extra, adhibeatur, quae originalibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae, latissime extendi possint; seu, si videbitur, praesentis motus proprii, etiam absque illius registratura et data, sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio et extra, quacumque regula seu constitutione apostolica contraria non obstante.

Fiat. I.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, quinto idus octobris, anno I.

Dat. die 11 octobris 1560, pontif. anno I.

XVIII.

Vassallorum obligationes de cetero fiendae pro eorum dominis Sedi Apostolicae subiectis, nullae erunt; et domini eorum vassallos ab obligationibus iam factis indemnes relevare, et pecunias solutas infra sex menses restituere cogentur.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Causae istius constitutionis.

Quia non solum ex debito caritatis et pastoralis officii, quo omnium nostrorum Bull. Rom. Vol. VII.

et Romanae Ecclesiae subditorum praecipuam curam tenere debemus, sed, pro interesse etiam pecuniario Sedis et Camerae praefatae, debemus prospicere et curare ut ex terris, civitatibus, oppidis, castris, villis et locis, temporali dominio comitum, baronum, domicellorum aut alias quomodolibet nuncupatorum, nobis subditorum, oriundi, aut illarum illorumque incolae et habitatores suis facultatibus non exhauriantur, quandoquidem ad paupertatem redacti, non valerent solvere subsidia, et sufferre onera, quae nobis et Sedi ac Camerae praefatis, ratione superioritatis et alias, tam ordinarie quam extraordinarie, prout contingit, praestare tenentur et consueverunt. Et (sicut accepimus) pravus quidam abusus a multis annis citra inolevit quod nonnulli ex comitibus, baronibus et aliis temporalibus domicellis praefatis, per seipsos vel per alias ad eorum commodum interpositas personas, accipiendo pecunias mutuo seu alios contractus faciendo, faciunt civitatum, oppidorum, castrorum, terrarum, villarum et locorum sibi subditorum universitates et homines, et plerumque etiam particulares accedere et fideiubere, seu principaliter et in solidum obligare; et adveniente tempore ad faciendam solutionem vel satisfactionem, ipsis dominis non solventibus neque satisficientibus, miseri subditi coguntur vel de suo solvere et satisfacere ac depauperari; vel solvere et satisfacere non valentes, censuris et interdictis subiici, ac per executores tribulari, immensisque fastidiis vexari, et demum ad solvendum et sufferendum Camerae Apostolicae subsidia et alia praefata impotentes reddi.

§ 1. Nos igitur, tot inconvenientibus occurrere, illorumque occasionem tollere volentes, motu proprio et ex certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, universis et singulis comitibus, ba-

Domini restituant infra sex menses vassallis pecunias pro eis solutas;

ronibus, domicellis et aliis praefatis, sub excommunicationis latae sententiae privationisque domini, civitatum, oppidorum, castrorum, villarum et locorum praefatorum ipso facto incurrendis poenis, in virtute sanctae obedientiae, praecipimus et mandamus ut quicumque ex eis, pro quibus seu pro quorum commodo, utilitate et interesse, immediate vel aliis personis mediantibus vel suppositis, eorum subditi universaliter vel particulariter, ex quacumque causa et quocumque modo, obligati hactenus fuisse reperiuntur, debeant, per ipsos subditos soluta seu quomodolibet exposita, integrè infra sex menses proximos restituere.

§ 2. Et pro aliis obligationibus, non solutis neque satisfactis debitis temporibus, de suis propriis, absque subditorum damno aliquo, solvisse et satisfacisse, ipsosque subditos, etiam non petentes, vere et realiter indemnes et penitus sine damno relevasse. Et nihilominus omnes et singulas confessiones, et quietationes, et liberationes dictorum dominorum per ipsos subditos, circa relevationem indemnitate huiusmodi, non interveniente vera et reali satisfactione, etiamsi iuratae fuerint, irritas et nullius momenti fore et esse decernimus.

§ 3. Insuperque omnes et singulas fideiussiones et accessiones, etiam cum clausula *principaliter et in solidum*, necnon uti principales et tam personales quam reales et alias quascumque obligationes et promissiones, per universitates et personas subditas praefatas, sive universaliter sive particulariter, etiam in ampliori forma Camerae Apostolicae, cum iuramento, censurarum et mandati executivi susceptione et promissione, etiam iurata, etiam de non utendo remedio huius nostrae provisionis ultro seu ad preces et instantiam, aut ad commodum seu utilitatem suorum in temporalibus domino-

rum, immediate ipsis dominis nominatis, seu, illis non nominatis, aliis interpositis nominibus et personis, de cetero, perpetuis futuris temporibus, quocumque modo faciendas, et prout illas concernent desuper conficienda instrumenta nullius roboris et momenti fore et esse, universitatesque et personas subditas praefatas nullo modo obligare, neque in iudicio vel extra ullam omnino fidem facere.

§ 4. Sicque et non aliter per quoscumque iudices, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinales et Palatii Apostolici causarum auditores, Camerae Apostolicae regentem et alios quoscumque iudices, in alma Urbe et aliis quibuscumque sanctae Romanae Ecclesiae terris et locis, sublata aliter iudicandi facultate, iudicari debere; ac si et quidquid secus fieri contingat, irritum etc.

§ 5. Et praesentium (quas, postquam per aliquem ex nostris cursoribus in locis consuetis Urbis affixae et publicatae fuerint, omnes, etiam ignorantes, afficere volumus) solam signaturam, regula contraria non obstante, sufficere decernimus.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis Camerae et aliis quibuscumque concessis, cuiuscumque tenoris existant, statutisque et consuetudinibus locorum, etiam iuramento etc. roboratis, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Placet, et ita decernimus et mand. I.

Anno a Nativitate Domini MDLX, indicatione in, die vero XIII mensis octobris, pontificatus sanctissimi in Christo patris et D. N. D. Pii divina providentia Papae IV anno 1, retrospectae literae affixae et publicatae fuerunt ad valvas Cancellariae Apostolicae et in acie Campi Florae, ac ad valvas basilicae Principis Apostolorum de Urbe, per nos Iulium Parinum, clericum Terdonensem, et Iacobum Carra, SS. D. N. PP. cursores.

Camillus Cherub., magister cursorum. Pub. die 13 octobris 1560, pontif. anno 1.

Decretum irritans.

Publicata in Urbe ligat ignorantibus.

Derogatio contrariorum.

Publicatio.

XIX.

Approbatio et declaratio iurisdictionis et indultorum archipresbyteri et iudicis causarum canonicorum et capituli Beatae Mariae Maioris de Urbe ¹.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Causa huius motus proprii.

Cum, sicut accepimus, dilectus filius noster Carolus, tituli Sanctae Praxedis S. R. E. presbyter cardinalis Borromæus nuncupatus, basilicae S. Mariae Maioris de Urbe archipresbyter et dilecti filii eiusdem basilicae canonici, capitulum ac beneficiati et clerici et singulae personae praesertim motus proprios, omniaque basilicae huiusmodi privilegia, pro illorum subsistentia firmiori, nostri et Sedis Apostolicae patrocinio et munimine roborari desiderant.

Confirmatio iurisdictionis et indultorum cum declarat. quod causas criminales.

§ 1. Nos, Carolo cardinali archipresbytero et capitulo, canonicis, beneficiatis et clericis et personis basilicae praedictae, ob singularem eorum erga nos et Sedem Apostolicam devotionem, benigne annuere ac eos specialis gratiae favore prosequi volentes, ac omnes et singulas causas civiles et beneficiales, meras et mixtas, ecclesiasticas seu spirituales et profanas, necnon etiam criminales (citra tamen poenam sanguinis et corporis afflictivam), tam inter canonicos et capitulum ac beneficiatos et clericos aliasque praedictae basilicae et alias quascumque personas, cuiuscumque status, gradus, dignitatis et praesentiae existentes, de et super censibus, canonibus, pensionibus, responsionibus et aliis quibuscumque rebus et bonis ad dictam basilicam spectantibus et pertinentibus vel ius aut interesse praedictae basilicae quomodocumque et qualitercumque concernentibus, directe vel indirecte, quam etiam inter ipsosmet canonicos et beneficiatos,

¹ Has iurisdictiones vide tom. VI, in constitutione XXIV Pauli III, *Cum, sicut*, pag. 266.

clericos, cappellanos et sacristanos et alias eiusdem basilicae personas et alios praedictos, et alias quascumque personas, loca, collegia et universitates ac communitates, super quibuscumque bonis et pecuniarum summis rebusque aliis, quocumque nomine nuncupatis et quomodocumque qualificatis, ad dictos canonicos, beneficiatos et clericos ac quemlibet eorum quomodolibet spectantibus in genere vel in specie, coram quibuscumque Romanae Curiae seu aliis quibusvis iudicibus et locatentibus et auditoribus et S. R. E. cardinalibus quomodolibet et in quacumque instantia pendentibus, in statu et terminis in quibus reperiuntur, ab eisdem iudicibus et ex tenore praesentium, auctoritate apostolica, motu simili et ex certa scientia nostra, ad nos advocantes, praesertim motus proprios, omniaque alia et singula privilegia, facultates, exemptiones, libertates, praerogativas aut donationes, iurisdictiones, auctoritates praedictae basilicae, necnon eiusdem basilicae stylum, mores, consuetudines, statuta, indulta et gratias aliaque praefatae ecclesiae ac Carolo cardinali archipresbytero necnon capitulo et canonicis, beneficiatis et clericis praedictis, etiam super collatione quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum, per praedictos et quoscumque alios Romanos Pontifices praedecessores nostros, in genere vel in specie et alias quomodolibet concessa, facta, edita, observata et usu existentia, ac desuper signatas ac confectas literas, motus proprios; supplicationes, instrumenta et alias scripturas et in eis contenta, ac illorum vigore subsecuta, gesta et emanata quaecumque, auctoritate, motu et scientia similibus, tenore praesentium, confirmamus, approbamus et innovamus, ac illis perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque et singulos, tam iuris quam facti et solemnitate defectus, si

¹ Antedationes, Cherub. (n. r.).

qui forsitan intervenerint in eisdem, supplemus, ac singula praemissa et in praesertis aliisque motibus propriis, supplicationibus, literis, instrumentis et scripturis basilicae, archipresbytero, capitulo et canonicis praedictis, ut praefertur, concessa et inde secuta quaecumque, valida et efficacia fore et esse, ac perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere, et ita per praedictos et quoscumque alios iudices etc., omnesque causarum Palatii nostri Apostolici auditores et S. R. E. cardinales, sublata etc., iudicari debere; irritumque etc., decernimus.

Nova eorumdem concessio.

§ 2. Et nihilominus, pro potiori cautela, eadem omnia et singula, eisdem auctoritate, motu et scientia et tenore, modo et forma quibus concessa sunt, de novo concedimus; ac omnes et singulas praedictas, ut praefertur, et alias quomodolibet pendentes, et ad nos advocatas et alias quascumque causas, lites et quaestiones, molestias et differentias, ut praefertur, et alias quomodolibet specificatas et qualificatas, modo et forma praemissis, ac inter canonicos, capitulum, beneficiatos, clericos, cappellanos et sacristas basilicae praedictae aliasque personas motas et movendas, active et passive, eidem Carolo cardinali, et pro tempore existenti archipresbytero basilicae praedictae, illius vicecancellario deputato et deputando, etiam summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, et etiam, si videbitur, quando opus fuerit, manu regia, alias, iuxta praesertorum motuum propriorum tenorem, cum omnibus earum incidentibus, audiendas, cognoscendas, decidendas fineque debito terminandas, committimus et mandamus. Cum potestate citandi et inhibendi etc., in eisdem causis et qualibet earum, secundum dictorum motuum propriorum tenorem, procedendi, citationesque per cursorem seu mandatarium ad id per reverendissimum

dominum archipresbyterum deputandum, in causis quibuscumque, vigore huiusmodi motus proprii, fieri faciendi, aliaque faciendi in praemissis et circa ea necessaria seu quomodolibet opportuna.

§ 3. Praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis statutisque, privilegiis, etiam novissime in favorem populi Romani concessis et concedendis, ac cum clausulis derogatarum derogatoriis, stylo Palatii et Romanae Curiae, ceterisque concessionibus in praesertis et quibuscumque aliis motibus propriis non obstantibus, contrariis quibuscumque. Statum etc., pro sufficienter expressis habentes, cum clausulis opportunis.

Fiat, motu proprio. I.

§ 4. Et cum absolutione a censuris, ad effectum etc., et de confirmatione, approbatione, innovatione, adiectione, supplementatione, decreto, nova concessione, commissione, mandato, derogatione aliisque praemissis, ac supra, quae hic pro sigillatim repetitis haberi, perpetuo in forma gratiosa latissime extendentes; et, si videbitur, cum opportuna executorum deputatione, qui assistant etc., et sub censuris etc. Cum facultate aggravandi, invocato brachii saecularis auxilio, latissime extendentes. Et quod praemissorum omnium et singulorum ¹ et cognomina iudicum, colligantium status, merita, invocationes, denominationes, annexiones, qualitates nuncupata, aliorumque necessariorum maior et verior, specialis et expressa ² fieri possit, in literis expediendis, et de confirmatione privilegiorum tantum quatenus sint in usu et decretis concilii Tridentini non repugnent.

¹ Singulorum nomina et cognomina, Cherub. (n. r.). ² Expressa mentio legendum videtur (n. r.).

Derogatio contrariorum.

Limitatio dictae concessionis quoad indulta.

XX.

Confirmatio confraternitatis Sancti Rochi, a morbo epidemiae liberatoris, in Urbe hactenus institutae, et ab Alexandro VI et Leone X nonnullis privilegiis decoratae, cum aliarum indulgentiarum et gratiarum concessione, et iudicis ad suarum causarum cognitionem deputatione ¹.

Plus Papa IV, ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Regimini universalis Ecclesiae, meritis licet imparibus, superna dispositione praefecti, ad singulas orbis ecclesias et hospitalia ac alia pia loca, praesertim almae Urbis nostrae, in quibus pias christifidelium societates, diversa pietatis et caritatis opera sincera devotione exercentes, ad omnipotentis Dei ac sanctorum eius gloriam et honorem institutas, cum odore bonae famae et illorum ac aliorum christifidelium salute, vigere cernimus, ut nostris praecipue temporibus votivis in spiritualibus et temporalibus proficiant incrementis, pastoralis officii nostri partes libenter convertimus, et iis, quae in illorum favorem et commodum ac prosperum et felicem successum a diversis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris concessa sunt, ut firma perpetuo et illibata persistent, cum a nobis petitur, apostolici muniminis firmitatem adiicimus, illaque extendimus et ampliamus ac de novo concedimus, et alias desuper providemus, prout personarum societatum earundem pia vota deposcunt, et nos in Domino conspicimus salubriter expedire.

§ 1. Sane alias felicitis recordationis Alexandro Papae VI, praedecessori nostro,

¹ Has indulgentias moderatus est, et alias concessit Paulus V in eius constitutione adhuc non edita, quamvis firmata die III octobris 1606. Et normam aggregandi alias confraternitates tradidit Clemens VIII in constitutione Quaecumque.

pro parte dilectorum filiorum confratrum confraternitatis Sancti Rochi confessoris de dicta Urbe, exposito quod nonnulli christifideles in eadem Urbe commorantes, pie considerantes quod quamplures christiani nominis professores intercessione eiusdem Sancti Rochi a morbo epidemiae non solum praeservabantur, sed etiam dicto morbo infecti liberabantur; quodque in dicta Urbe nulla ecclesia sub invocatione Sancti Rochi huiusmodi constructa existebat, quamdam confraternitatem inter se, sub invocatione eiusdem Sancti Rochi, fecerant et ordinaverant, et ut haberent locum, in quo, pro divinis celebrandis et iis quae ad directionem et gubernationem dictae confraternitatis pertinebant et pertinerent in futurum, convenire possent, quamdam petiam terrae montis Augustae de dicta Urbe, prope viam publicam, qua itur ad ecclesiam Sanctae Mariae de Populo, etiam de ipsa Urbe, consistentem, sub annua responsione decem ducatorum, certis modo et forma tunc expressis, conduxerunt; et quod ipsi confratres intendebant inibi unam ecclesiam sub dicta invocatione construi et aedificari, ac in ea missas et alia divina officia per cappellanos seu cappellanos et alios idoneos celebrari facere, et illam ornamentis ecclesiasticis munire et fulcire, praefatus praedecessor ut christifideles illam visitare et divina officia audire, ac ut intercessione eiusdem Sancti Rochi apud Altissimum huiusmodi morbo epidemiae conservari et liberari possent, eorumdem confratrum supplicationibus inclinatus, confraternitatem praefatam per quasdam ¹ apostolica auctoritate, approbavit et confirmavit.

§ 2. Ac eisdem confratribus tunc et pro tempore existentibus, statuta rationabilia et honesta ac sacris canonibus non contraria, pro directione et conservatione di-

¹ Per quasdam literas, Cherub. (n. r.).

Alexander VI confirmavit confraternitatem S. Rochi, cuius intercessione multi in Urbe praeservabantur a peste et liberabantur.

Statuta condendi et officiorum deputandi facultatem dedit.

ctae confraternitatis, ac officiales pro gubernatione eiusdem faciendi et condendi.

Ecclesiamque S. Rochi Romae aedificandi et consecrari faciendi;

§ 3. Ac in loco dictae petiae terrae unam ecclesiam sub invocatione Sancti Rochi huiusmodi, sine alicuius praeiudicio, construi et aedificari, et per quemcumque catholicum antistitem consecrari, et in ea, postquam constructa et consecrata foret, seu etiam, antequam consecraretur, super altari portatili, per cappellanum seu cappellanos missas et alia divina officia celebrari faciendi.

Pias oblationes recipiendi;

§ 4. Ac de eleemosynis et aliis piis oblationibus, quae in dicta ecclesia erogarentur, ac bonis mobilibus et immobilibus quibuscumque, quae dictae confraternitati quomodolibet relinquerentur, in constructionem dictae ecclesiae et illius mantentionem, necnon dictae confraternitatis utilitatem ac alia pia opera caritatis et alios pios usus, prout per dictos confratres statutum et ordinatum fuisset, disponendi; ita ut ipsi confratres super illis, per quosvis, tam religiosos quam saeculares, tamquam eis debitis vel ad eos pertinentibus, etiam praetextu quorumcumque privilegiorum eis concessorum, molestari nequirent, sed illorum dispositio libera ad dictam confraternitatem pertineret. Et ipsi confratres ac eorum ecclesia nulli personae religiosae vel saeculari aut alteri societati subessent, et a quorumcumque aliorum superiorum ¹, quoad praemissa, exempti existerent.

Mortuos in dicta ecclesia sepellendi;

§ 5. Ac quibusvis christifidelibus apud dictam ecclesiam sepulturam eligendi, cuiusvis licentia super et alias minime requisita, licentiam ac facultatem concessit.

Confessorem pro confratribus eligendi etc.;

§ 6. Necnon ducentis ex eisdem confratribus et eorum cuilibet, ut ad dictum numerum dumtaxat et non ultra tunc praesentibus et futuris, ut aliquem idoneum presbyterum saecularem vel cuiusvis Ordinis regularem in suum possent eligere confessorem, qui, vita sibi comite,

¹ Supple auctoritate (R. T.).

in casibus Sedi Apostolicae reservatis, post finitum annum iubilaei tunc proxime venturi (praeterquam offensae ecclesiasticae libertatis, criminum haeresis et rebellionis aut conspirationis in personam vel statum Romani Pontificis seu Sedem praefatam, falsitatis literarum apostolicarum, supplicationum et commissionum, invasionis seu depraedationis aut devastationis terrarum et maris, Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiectorum, offensae personalis in episcopum vel alium praefatum, prohibitionis devolutionis causarum ad Romanam Curiam, delationis armorum et aliorum prohibitorum ad partes infidelium), semel dumtaxat in vita, aliis vero quoties opportunum foret, confessionibus suis diligenter auditis, pro commissis eis debitam absolutionem impenderet, et iniungeret poenitentiam salutarem. Necnon vota quaecumque (ultramarino, liminum apostolorum Petri et Pauli ac Sancti Iacobi in Compostella, necnon castitatis et religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeret. Quodque confessor, quem quilibet ipsorum confratrum duceret eligendum, omnium peccatorum suorum, de quibus corde contriti et ore confessi forent, post dictum annum iubilaei, etiam semel in vita et in mortis articulo, plenam remissionem eis et eorum cuilibet, in sinceritate fidei et unitate dictae Romanae Ecclesiae, ac obedientia et devotione sua ac successorum suorum Romanorum Pontificum canonice intransium persistentibus, sibi dicta auctoritate apostolica concedere posset, indulgit.

Indulgentiam visitantibus dictam ecclesiam elargitus est 1.

§ 7. Praeterea, ut dicta ecclesia facilius construi et aedificari, et, postquam constructa et aedificata foret, manteneri ac ornamentis ecclesiasticis decorari et ful-

¹ Haec indulgentia est plenaria, ut mox infra dicitur; quoad vero porrigentes manus adiutrices, revocationem vide in constitutione Pij V. *Etsi*.

ciri posset, ac congruis frequentaretur honoribus, et christifideles eo libentius ad illam confluerent, ac pro constructione praedicta manus porrigerent adiutrices, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus, vere poenitentibus et confessis, qui dictam construendam ecclesiam, postquam construi incepta foret, in eiusdem Sancti Rochi et Sancti Martini festivitibus, a primis vesperis usque ad occasum solis festivitatum earundem, devote visitarent, et inibi pro praemissis manus porrigerent adiutrices, decem annos et totidem quadragenas pro qualibet dictarum festivitatum, de iniunctis eis poenitentiis, misericorditer in Domino relaxavit.

Leo X praedicta confirmavit;

§ 8. Et deinde, pro parte dictorum confratrum, pie memoriae Leoni Papae X etiam ¹ exposito quod dicta ecclesia ad Dei laudem iam constructa et aedificata erat; ipsique confratres in eiusdem ecclesiae fabrica, necnon quatuor cappellanorum, quorum cuilibet, in dicta ecclesia missas et alia divina officia celebranti, vigintiquinque ducatos annuatim persolvebant, ac pro sacristia ² necnon custodis substentatione ac exequiis defunctorum, necnon cera, oleo, calicibus et aliis ornamentis ecclesiasticis ac pensione annua dictae petiae terrae, necnon gubernatione et mantentione hospitalis et infirmorum ac ministrorum eiusdem, substentationeque et dotibus puellarum, annis singulis sexcentos ducatos vel circa exponebant; ac fructus, redditus et proventus eiusdem ecclesiae vix ad solutionem pensionis dictae petiae annuatim sufficiebant; ac numerus confratrum in dicta confraternitate in dies perabundabat, idem Leo praedecessor, eorum supplicationibus similiter inclinatus, literas Alexandri praedecessoris et per illas eisdem confratribus concessa privilegia, indulta et gratias huius-

¹ *Etiam praedecessori nostro*, Cherub. (R. T.).

² *Sacrista*, Cherub. (R. T.).

modi per alias suas literas approbavit et confirmavit.

§ 9. Necnon, pro potiori cautela, illa omnia et singula eisdem confratribus de novo concessit, ac posteriores suas literas, quoad id, ut ipsius confraternitatis cappellani pro tempore existentes, illius confratribus, etiam infirmis, Eucharistiae sacramentum, quoties oporteret, ministrare, illudque ad eorumdem confratrum infirmorum domos de dicta ecclesia, cum ea, qua decebat, reverentia, prout aliae societates et confraternitates eiusdem Urbis consueverant, deferre libere et licite valerent, rectorum parochialium ecclesiarum, infra quorum parochias confratres et domus huiusmodi consistebant, et cuiusvis alterius licentia super hoc minime requisita, iure tamen eorumdem rectorum parochianorum in omnibus semper salvo.

Facultatem ministrandi sacramenta confratribus infirmis, etiam in illorum domibus, per cappellanos eiusdem concessit.

§ 10. Quodque, ut non solum ducenti, ut praefertur, sed omnes et singuli alii ipsius confraternitatis confratres pro tempore existentes, in dicta Urbe tamen degentes, confessorem eligere possent.

Confessoremque eligendi pro omnibus confratribus 1;

§ 11. Illique ac omnes et singuli utriusque sexus christifideles, vere poenitentes et confessi, qui dictam ecclesiam in singulis Sancti Rochi et Sancti Martini festivitibus praedictis et per octavas earum visitarent et manus porrigerent adiutrices, pro singulis festivitibus et diebus huiusmodi, quibus id facerent, plenariam indulgentiam et peccatorum suorum remissionem consequerentur, auctoritate apostolica praefata extendit et ampliavit.

Indulgentiam plenariam visitantibus dictam ecclesiam concessit;

§ 12. Et insuper eisdem confratribus tunc et pro tempore existentem Curiae causarum Camerae Apostolicae generalem auditorem in iudicem ordinarium, ita quod tunc et pro tempore existentes confratres praefati coram alio quam dicto auditore, etiam ratione delicti aut con-

Privilegium fori A. C. societati et confratribus concessit 2.

¹ Vide quod supra proxime dixi. ² De hoc vide etiam hic infra.

tractus seu quasi, vel rei de qua ageretur, ubicumque committeretur delictum, iniretur contractus aut res ipsa consisteret, nullo etiam quaesito modo aut colore, conveniri, aut eorum necnon ecclesiae, confraternitatis et hospitalis praedictorum negotia, controversiae et causae pertractari, cognosci aut definiri possent, eadem auctoritate apostolica deputavit, statuit et ordinavit, prout tam in Alexandri quam Leonis praedecessorum literis desuper confectis praedictis plenius continetur.

Hic modo Pontifex dictas concessionis confirmat;

§ 13. Cum autem, sicut confratres confraternitatis Sancti Rochi huiusmodi nobis nuper exponi fecerunt, ecclesia ipsa, ad Dei laudem, ex piis, tam dictorum confratrum quam aliorum christifidelium, eleemosynis constructa et aedificata fuerit, et in ea divina officia celebrentur, ac diversa caritatis opera exercentur, ipsaque ecclesia per eosdem confratres laudabiliter regatur et gubernetur, ipsique cupiant eorum confraternitatem ac omnia privilegia, indulgentias, exemptiones et indulta eis concessa praefata, pro illorum subsistentia firmiori, et ut ipsi in huiusmodi piis operibus exercendis de bono in melius perseverare valeant, etiam per nos approbari et confirmari ac ampliari; nos, considerantes copiosam Sedis praefatae benignitatem, salutis operibus semper intentam, ad illa praecipue attendere, per quae singuli christifideles ad huiusmodi salutis et alia opera pia exercenda facilius invitentur, et in eo tam pia devotione conserventur, ac diligentius eisdem divinis officiis intenti existant, eorumque loca, Deo propitio, suscipiant incrementa, eorumdem confratrum supplicationibus in hac parte inclinati, confraternitatem Sancti Rochi de Urbe huiusmodi ac illius privilegia, indulgentias, etiam plenarias, exemptiones et indulta, eorumque confirmationem, approbationem

¹ Et in eorum pia etc., Chernb. (n. r.).

nem ac desuper confectas Alexandri et Leonis praedecessoris literas huiusmodi ac, prout illa concernunt, omnia et singula in eis contenta et inde secuta quaecumque, apostolica auctoritate praedicta, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque perpetuae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplemus.

§ 14. Necnon ecclesiae, confraternitati illiusque confratribus praefatis et aliis eiusdem ecclesiae et illius bonorum administratoribus, gubernatoribus, rectoribus, oeconomis, cappellanis, familiaribus, ministris ac aliis personis de eadem confraternitate nunc et pro tempore existentibus, seu aliquam curam de confraternitate, confratribus et ecclesia praefatis, et illius manutentionem habentibus, necnon personis inibi pro tempore decedentibus seu de bonis suis pro manutentione confraternitatis et ecclesiae huiusmodi, eiusque fabricae bonorum gubernatione et augmento aliquid relinquentibus, quod omnibus et singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, indulgentiis, etiam plenariis, et peccatorum remissionibus ac aliis gratiis, spiritualibus et temporalibus, Imaginis Sancti Salvatoris ad Sancta Sanctorum, et Caritatis, ac archihospitalis Sancti Iacobi, et hospitalis Sancti Spiritus in Saxia, ac Corporis Christi et Sacramenti, ac Campi Sancti, et archihospitalis Orphanorum, ac aliis confratribus confraternitatum de dicta Urbe, necnon eisdem Imagini, et archihospitali Sancti Iacobi, et hospitali Sancti Spiritus, et archihospitali Orphanorum, ac Campo Sancto, necnon fabricae basilicae Principis Apostolorum de eadem Urbe illiusque

Gratias, indulgentias et indulta aliorum locorum piorum Urbis hic enumerantium concedit;

¹ Scias indulgentias ad instar revocatas esse, quinimo omnes confratribus concessas, usque ad Paulum V, qui novam circa indulgentias dispositionem fecit, ut in nota ad pag. 69 a.

deputatis; eorumque, necnon eiusdem Beatae Mariae de Populo et Consolationis, ac Sancti Ioannis Baptistae Florentinorum aliisque eiusdem almae Urbis ecclesiis, ac illa et illas visitantibus vel eis bene facientibus, eorumque administratoribus, guardianis, rectoribus, cappellanis, familiaribus, oeconomis, gubernatoribus et aliis personis similem curam in eis sumentibus, ac pauperibus et infirmis eorum, etiam per nos ac praefatos seu quoscumque alios Romanos Pontifices praedecessores et successores nostros ac Sedem eandem concessis et concedendis, et quibus illi, illae et illa utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum, confraternitas Sancti Rochi illiusque confratres, ecclesia, hospitale, domus et administratores, rectores, cappellani, servitores, familiares, ministri, oekonomi ac gubernatores huiusmodi, aliaeque personae similem curam inibi sumentes, ac illa visitantes vel eis benefacientes, ex nunc in perpetuum utantur, potiantur et gaudeant, ac uti, potiri et gaudere libere et licite valeant in omnibus et per omnia, perinde ac si eisdem confraternitati Sancti Rochi, confratribus, ecclesiae, hospitalis gubernatoribus et aliis personis, ac illa visitantibus et benefacientibus, ac aliis praefatis pro tempore specialiter et expresse concessa fuissent ac in futurum concederentur. Necnon quibusvis presbyteris, tam religiosis quam saecularibus, qui in ipsa ecclesia Sancti Rochi quocumque anni tempore celebraverint, et animabus christifidelium, qui in caritate Dei decesserint, ac pro quibus iidem presbyteri ibi celebraverint aut celebrari fecerint ac oraverint, easdem indulgentias et peccatorum remissiones, quae celebrantibus pro defunctis in cappella Scala Coeli nuncupata monasterii Trium Fontium extra muros eiusdem Urbis, aut in

Bull. Rom. Vol. VII.

10

cappella in Praesepe Domini, sita in ecclesia eiusdem Beatae Mariae Maioris de dicta Urbe, et animabus, pro quibus inibi celebratur et oratur, auctoritate et tenore praedictis, concedimus et indulgemus. Ipsasque indulgentias, gratias, privilegia, indulta, exemptiones, immunitates, libertates et alias concessionis ac remissiones ad illos, illas et illa extendimus et prorogamus ac ampliamus.

§ 15. Et quod administratores, rectores, cappellani, servitores, familiares, ministri, oekonomi et gubernatores ecclesiae et confraternitatis Sancti Rochi huiusmodi indulgentias, privilegia, indulta, exemptiones, immunitates, libertates et alias concessionis ac remissiones huiusmodi ac dies et festa, in quibus, et causas propter quas illas consequi debeant, ad eorum beneplacitum publicari facere; necnon eleemosynas ecclesiae Sancti Rochi ac hospitali et illius domui praefatis ac aliis, sub invocatione eiusdem Sancti Rochi erigendis, elargiendas recipere; et ad illas recipiendas et quaerendas, ac indulgentias huiusmodi publicandas per dictam Urbem seu alibi quaestores seu quoscumque alias personas, vicarii pro tempore existentis dictae Urbis ac diocesanani aut cuiusvis alterius licentia desuper minime requisita, deputare et mittere; ac alias confraternitates, sub dicta invocatione, ubi locorum, erigere et instituere; ac quibusvis ecclesiis, hospitalibus et aliis piis locis necnon confratribus² sic erectis omnia et singula privilegia, indulgentias, facultates et indulta eisdem confratribus, hospitali et aliis praefatis concessa illis communicare et ad eorum instar concedere et in eos transferre.

§ 16. Necnon quaecumque statuta et ordinationes licita et honesta, tam circa regimen et tranquillitatem ecclesiae, hospitalis et domus Sancti Rochi huiusmodi,

¹ Vide bullam Clem. VIII cit. in nota ad pag. 69 a. ² Legimus confraternitatibus (n. r.).

Publicandi indulgentias licentiam impartitur;

Statuta etiam concedendi;

divinorumque celebrationem, quam numerum confratrum et ministrorum, rectorum, cappellanorum, oeconomorum, gubernatorum et familiarium praedictorum, illorumque personas et ornamenta, ac bona mobilia et immobilia illorum eorumque administratorum et alia praemissa concernentia condere, alterare, mutare ac de novo edere, et per eos hactenus forsitan facta reformare et mutare seu de novo edere, ac quascumque poenas in contravenientes apponere valeant, eisdem auctoritate et tenore, licentiam et facultatem concedimus et indulgemus.

Privilegium
sri, de quo supra,
ad omnes personas et ministros
extendit l.

§ 17. Necnon quod non solum confratres, sed etiam illius et ecclesiae huiusmodi administratores, gubernatores, rectores, oekonomi, servitores, familiares, ministri, cappellani, rectores seu officiales, non solum a vicarii Urbis huiusmodi, sed etiam aliorum quorumcumque iurisdictione, correctione, visitatione et potestate penitus et omnino exempti, et solum, iuxta praefati Leonis praedecessoris dispositionem, cardinali sanctae Romanae Ecclesiae, Camerae Apostolicae regenti aut ipsius Camerae auditori pro tempore existenti subiecti existant, eiusque correctioni et punitioni subiaceant; et quod coram aliis respondere minime teneantur, nec ad id cogi seu compelli, neque propterea aliquas sententiās, censuras et poenas incurrere, sed illis impune resistere et obsistere valeant.

Bona etiam
feudalia et ecclesiastica
confraternitati
relinqui possint.

§ 18. Quodque bona quaecumque, etiam feudalia ac emphyteutica et ecclesiastica, praefatae confraternitati, tam inter vivos quam causa mortis seu testamento vel codicillo, dari, concedi et relinqui; ipsique illa, prout cetera ecclesiae et confraternitatis huiusmodi bona, regere et gubernare, nec desuper a quoquam molestari seu perturbari possint, statuimus et ordinamus.

1 A. C. facultates vide in constitutione Pauli V.

§ 19. Ac quod praemissa omnia et singula de subreptionis et nullitatis vitio, seu intentionis nostrae defectu, etiam ex eo quod ea, quae super praemissis gesta fuerunt et emanarunt plenarie expressa seu, prout existunt, narrata minime fuerunt, seu quovis alio praetextu, occasione vel causa notari vel impugnari, aut in aliquo annullari vel alterari non possint, neque notata seu impugnata, annullata¹ aut alterata censeantur, sed valida et efficacia existant, ac si exprimenda de necessitate de verbo ad verbum inserta fuissent. Quodque praesentes literae sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, modificationibus, limitationibus, restitutionibus, responsionibus et exceptionibus similium literarum, gratiarum et indulgentiarum, etiam per nos et recolendae memoriae Marcellum Papam II seu alios praedecessores et successores nostros Romanos Pontifices et Sedem huiusmodi vel eius legatos, ac etiam per regulas Cancellariae Apostolicae pro tempore factas, ac in favorem dictae basilicae Principis Apostolorum de Urbe et expeditionis contra infideles nullatenus comprehendantur, sed semper ab illis penitus et omnino excepta sint et esse censeantur, illisque per quascumque literas et quasvis clausulas generales et speciales, etiam derogatoriis derogatorias, efficaciores et insolitas, ac etiam irritantia decreta, sub quacumque verborum forma et expressione, in se continentibus, nullatenus derogari possit, nec derogatum esse censeatur, nisi tenor illarum de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertus, et huiusmodi derogationes consistorialiter factae et per trinas distinctas literas, eundem tenorem continentibus, tribus similibus distinctis vicibus, confratribus, administratoribus, gubernatoribus, rectoribus et oekonomis praefatis legitime intimatae et insinuatae fuerint, eorumque ad id expressus accedat

¹ Cherub. omittit annullata (n. r.).

Clausulae praeservativae.

assensus; et aliter factae derogationes nemini suffragentur.

Decretum irritans.

§ 20. Et ita per quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, et causarum Palatii Ap. auditores et ipsius S. R. E. card., sublata eis quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; necnon si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Alia indulgentia plenaria pro visitantibus dictam ecclesiam etiam alia die, quam festivitatis eiusdem Sancti, per confratres eligenda.

§ 21. Et nihilominus, ut ecclesia Sancti Rochi in maiori veneratione habeatur, et ad illam visitandum et benefaciendum facilius concurratur, de ipsius omnipotentis Dei misericordia ac eorumdem Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, universis et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, seu confitendi propositum habentibus, qui, ultra Sancti Rochi et Sancti Martini festivitates praedictas, alio die, per eosdem administratores, gubernatores, rectores et oekonomos ad id nominando, a praemissis¹ vespere usque ad occasum solis sequentis diei, ecclesiam Sancti Rochi praefatam devote visitaverint, ac pro illius et eius hospitalis mantentione seu ornamentorum emptione vel alias ad illorum utilitatem in aliquo manus porrexerint adiutrices.

Et alia pro confratribus².

§ 22. Necnon singulis confratribus, administratoribus, cappellanis et aliis ecclesiae et hospitalis ministris et personis praefatis, qui in eorum infirmitate seu alias in mortis articulo poenitentes et contriti nomen Iesus nominaverint, aut signum poenitentiae seu crucis, aut animum seu vultum ad Deum, aut caput sursum ad coelum elevaverint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam ac iubilaeum et remissionem, in forma ecclesiae consueta, misericorditer in Domino elargimur.

¹ Ad id nominandos, a primis vespere, Cherub. (n. r.). ² Habes revocationem in dicta constitutione Pauli V cit. in nota ad rubr.

§ 23. Non obstantibus apostolicis ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac ecclesiarum, monasteriorum, hospitalium et confraternitatum praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis illis ac dilectis filiis populo Romano et dictae Urbis conservatoribus et quibusvis aliis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros et nos ac Sedem praefatam, etiam per modum generalis legis ac statuti perpetui, ac motu proprio et ex certa scientia ac quavis instantia et cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis, quibus omnibus, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xviii octobris, MDLX, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 18 octobris 1560, pontif. anno I.

XXI.

Declarat quod ultra¹ praesentandi seu nominandi ad beneficia ecclesiastica, quibusvis principibus et personis a se concessum, ad foeminas nullatenus extendatur².

Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Romanum decet Pontificem sua solitudine indefessa providere ut ea, quae

¹ Librarii certe error hic est; legimus ius praesentandi (n. r.). ² Ex Regest. in Archiv. Vat.

Clausulae derogatorias.

Provanium.

ab eo concessa sunt, ita suae declarationis adminiculo dilucidentur, quod a nemine possint ultra mentem suam interpretari, nec sub ignorantia facti aliquibus praeiudicium generetur; neque alicui occasio dubitandi relinquatur, sed exinde litibus et scandalis penitus obvietur, ac omnis materia altercandi abscindatur.

Causae huiusmodi referendae declarationis.

§ 1. Cum itaque nos nuper, ex certis tunc expressis causis, nonnullis nobilibus viris, ducibus, comitibus, marchionibus, proregibus et forsitan aliis principibus ac locorum in temporalibus dominis eorumque in primogenitura successoribus ius patronatus et praesentandi locorum ordinariis, et in illorum recusationem, aliis personis in dignitate ecclesiastica constitutis per eos eligendis personas idoneas ad omnia et singula beneficia ecclesiastica, in eorum dominiis et ditionibus ac eorum ecclesiis consistentia, certo tunc expresso modo qualificata, illorum pro tempore, non tamen per resignationem in manibus nostris seu Romani Pontificis pro tempore existentis, occurrente vacatione, certis modis et formis, ac cum decretis, derogationibus et clausulis similiter tunc expressis, apostolica auctoritate reservaverimus, concesserimus et assignaverimus; et forsitan ab aliquibus praetendi posset ius patronatus huiusmodi ad foeminas se extendere, et beneficia in mensibus ordinariis collatoribus pro tempore concessis vacantia, sub reservationibus, concessionibus et assignationibus iuris patronatus et praesentandi huiusmodi comprehendere, nos qui quid in mente gesimus praeceteris scimus, ne quid, quod ab eadem mente nostra alienum sit, inde oriri contingat, ac indemnitati et tranquillitati eorumdem ordinariorum collatorum, quantum in nobis est, providere, ac omnem haesitationis materiam desuper submovere mentemque nostram cunctis pandere volentes.

§ 2. Motu proprio et ex certa nostra scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine decernimus et declaramus ius patronatus et praesentandi huiusmodi ad ipsorum ducum, marchionum, baronum et aliorum principum et locorum in temporalibus dominorum, quibus huiusmodi ius patronatus, ut praefertur, concessum existit, in eisdem ducibus, marchionibus, baronibus et dominiis, successores masculos de legitimo matrimonio natos dumtaxat, et nullatenus ad foeminas se extendere; ac dictas foeminas necnon beneficia, in mensibus eisdem ordinariis collatoribus, iuxta constitutiones apostolicas seu literas alternatarum aut alia privilegia et indulta, concessis hactenus et in posterum, etiam per nos aut successores nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes concedendis, sub reservationibus, concessionibus et assignationibus iuris patronatus et praesentandi huiusmodi, quarum et forsitan desuper confectarum literarum ac decretorum in illis appositorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus haberi volumus pro expressis, minime comprehensa, sed semper ab illis exclusas et excepta respective fuisse, fore et esse; ac illis non obstantibus, eosdem ordinarios collatores dicta beneficia, in praefatis mensibus eis pro tempore concessis pro tempore vacantia, eorum ordinaria auctoritate, alias rite, prout ante reservationes et concessionem huiusmodi poterant, conferre, et de illis disponere potuisse et posse; ac collationes, provisiones et alias dispositiones per eosdem ordinarios de eisdem beneficiis in dictis mensibus, ut praefertur, vacantibus, alias rite pro tempore factas, validas et efficaces existere, et suos effectus sortiri debere in omnibus et per omnia, perinde ac si reservationes, concessionem et assignationem iuris patronatus et praesentandi huiusmodi a nobis non

Declaratio (de qua in rubrica).

emanassent, ac easdem reservationes, concessionem et assignationem dictas foeminas minime comprehendere; illasque ad beneficia in mensibus nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti reservatis, extra Romanam Curiam pro tempore vacantia, dumtaxat se extendere, et ita intelligi debere; ac eos quibus illae factae sunt ad alia beneficia, quam in mensibus nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti, ut praefertur, pro tempore reservatis praedictis, pro tempore vacantia, praesentare non posse, et aliter factas praesentationes nullius roboris vel momenti existere, ac ipsos ordinarios ad illos recipiendum nullatenus teneri, nec ad id cogi aut compelli posse; et ita per quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et diffiniri debere; necnon irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§ 3. Non obstantibus literis reservationum, concessionum et assignationum iuris patronatus et praesentandi huiusmodi, ac aliis praemissis, necnon constitutionibus et ordinationibus apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo omnino hominum etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo, octavo kalend. novembris, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 25 octobris 1560, pontif. anno I.

XXII.

Facultas iudicum, lite pendente, decernendi sequestra super fructibus beneficiorum Sedi Apostolicae reservatorum sive affectorum, et ordinaria vel alia auctoritate nulliter collatorum; et poenae desuper temere litigantium 1.

1 Fructus beneficiorum lite pendente apud personas idoneas a iudice eligendas deponi iussit Pius V infr. in constitutione Cordi.

Sanctissimus in Christo pater et dominus noster dominus Pius divina providentia Papa IV.

Causa constitutionis.

Cupiens, prout suo pastoralis incumbit officio, unicuique, quod suum est, tribui, iustitiamque inter omnes aequali ministrari, ac animarum periculis et fraudibus eorum, qui passim beneficia ecclesiastica in mensibus, in quibus illorum collatio et provisio per constitutiones suas seu Cancellariae Apostolicae regulas desuper editas, dispositioni suae pro tempore reservata existunt, vacantia, seu alias eidem et Sedi Apostolicae dispositioni generaliter reservata, aut ex generali reservatione apostolica vel alias affecta, ordinaria seu alia auctoritate, contra dictarum constitutionum tenorem aut alias, indebite sibi conferri et de illis etiam provideri procurant, et in eis, praetextu collationum et provisionum huiusmodi, se intrudunt, ad hoc ut illorum fructus suos faciant et ex eis impetrantes apostolicos seu alias iusto titulo provisos molestant, et interim lites adeo in longum protrahant, ut impetrantes et iustum titulum habentes aut cum eis concordare, aut eorum iuri cedere et renunciare, aut in prosecutione litium huiusmodi omnes fere eorum facultates dissipare, et tandem in illarum prosecutione mori cogantur. Quique beneficia in Romana Curia vel extra eam litigiosa resignant, aut eorum iuri cedunt simpliciter vel in favorem tertii in memorialibus, cum parvis datis et consensibus desuper praestitis, quae penes se retinent, et nihilominus lites huiusmodi prosecutionum, et dum cognoscunt nullum ius sibi in huiusmodi beneficiis litigiosis competere, ad effugiendum sententiam et expensas vel fructuum restitutionem, in quibus condemnandi venirent, supplicationes desuper signari, ac datas et consensus parvos huiusmodi extendi faciunt, asserentes se iamdiu illa dimisisse, partes foventes bonum ius et iudices iustitiam

ministrantes deludendo, quantum in eo est obviare, ac omnem penitus talia praesumendi occasionem tollere.

Facultas iudicium sequestrari facienda fructus beneficiorum lite pendente super illis tamquam Sedi Apostolicae reservatis vel affectis, et per ordinarios vel alios nulliter collatis.

§ 1. Hac sua perpetuo valitura sanctione statuit et ordinavit quod quoties in antea aliquem super quovis beneficio ecclesiastico, ut praefertur reservato seu affecto, et dicta auctoritate vel alias nulliter collato, tam in dicta Curia quam extra eam, litigare contigerit, et iudici ordinario seu cui causa desuper commissa fuerit, etiam summarie et extrajudicialiter, quantum sibi pro rei qualitate sufficere, parte legitime citata, videbitur, constiterit beneficium ipsum in dictis mensibus vacavisse aut alias, ut praefertur, reservatum seu affectum, et nihilominus ordinaria seu alia auctoritate nulliter collatum, et indebite retentum existere, idem iudex, reproducta citatione, fructus, redditus et proventus beneficiorum sic nulliter collatorum et indebite detentorum sequestrari mandet et faciat, ac alia exequatur in praemissis necessaria et opportuna. Super quo eidem iudici omnem potestatem et auctoritatem impartitus est. Idemque Sanctitas Sua in causis nunc in quavis instantia coram eisdem iudicibus pendentibus similiter observari mandavit.

Talesque beneficiorum detentores et litigantes, etiam si illi cesserint tenentur ad damna et interesse etc.

§ 2. Praeterea decrevit et declaravit sic resignantes seu cedentes et nihilominus lites huiusmodi prosequentes, ne eorum malitia illis prodesse et foventibus bonum ius nocere valeat, ad fructuum, reddituum et proventuum dictorum beneficiorum per eos perceptorum restitutionem, ac expensarum in litibus huiusmodi factarum refectionem, omniaque et singula damna et interesse, in quibus condemnati fuerint, si non cessissent vel resignassent, per iudices, tam ordinaria quam delegata vel alia auctoritate fungentes, coram quibus lites ipsas pro tempore pendere seu moveri contingerit, condemnandos fore et condemnari debere,

ac ad id teneri et obligatos esse. Ipsosque ac etiam in dictis beneficiis successores quoscumque ad partitionem sententiae seu sententiarum ac literarum executorialium pro tempore latae seu latorum et decretarum, a quibus appellare non liceat, ad restitutionem seu relaxationem possessionis ac fructuum, reddituum et proventuum, necnon refectionem expensarum ac damnorum et interesse huiusmodi, perinde ac si contra eosdem successores sententia seu sententiae latae et literae executoriales huiusmodi decretae fuissent, cogi et compelli. Sic tamen quod, postquam alter ipsorum sententiae seu sententiis ac restitutioni vel relaxationi possessionis et fructuum, reddituum et proventuum, necnon damnorum et interesse huiusmodi refectioni aliisque praemissis realiter et cum effectu paruerit, aliter desuper molestari non possit.

§ 3. Et ita in praemissis omnibus et singulis per eosdem et alios quoscumque iudices et etiam causarum Palatii Apostolici auditores, sublata etc., iudicari et definiri debere; irritum quoque etc.

Placet, publicetur et describatur. I.

Lecta et publicata fuit supradicta constitutio Romae in Cancellaria Apostolica anno Incarnationis dominicae MDLX, die vero sabbati, xxix¹ mensis octobris.

XXIII.

De spoliis clericorum ob illicitam negotiationem; et de indultis curialium et incolarum almae Urbis super dictis spoliis.

**Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Decens esse censentes et aequum ut nos, qui alios in sua iustitia confovemus, Camerae Apostolicae iura non negligamus, quinimmo ne, praetextu incertitudinis, illa

¹ Cherub. legit xxvi (R. T.).

Decretum irritans.

Exordium.

ab aliquibus usurpari, aut super eis dubia aliqua oriri contingat, ita nostrae declarationis remedio provideamus, quod a nemine desuper dubium aliquod deduci possit.

Causa constitutionis.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, a nonnullis vertatur in dubium an res et bona per clericos, etiam in sacris ordinibus constitutos, ex negotiatione illicita aut alias contra sacros canones acquisita, uti spolia vel alias ad Camerae praefatam iure legitimo spectare et pertinere debeant, nos, omnes desuper haesitationis materias submovere, ac cavillationibus et altercationibus ac litibus viam praeccludere, et denique malitiis eorum, qui iura dictae Camerae usurpare satagunt, obviare, aliasque in praemissis opportune providere volentes.

Clericorum bona, ex illicita negotiatione vel alias contra sacros canones acquisita, ad Camerae Apostolicam spectant.

§ 2. Motu proprio et ex certa nostra scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, decernimus et declaramus omnia et singula res et bona, cuiuscumque qualitatis et quantitatis existentia, ac in quibusvis regionibus et regnis ac dominiis, tam citra quam ultra montes et maria consistentia, per quosvis clericos, tam saeculares quam quorumvis, etiam Mendicantium, Ordinum ac militiarum regulares, etiam in sacris ordinibus constitutos, cuiuscumque status ordinis et conditionis fuerint, ac archiepiscopali, episcopali vel alia maiori dignitate praefulgeant, ex negotiatione illicita aut alias contra sacros canones quomodolibet acquisita, quae pro tempore, post obitum eorum, qui, etiam ex facultate quam habuerint testandi, condito testamento, ubivis locorum decesserint et decedent, aut quibus illos, etiam eis viventibus, privari et eis destitui contigerit, et praesertim quondam Andree Iapiro de Sancto Ioanne Rotundo presbyteri seu religiosi, extra Romanam Curiam ad illam forsitan veniendo defuncti, hactenus remanserunt, remanent et rema-

nebunt, ad eandem Camerae et non alios, etiam in quibusvis cathedralibus, etiam metropolitanis et collegiatis ac aliis ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, militiis ceterisque beneficiis ecclesiasticis, cum cura, saecularibus et quorumvis Ordinum regularibus, qualitercumque qualificatis, successores, illa in titulum, commendam, administrationem, commissionem aut alias quomodolibet pro tempore obtinentes, etiamsi ad illa, vigore prioris tituli, ius regrediendi seu accedendi aliquibus concessum fuerit, spectasse et spectare, ac sub nomine spoliatorum venire; illaque, uti spolia ad Camerae ipsam pertinentia, perpetuo colligi et recuperari potuisse, posse ac debere.

Decretum irritans.

§ 3. Et ita per quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, in quacumque instantia, sublata eis quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; necnon irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executorum deputatio et facultates.

§ 4. Mandantes dilecto filio nostro Guidoni Ascanio, Sanctae Mariae in Via-Lata diacono cardinali de Sancta Flora nuncupato, camerario nostro et eius in camerariatus officio successoribus, quatenus spolia ipsa, prout alia ipsius Camerae iura, exigi et recuperari, ac praesentes inviolabiliter observari faciat, nec permittat Camerae ipsam vel pro ea agentes desuper modo aliquo molestari, perturbari aut inquietari, contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, et appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 5. Non obstantibus felicis recordatio-

Consulae de rogatoriae. nis Bonifacii Papae VIII, praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus diaetis, et aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiarum, monasteriorum, Ordinum, militiarum et beneficiorum praedictorum, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis, illis et dilectis filiis illorum capitulis, conventibus, superioribus et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu et scientia similibus, concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo, nonis novembris, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 5 novembris 1560, pontif. anno I.

Sequitur declaratio dictae constitutionis.

**Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Exordium. Romanus Pontifex, ex sua circumsperta providentia attendens suam almam Urbem, apostolorum Petri et Pauli glorioso martyrii cruore, Domino nostro Iesu Christo consecratam, caput orbis existere, et Altissimum in ea sacerdotii principatum, christianaeque religionis caput instituisse, et ad illam, tamquam commu-

nem omnium christifidelium patriam, de universis mundi partibus christifideles ipsos in copioso numero confluere, ut illa eo amplioribus praerogativis decoretur, quo est omnium aliarum mater, cunctorumque ad eam undequaque accedentium benigna receptrix et alumna, ac illius incolae et habitatores ac Romanam Curiam sequentes eo quietius et tranquillius in ea degant, quo se amplioribus favoribus et gratiis noverint communitos, nonnumquam a suis praedecessoribus in illorum favorem concessa, pro illorum subsistentia firmiori, non solum approbat, sed etiam innovat, et quae postmodum ab eo emanarunt literae apostolicae, ne defectu incertitudinis aliquid, quod a mente sua alienum sit, oriri contingat, illas ita suae declarationis adminiculo dilucidat, ut nulli haesitationis et dubitationis scrupulus relinquatur, et alias desuper disponit, prout, rerum et temporum qualitate pensata, conspicit in Domino salubriter expedire.

§ 1. Nuper siquidem, postquam felicis recordationis Iulius Papa III etc. 1.

Iulius III edidit bullam,

§ 2. Nos, ex certis tunc expressis causis, motu simili et ex certa nostra scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, per alias nostras literas, sub data videlicet nonis novembris, pontificatus nostri anno I, decrevimus et declaravimus omnia et singula etc. 2.

Et aliam Pius dedit,

§ 3. Cum autem, sicut nobis innotuit, a nonnullis haesitetur an ex his literis nostris statuto et ordinationi Iulii praedecessoris huiusmodi praedictum aliquod generatum sit, aut dici seu censi possit, nos, qui Urbis decorem et venustatem, ac illius incolarum praedictorum prosperum et felicem successum sinceris exoptamus affectibus, quique illam non minoribus favoribus, quam dicti praedecessores pro-

Ex quibus com dubia exorta fuissent, declarat illam non fuisse praedictio privileg. curialium, et suam constit. se non extendere ad card. ubique decedentes aut alias testandi facultatem habentes ex privilegio aut licentia Sedis Apostol.

1 Omittitur quia ipsa bulla Iulii est in tom. vi, pag. 412. 2 Omittitur quia est bulla quae praecedit.

secuti sunt, prosequi intendimus, ne, propter nostrae declarationis defectum et veritatis suppressionem, contra mentem et voluntatem nostras, cuiquam praedictum generetur, quantum in nobis est, providere volentes, ac dictarum nostrarum literarum veriore tenore praesentibus pro sufficienter expresso habentes; necnon motu et scientia similibus literas nostras praedictas ad sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam ubique locorum decedentes, ac eorum bona ubique existentia, nullo pacto, ad Urbem et Curiam praefatas, necnon praelatos, officiales ac alios saeculares et cuiusvis Ordinis regulares clericos, ceterosque, tam in Urbe et Curia praefatis pro tempore existentes, et in ea seu eius districtu decedentes, quam alias alibi ubique locorum, etiam ultra montes et maria, existentes, testandi tamen, codicillandi et alias de bonis suis quibuscumque quomodolibet disponendi facultatem, seu etiam quod, eis ab intestato decedentibus, eorum bona ad ipsorum proximiores, qui, nisi beneficiati essent, succedere deberent, devolvantur, et debeant ad specialem ab Ap. Sede vel officiorum suorum ratione vel privilegiorum, aut ex alio quovis titulo pro tempore facultem habentes, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis et praeminentiae personas, minime se extendere, neque illos aut eorum aliquem comprehendere, sed ab eis penitus exceptos fuisse, fore et esse, ac dici et censi; et alias easdem nostras literas, etiam absque verbis aut alias contra sacros canones in illis appositis, in omnibus et per omnia, ac si illa in eis apposita non fuissent, seu illae sine eis emanassent, stare, et in suis efficacia et robore permansisse et permanere debuisse et debere.

§ 4. Declarantes eisdem motu et scientia, tam Iulii statutum et ordinationem huiusmodi quam per Sixtum IV et Ale-

Bull. Rom. Vol. VII.

11

Confirmatio constitut. Sixti IV et aliorum. xandrum VI, Leonem X et alios Romanos Pontifices, etiam praedecessores nostros, ac etiam nos, etiam in conclavi, in quo, divina disponente clementia, ad summi apostolatus apicem assumpti fuimus, etiam in ipsius Urbis et eius aedificiorum, Romanaeque Curiae et eius officialium ac aliarum personarum praedictarum, etiam extra Urbem et in quibusvis provinciis, etiam ultra montes et maria, ut praefertur, in genere vel in specie, circa testandi et succedendi huiusmodi facultatem quomodolibet concessa privilegia et indulta, ac cum inhibitionum decretorum 1, et in eis contentis clausulis, Iulii praedictas ac aliorum praedecessorum praedictorum singulas desuper confectas literas et inde secuta quaecumque, quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus haberi volumus pro expressis, etiam ad hoc ut omnes et singuli supradicti de omnibus et singulis eorum rebus et bonis, etiam nulla quantitatis et acquisitionis ipsorum bonorum distinctione habita, libere disponere valeant, ac si dictae nostrae literae non emanassent aut aliae in posterum emanarent, dicta auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus, confirmamus et innovamus, necnon illis perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adicimus. Et nihilominus, pro potiori cautela, illa omnia et singula eisdem modis et formis, quibus per dictos praedecessores concessa fuerunt, de novo, eisdem auctoritate et tenore ac motu et scientia, statuimus, ordinamus et concedimus, necnon illa valida et efficacia existere, suosque plenarios et integros effectus sortiri et inviolabiliter observari ac singulis supradictis suffragari.

§ 5. Sicque in praemissis omnibus et singulis per camerarium, praesidentes et clericos praefatos ac quoscumque alios iudices et commissarios, quavis auctori-

1 Legendum forte decretis (n. r.).

Decretum irritans.

tate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici auditores et ipsius Ecclesiae Romanae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane decernimus.

§ 6. Non obstantibus praemissis ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Camerae et ecclesiarum ac monasteriorum et Ordinum praedictorum et quibusvis aliis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, necnon privilegiis, indultis et literis apostolicis, illis, sub quibuscumque tenoribus et formis ac cum quibusvis clausulis et decretis, in genere vel in specie, etiam motu et scientia similibus, concessis et approbatis ac innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ac omnibus illis, quae Iulius et alii praedecessores praefati in dictis suis literis voluerunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Et quia difficile foret praesentes literas ad singula quaeque loca deferri, volumus et etiam declaramus quod earum transumptis seu copiis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et alicuius praelati sigillo munitis, eadem prorsus fides, in iudicio et extra, ubique adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum declarationum, decretorum, approbationis, confirmationis, innovationis, adiectionis, statuti, ordinationis, concessionis, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temera-

rio contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo, nonis februarii, pontificatus nostri anno I.

Anno a nativitate Domini millesimo quingentesimo sexagesimo primo, indictione quarta, die vero decima quinta mensis februarii, pontificatus sanctissimi in Christo patris et D. N. D. Pii divina providentia Papae IV anno II, retroscriptae litterae affixae et publicatae fuerunt in acie Campi Florae et valvis Cancellariae Apostolicae per nos Iacobum Carra et Antonium Clerici, cursores.

Franciscus Rogerius, magister cursorum.

Publicatio.

XXIV.

Confirmatio et nova concessio omnium facultatum et privilegiorum S. R. E. camerarii hactenus a Summis Pontificibus concessorum.

**Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Providentia Romani Pontificis plurimum circumspecta, nonnumquam ea, quae, certis suadentibus causis, per eius praedecessores gesta sunt, ex aliis non minus rationabilibus causis alterat, et ad pristinum statum reducit, ac quemlibet in sua iurisdictione et possessione conservat et manenet, prout aequitas suadet, et id in Domino conspicit salubriter expedire.

§ 1. Sane cum dilectus filius noster Guido Ascanius, S. Mariae in Via-Lata diaconus cardinalis de Sancta Flora nuncupatus, modernus, et qui ante eum pro tempore fuerunt S. R. E. camerarii, multa et diversa privilegia eis eorumque camerariatus of-

Exordium.

Camerarius habuit multas facultates et privilegia usque ad Paulum IV, qui illa limitavit.

ficio a quampluribus Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris concessa habuerint et habeant, ac in illorum possessione pacifica et quieta, usque ad tempus felicitatis recordationis Pauli Papae IV, praedecessoris nostri, qui, ex certis causis animi suum moventibus, id expedire ratus, illa limitavit seu suspendit aut revocavit, extiterint.

§ 2. Nunc vero, experientia, rerum omnium magistra, docente, privilegia, ex rationabilibus causis concessa, ac publicae commoditati utilia fore comperientes, et propterea eorumdem praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerentes, motu proprio, non ad alicuius instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de apostolica potestatis plenitudine, limitationem seu suspensionem aut revocationem privilegiorum huiusmodi, per praefatum Paulum praedecessorem, ut praemittitur, factas, harum serie revocantes, omnia et singula privilegia, moderno et pro tempore existentibus eiusdem S. R. E. camerariis, eorumque camerariatus officio huiusmodi per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros concessa, quorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, auctoritate apostolica, tenore praesentium, in omnibus et per omnia, prout ante limitationem, suspensionem aut revocationem Pauli praedecessoris huiusmodi erant, confirmamus, approbamus et innovamus. Et nihilominus, potiori pro cautela, quatenus opus sit, ea omnia moderno et pro tempore existentibus ipsius S. R. E. camerariis eorumque camerariatus officio huiusmodi de novo concedimus.

§ 3. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam per praefatum Paulum praedecessorem, etiam quoad hebraeorum vivendum, et tolerantias eisdem hebraeis non

concedendas, ac alias quomodolibet editis, quibus, illarum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, et forma in illis tradita omnino servata esset, inserti forent, praesentibus pro expressis habentes, quoad praemissa, motu simili, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae revocationis, voluntatis, confirmationis, approbationis, innovationis, concessionis et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo, idibus novembris, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 13 nov. 1560, pontif. anno I.

XXV.

Contra pugnantes in duello et illud ubique gentium permittentes, spectantes, complicesque etc. 1.

**Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Ea quae a praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus, suadentibus legitimis causis, emanarunt, libenter approbationis et innovationis munimine solidamus, ut eo firmitus illibata perdurent, quo saepius fuerint apostolica auctoritate munita, illaque de novo statuimus et ampliamus, prout ra-

1 Duellorum usum vetuit in Statu Ecclesiastico Iulius II in sua constitutione xxiv, Regis, tom. v, pag. 474; et deinde Leo X in constitutione xxxv, Quam Deo, ibidem, pag. 727; easque simpliciter confirmavit Clemens VII, et ideo eius bullam non posui.

Sanctio poenalis.

Exordium.

Hic autem Pontifex illa confirmat et de novo concedit.

Quibusvis non obstantibus.

Clausulae derogatoriae.

Transumptio- rum fides.

Sanctio poenalis.

tionabiles causae persuadent et hoc in Domino conspicimus salubriter expedire.

§ 1. Dudum siquidem a felicis recordationis Clemente Papa VII, praedecessore nostro, emanarunt literae, in quibus nonnullae aliae inseruntur, tenorum subsequentium. *Clemens episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Consuevit etc.*

§ 2. Cum autem, sicut nobis innotuit, quamplurimi duces, comites, marchiones, domicelli, barones et alii in temporalibus domini, vicarii, communitates et universitates civitatum, terrarum et locorum, eidem Romanae Ecclesiae mediate vel immediate subiectorum, nonnullique alii singularia certamina exoptantes et alii, etiam ut praefertur subditi, illa videre cupientes, suorum status, salutis et honoris immemores, literis praedictorum huiusmodi contravenire, et censuras ac poenas in illis contentas parvipendere non vereantur, in animarum suarum perniciem et divinae Maiestatis offensam, ac reipublicae laesionem.

§ 3. Nos, quorum est sceleratorum insolentis, quibus adversum Deum et proximum ac dictae Sedis auctoritatem, veluti catholicae professionis inimici, saeviunt, salubriter reprimendis, ne ipsorum invalescat praesumptio et perversitas extollatur, intendere; et ne literae praedictae, quae provida deliberatione ab ipsis praedecessoribus emanarunt, contemptibiles reddantur, sed illarum transgressores debita animadversione puniantur, providere volentes, motu proprio, non ad aliquorum nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione et ex certa scientia, singulas Iulii, Leonis et Clementis praedecessorum praedictorum literas, cum statutorum, ordinationum, adiectionum, decretorum, declarationum, confiscatio-

1 Omittitur residuum, quia simpliciter confirmat bullas citatas in nota ad rubricam.

num, incorporationis, applicationis, voluntatum et mandatorum ac omnibus et singulis aliis in eis respective contentis clausulis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et innovamus, et perpetuae firmitatis robore subsistere, et singulos, quos literae ipsae concernunt et concernent, sub excommunicationis, anathematis, maledictionis, perpetuae infamiae, diffidationis, criminis laesae maiestatis, seditionis, rebellionis, confiscationis et privationis statuum et dominiorum ac feudorum et vicariatuum ac aliorum bonorum suorum, ac depositionis illorum, necnon inhabilitatis ad illa et alia in posterum obtinenda, ac interdicti ac aliis censuris ac poenis, ecclesiasticis et temporalibus, aliisque in eisdem literis contentis, quas contravenientes eo ipso incurrant et intestabiles fiant, ac ultra poenas praedictas carceribus mancipari et detineri et poenis praedictis irremissibiliter puniri debeant, perpetuo observari, et per executores in dictis literis deputatos adversus eosdem contrafacientes ad totalem executionem dictarum poenarum procedi debere decernimus.

§ 4. Illasque, tam ad pugiles taliter pugnantes, quam eos ad id tentantes et provocantes, aut locum seu campum ad pugnandum dantes seu concedentes, ac in illis astantes et interessentes, ac certantes comitantes et comitivam praestantes, necnon consulentes ac adhaerentes et fautores, necnon chartas certaminis seu duelli subscribentes vel affigentes aut publicantes, etiam si praedictae seu cuiuscumque alterius dignitatis, nobilitatis, status, gradus et ordinis, tam ecclesiasticae quam mundanae, existant, etiam ad hoc ut ipsi, ultra poenas praedictas, excommunicationis maioris latae sententiae poenam, a qua non nisi a nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente absolvi possint, eo ipso incurrant; et si ecclesiastici fuerint, etiam

Extensio constitutionum ad fautores duellantium et affigentes vel subscribentes chartas duelli.

omnibus et singulis ecclesiis, monasteriis, dignitatibus et aliis beneficiis ecclesiasticis per eos obtentis, seu in quibus et ad quae eis competit, eo ipso privati et ad illa ac alia in posterum obtinenda inhabiles existant, necnon illa tamquam per privationem huiusmodi vacantia ab aliis impetrari possint, extendimus et ampliamus.

§ 5. Et nihilominus praemissa omnia et singula, prout per Iulium, Leonem et Clementem praedecessores praefatos statuta et ordinata, inhibita, decreta et mandata fuerunt, in omnibus et per omnia de novo statuimus, ordinamus, inhibemus, decernimus, declaramus et mandamus.

§ 6. Ac omnes concessionem duellorum huiusmodi et facultates desuper praedictis seu aliis quibusvis personis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, sub quibusvis formis et verborum expressionibus, forsitan concessas et approbatas et innovatas, harum serie revocamus, cassamus et annullamus.

§ 7. Et insuper cupientes illa, et tam detestabilem pugnantium, et aliorum loca ad pugnandum, ac alias in praemissis favorem praestantium, et denique tanti sceleris fautorum nequitiam, non solum in terris et locis eidem Romanae Ecclesiae, ut praefertur, subiectis, sed alias ubilibet penitus reprimi et aboleri, ac singulorum christifidelium animarum periculis obviare, per viscera Domini nostri Iesu Christi rogamus et obtestamur universos et singulos totius orbis imperatorem, reges, duces, etiam armorum, marchiones, barones ceterosque principes christianos, necnon dominia, potentatus, communitates civitatum, ac universitates oppidorum, castrorum, terrarum et locorum quorumcumque, illorumque in temporalibus dominos, ac etiam militem, tam equestriam quam pedestriam, capitaneos et praefectos, etiam

1 Ad hoc habes Concil. Trid., sess. xxv, *De Reform.*, cap. 19.

temporali ditioni ipsius Romanae Ecclesiae non subditos, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, nobilitatis ac praeminentiae fuerint, ut, divini nominis intuitu, et pro sua in nos et hanc sanctam Sedem Apostolicam devotione et reverentia, necnon fidei cultu et conservatione, ac animarum eorum, qui huiusmodi duella, diabolica fraude decepti, perquirunt, salute, dicta duella seu alia singularia certamina in suis regnis, ducibus, marchionibus¹, baronibus, dominiis, terris et locis nullatenus fieri permittant, immo ne fiant expresse prohibeant et dissuadeant; districtius praecipientes eis ne ullo umquam tempore huiusmodi duella seu certamina, quovis praetextu seu quavis occasione vel causa, admittere, aut aliquos ad id irritare seu provocare vel illis interesse, aut ut fiant pati seu permittere audeant vel praesumant; alioquin eos, ac etiam extra terras et loca ditioni Ecclesiae huiusmodi non subiecta duella seu singularia certamina huiusmodi aut diffidationes desuper facientes et ad id irritantes, provocantes, et auxilium, consilium vel favorem dantes, ac illis astantes et interessentes, et similiter chartas desuper subscribentes aut publicantes, seu de illis se intromittentes, eorumque ac ipsorum singulos, ab imperatore et regibus inferioribus, maioris excommunicationis et, ultra eam, si ecclesiastici fuerint, privationis et inhabilitatis poenis praedictis subiaccere, illasque incurrere, et ab eis, praeterquam a nobis seu dicto Romano Pontifice pro tempore existente, ut praefertur, absolvi, aut adversus illas restitui seu rehabilitari non posse neque debere decernimus et declaramus.

§ 8. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac omnibus illis, quae dicti praedecessores in singulis eorum literis praedictis voluerunt non obstare ceterisque contrariis quibuscumque.

1 Marchionibus, Cherub. (n. r.).

Clemens VII edidit bullam de qua hie.

Causa constitutionis.

Confirmatio constit. Iulii II, Leonis X et Clementis VII.

Iteratio statutorum a Iulio II, Leone X et Clemente VII.

Revocatio quorumcumque Hincitarum.

Monitio ad omnes principes christianos, etiam non subditos R. E., ut duella et certamina prohibeant.

Clausulae derogatoriae.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo, idibus novembris, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 13 nov. 1560, pontif. anno I.

XXVI.

Approbatio archiconfraternitatis Orationis et Mortis, nuper in Urbe institutae, ad orationem quadraginta horarum singulis mensibus publice peragendam, et pauperum defunctorum cadavera gratis et decenter sepelienda, cum indulgentiarum concessione.

**Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Prooemium. Divina disponente clementia ad summi apostolatus apicem, meritis licet imparibus, sublimati, christifidelium omnium votis, praesertim ad caritatis aliorumque piorum operum exercitium et devotionis sinceritatem certumque orationum et ieiuniorum Altissimo pura mente consecrandorum ordinem tendentibus, ac ipsorum fidelium societatibus, salubribusque illarum ordinationibus, quo propterea pie institutae fuisse dicuntur, libenter, potissimum cum a nobis petitur, apostolici muniminis praesidium adiicimus, ac eosdem fideles, ut ad opera huiusmodi ferventius amplexanda procliviores efficiantur, indulgentiis et peccatorum remissionibus frequenter invitamus, ut exinde desiderabilia salutis aeternae praemia facilius valeant promereri.

1 Huiusmodi orationem in cunctis Urbis ecclesiis locisque piis, praescripta ecclesiarum et temporis distributione, absque intermissione fieri iussit Clemens VIII in sua constitutione, *Graves*, quae adhuc servatur. De indulgentiis autem, attende constitutionem Pauli V de qua suo loco.

§ 1. Sane, sicut exhibita nobis nuper pro parte dilectorum filiorum guardianorum, administratorum et officialium confraternitatis de Oratione, alias *Della morte* nuncupatae, in alma Urbe institutae, petito continebat, iam multis annis elapsis, nonnulli christifideles in ipsa Urbe degentes, divino instinctu moti et pia mente considerantes orationes humiliter et devote a christifidelibus in unum in Dei nomine convenientibus factas, divinae Maiestati gratas et acceptas existere, ac illis et elemosynis aliisque piis operibus ipsius omnipotentis Dei clementiam et misericordiam impetrari, unam societatem seu confraternitatem utriusque sexus personarum de Oratione, alias *Della morte* nuncupatam, in eadem Urbe instituerunt, et, inter alia, ordinarunt ut singulis mensibus, diebus et horis ad id per pro tempore existentes eiusdem confraternitatis guardianos seu administratores et officiales designandis et statuendis, ad imitationem quadraginta dierum, quibus Dominus noster Iesus Christus in deserto, vitam humanam agens, ieiunavit, ac etiam sanctorum apostolorum et patrum primitivae Ecclesiae, qui ad Deum sine intermissione orabant, oratio fieret ad eundem omnipotentem Deum vocalis et mentalis, horas quadraginta continuas per homines et mulieres dictae societatis ac alias personas ibidem interesse volentes, etiam si confratres non essent; ac ipsi confratres, in principio cuiuslibet orationis, singulo mense in penultima eius dominica vel alio die fieri solitae, Corpus Dominicum decenti pompa deferrent; nec non pauperum ac miserabilium personarum decedentium corpora, iam antea saepenumero absque ulla forsitan caeremonia praeter consuetudinem christianam delata, exemplo Tobiae, etiam propriis humeris deferrent, ac propriis faculis, intortitiis et candelis adhibitis aliisque expensis necessariis sepelirent; necnon singulo mense pro

In Urbe quidam christifideles instituerunt confraternitatem Orationis et Mortis, ad orationem 24 horarum mense quolibet faciendam, et pauperum defunctorum corpora decenter sepelienda, et alia pia opera exercent;

animabus confratrum defunctorum ac eorum quorum corpora ab ipsis confratribus humata forent anniversarium celebrarent; et infirmis egenis, ipsius confraternitatis de medico et elemosynis pro posse succurrerent, illosque de confratrum caritate visitarent, atque officia divina, prout aliis confraternitatibus concessum erat, exercerent.

§ 2. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, dicta confraternitas, Spiritu Sancto adiuvante, concursu fidelium, qui ad illam confluerunt, augmentum et in dictis piis operibus incrementum non modicum susceperit, ac in dies augeatur, dictique confratres, qui ipsam confraternitatem primo in S. Laurentii in Damaso constituerunt, et ad praesens in S. Ioannis Evangelistae in Ayra dictae Urbis ecclesiis congregatam retinent, etiam pro illius directione et augmento nonnulla capitula et statuta fecerint et ediderint, et venerabilem fratrem nostrum Federicum, episcopum Praenestinum, S. R. E. cardinalem de Caesis nuncupatum, in dictae confraternitatis protectorem elegerint, prout in uno vel pluribus documentis, et forsán publicis, desuper confectis plenius dicitur contineri; guardiani et administratores praedicti nobis humiliter supplicari fecerunt ut institutioni confraternitatis, eiusque statutis et capitulis huiusmodi, pro firmiori illorum subsistentia, apostolica confirmationis robur adiicere, ac alias in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, qui christifidelium devotionem, orationes et poenitentiam ac caritatis opera ubique locorum, sed praecipue in ipsa Urbe, feliciter adaugeri sinceris desideramus affectibus, hanc dictorum confratrum devotionem in Domino collaudantes, ac guardianos, administratores et officiales praedictos ac eorum

Ordinationesque pro regimine dictae confraternitatis constituerunt.

Pontifex dictam confraternitatem et eius ordines approbat noviterque instituit, accedente consensu confratrum. Caritatis;

quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes; nec non omnium et singulorum documentorum praedictorum tenores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, dummodo dilectorum filiorum archiconfraternitatis Caritatis, etiam de Urbe, ad infrascripta accedat assensus, institutionem confraternitatis de Oratione, alias de Morte nuncupatae huiusmodi, ac omnia et singula, per guardianos et confratres praedictos, circa praemissa, edita ordinationes et statuta, ac prout illa concernunt cetera in eisdem documentis contenta, licita et honesta, ac sacris canonibus non contraria, apostolica auctoritate, tenore praesentium, ex certa scientia, approbamus et confirmamus; ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui forsán intervenerint in eisdem, supplemus, illisque omnibus perpetuae firmitatis robur adiicimus. Et nihilominus eandem confraternitatem de Oratione, alias de Morte nuncupandam, eisdem modo et forma, quibus per ipsos christifideles instituta existit, de novo, auctoritate et tenore praemissis, instituimus et etiam erigimus.

§ 4. Ac eisdem guardianis, administratoribus et confratribus quascumque utriusque sexus personas eis bene visas ac gratas et acceptas, tam ecclesiasticas quam saeculares, undecumque existentes, dictam confraternitatem ingredi volentes, cuiusvis licentia minime requisita, in eorum confratres ac confraternitatis gremium recipiendi et admittendi, licentiam et facultatem concedimus.

§ 5. Eisque, cum eiusdem Federici epi-

Eius officialibus indulget quoscumque in confratern. recipere;

Statuta cum auctoritate protectoris condere et reformare;

scopi et deinceps pro tempore existentis protectoris sui auctoritate seu approbatione, quaecumque statuta et ordinationes, pro eiusdem confraternitatis felici regimine, ad piorum operum huiusmodi exercitium et alias circa praemissa, prout eis videbitur et placuerit, condere et reformare, quae, postquam condita et reformata fuerint, eo ipso apostolica auctoritate approbata et confirmata sint et esse censeantur, et per ipsos guardianos ac administratores et confratres observari debeant.

Crucem ligneam et habitum nigrum deferre;

§ 6. Necnon, tam in eorum oratorio quam in processionibus per Urbem faciendis crucem ligneam et habitum consuetum de tela nigra cum capuciis sive picciis deferre, prout etiam de praesenti deferunt.

Eleemosynas, oblationes et legata recipere et in dictos pios usus exponere;

§ 7. Necnon eleemosynas et oblationes quascumque, ac etiam piorum christifidelium, etiam S. R. E. cardinalium, aliorumque praelatorum et officialium, aliarumque personarum, tam saecularium quam ecclesiasticarum, tam hactenus, quam in futurum ultimis voluntatibus vel etiam inter vivos donationibus vel largitionibus relicta legata, haereditates et bona quaecumque eidem confraternitati relinquunt, et confraternitatem illam sic relicta recipere et de illis illorumque fructibus in dictos pios usus, prout illis videbitur, disponere, ac omnia et singula alia recipere, obtinere et facere, et ad ea admitti posse, ad quae aliae Urbis praedictae confraternitates a Sede Apostolica approbatae possunt et valent, citra tamen illarum praedictarum iudicium.

Confraternitatem ad aliam ecclesiam transferre, et in ea cappellam habere, ad ministrandum confratribus sacramenta;

§ 8. Et insuper confraternitatem ipsam ad aliam ecclesiam seu locum ipsius Urbis sibi benevisum transferre, et inibi, si ecclesia non extet, ecclesiam unam cum suis oratoriis et mansionibus; si vero ecclesia inibi reperitur, de illius pro tempore rectoris consensu, unam cappellam seu oratorium, in qua vel quo sacratissimi Corporis Christi Sacramentum reconditum

esse debeat, et ad eius altare cappellanum, ad id per eosdem guardianos et officiales ad eorum nutum eligendum et amovendum, prout hactenus habuerunt, per quem missae et alia divina officia celebrari et ipsis confratribus Eucharistiae et alia sacramenta ecclesiastica ministrari possint, habere et retinere ac construi facere.

§ 9. Et ipsi guardiani et officiales ac confratres dictae confraternitatis et eorum cappellani quorumcumque pauperum decedentium corpora in parochiali ecclesia, sub qua ipsi pauperes decesserint, seu illius coemeterio, si coemeterium habuerit, dictae confraternitatis sumptibus et expensis, ac cum suis faculis, intorticiis et candelis, cum licentia tamen atque interressentia eius rectoris seu vicarii, si vocatus adesse voluerit, ita quod, si adesse noluerit, dictae confraternitati ianuam ecclesiae praedictae ad hunc effectum aperire omnino teneatur, in forma Ecclesiae consueta, et solemniter sepelire vel sepeliri facere, libere et licite valeant, eisdem auctoritate et tenore indulgemus.

§ 10. Et insuper, ut christifideles eo libentius ad ingrediendum confraternitatem huiusmodi inducantur, et animarum salus per amplius propagetur, de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis, praesentibus et futuris, eiusdem societatis utriusque sexus confratribus, qui ad illam in diebus orationis quadraginta horarum huiusmodi accesserint, et pro nostra et pro tempore existentis Pontificis Romani salute, necnon dictae Sedis ac principum omniumque christianorum pace et tranquillitate pie oraverint; necnon christifidelibus, qui ecclesiam confraternitatis huiusmodi in Nativitatis, Veneris Sancti et secunda feria octavae Corporis D. N. I. C. festivitatum diebus devote visitaverint, vere tamen confessis et contritis, vel fir-

Defunctor. corpora sepelire in ecclesiis eorum parochialibus suis expensis, requisitis parochis.

Indulgentiarum concessio pro confratribus, sororibus et aliis.

mum confitendi propositum habentibus et similiter orantibus, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem eisdem auctoritate et tenore concedimus et elargimur. Eorum autem omnium et singulorum confratrum, qui per totam primam vel secundam dictae orationis noctem in eadem oratione permanserint, ac, pro viribus, ut supra, preces effuderint, intuitu unius animae cuiuscumque fidelis defuncti, pro quacumque ex ipsis *Miserere mei Deus* et *De profundis* psalmos, aut quinquies Orationem Dominicam et Angelicam Salutationem humiliter, in dictae orationis fine, coram sanctissimo Sacramento dixerint, quoties id fecerint, centum annos; illis vero confratribus, qui dictorum pauperum decedentium corpora ad locum sepulturae detulerint aut associaverint et infirmos praedictos visitaverint, quoties id fecerint, mille annos et totidem quadragenas de iniunctis sibi poenitentis misericorditer in Domino relaxamus; necnon eisdem confratribus, quod liceat eis et eorum cuilibet, durante eorum infirmitate, missam in domibus suis celebrari facere.

Facultas eligendi confessorum.

§ 11. Necnon confessorum seu confessorum, qui eos in mortis articulo ab eorum peccatis, et Sedi praedictae, in bulla die Coenae Domini legi consueta, reservatis (Religionis et castitatis votis dumtaxat exceptis), dicta auctoritate absolvere possint, eligere.

Facultas aggregandi alias confraternitates.

§ 12. Ac ipsis guardianis, officialibus et deputatis pro tempore existentibus quascumque confraternitates extra Urbem praedictam, sub huiusmodi vocabulo et institutis pro tempore erectas, omnibus et singulis praedictis aliisque privilegiis et indulgentiis sibi deinceps concedendis, sub conditionibus et formis sibi benevisis, aggregandi, illasque eis in toto vel in parte communicandi facultatem similiter concedimus ac indulgemus huiusmodi.

§ 13. Et praesentes literas, sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, de-

rogationibus vel limitationibus quarumcumque similium vel dissimilium indulgentiarum per nos et Sedem praedictam, etiam in favorem fabricae basilicae Principis Apostolorum de ipsa Urbe, expeditionis contra infideles et Cruciatas Sanctae vel aliter, etiam ad imperatorum, regum, ducum aut aliorum instantiam, quomodolibet pro tempore factis, nullatenus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas et de novo concessas fore, ipsisque confratribus et aliis fidelibus suffragari debere decernimus.

Clausulae huius bullae praeservativae.

§ 14. Non obstantibus quibusvis apostolicis ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac nostra de indulgentiis et gratiis huiusmodi ad instar non concedendis, aliisque editis et edendis Cancellariae Apostolicae regulis, necnon quorumvis ecclesiarum et aliorum locorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiisque, indultis et literis apostolicis, illis et eorum superioribus ac personis aliisque quibuslibet, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis et motu proprio ac alias quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis et innovatis, quibus omnibus, etiam si de illis ac totis illorum tenoribus specialis, specifica et individua, non autem per clausulas idem importantes, mentio aut quaevis alia expressio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliter in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae derogatoriae.

Nulli ergo etc.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo

quingentesimo sexagesimo, xv kalendas decembris, pontificatus nostri anno primo.

Anno Incarnationis dominicae MDLXI, die vii februarii, R. D. Antonius Lomellinus, protonotarius apostolicus, Horatius de Marchianis, Christophorus Lucianus, Franciscus Sangalettus, deputati societatis seu confraternitatis Caritatis de Urbe, per Franciscum Puccium, eorum procuratorem, omnibus et singulis retrospectis, sine tamen praeiudicio privilegiorum eiusdem confraternitatis Caritatis, et literarum expeditioni, consenserunt etc.

Pro Ioanne Baptista Doria, Ioannes Baptista Zianus.

Dat. die 17 nov. 1560, pontif. anno 1.

XXVII 1.

Indictio prosecutionis Sacri et Œcumenici Concilii Tridentini 2.

Plus Papa IV, ad perpetuam rei memoriam.

Ad Ecclesiae regimen, licet tanto oneri impares, sola Dei dignatione vocati, statim circumferentes mentis oculos per omnes reipublicae christianae partes, cernentesque, non sine magno horrore, quam longe lateque pestis haeresum et schismatis pervasisset, et quanta christiani populi mores correctione indigerent; in eam curam et cogitationem, pro suscepti muneris officio, incumbere cœpimus, quemadmodum ipsas haereses extirpare, tantumque et tam perniciosum schisma tollere, moresque adeo corruptos et depravatos emendare possemus.

§ 1. Cum autem intelligeremus ad haec sananda mala aptissimum esse remedium, quod sancta haec Sedes adhibere consuevisset, œcumenici generalisque concilii, eius congregandi et, Deo iuvante, celebrandi consilium cepimus. Indictum illud quidem antea fuit a felicis recordationis

1 Duplex huius bullae exemplar legitur in Coquelini editione; unicum hic afferimus. Vide ad rem Praefationem (n. r.). 2 Concilium istud indictum fuerat a Paulo III in eius constitutione XLII, *Initio*, tom. vi, pag. 337; absolutumque et confirmatum fuit ab ietq Pontifice Pio IV, ut infra in constitutione *Benedictus*, ubi ponam concord. materiae.

Paulo tertio et eius successore Iulio, praecessoribus nostris, sed, variis de causis saepius impeditum et interpellatum, perfici non potuit. Siquidem Paulus, cum id primo in urbem Mantuam, deinde Vicentiam indixisset, quasdam ob causas in literis eius expressas, id primo suspendit, postea Tridentum transtulit. Deinde cum quibusdam de causis ibi quoque eius celebrandi tempus dilatum fuisset, tandem, suspensione sublata, in eadem civitate Tridentina inchoatum fuit. Verum, sessionibus aliquot habitis, et nonnullis decretis factis, ipsum se postea concilium, aliquibus de causis, accedente etiam Sedis Apostolicae auctoritate, Bononiam transtulit. Iulius autem, qui ei successit, in eadem civitatem Tridentinam id revocavit, quo quidem tempore facta alia quaedam decreta sunt. Sed cum novi in propinquis Germaniae locis tumultus excitati fuissent, et bellum in Italia et Gallia gravissimum exarsisset, rursus concilium suspensum et dilatum fuit, adnitente nimirum humani generis hoste, aliasque ex aliis difficultates et impedimenta obicente, ut tantum Ecclesiae commodum, quod prorsus auferre non poterat, saltem quam diutissime retardaret. Quantopere vero interea auctae fuerint et multiplicatae ac propagatae haereses, quantopere schisma creverit, sine maximo animi dolore, nec meminisse possumus nec referre. Sed tandem pius et misericors Dominus, qui numquam ita irascitur, ut misericordiae obliviscatur, regibus et principibus christianis pacem et unanimatem donare dignatus est. Qua nos occasione oblata, maximam in spem venimus, ipsius misericordia freti, fore ut his tantis quoque Ecclesiae malis eadem concilii via finis imponatur. Nos itaque, ad schisma haeresesque tollendas, ad corrigendos et reformandos mores, ad pacem inter christianos principes conservandam, celebrationem eius non esse duximus diutius differendam.

§ 2. Habita igitur cum venerabilibus fratribus nostris sanctae Romanae Eccle-

constitutione citata in nota ad rubricam.

siae cardinalibus deliberatione matura, factis etiam consilii nostri certioribus rissimis in Christo filiis nostris Ferdinando, Romanorum imperatore electo, et aliis regibus atque principibus, quos quidem, sicut de eorum summa pietate et sapientia nobis pollicebamur, paratissimos ad ipsius concilii celebrationem adiuvandam invenimus, ad Dei omnipotentis laudem, honorem et gloriam, atque universalis Ecclesiae utilitatem, de eorumdem fratrum nostrorum consilio et assensu, sacrum œcumenicum et generale concilium, auctoritate eiusdem Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum, qua nos quoque in terris fungimur, freti et subnixi, in civitate Tridentina, ad sacratissimum diem Resurrectionis Dominicæ proxime futurum, indicimus, et ibi celebrandum, sublata suspensione quacumque, statuimus atque decernimus.

§ 3. Quocirca venerabiles fratres nostros omnibus ex locis patriarchas, archiepiscopos, episcopos et dilectos filios abbates ceterosque, quibus in concilio generali sedere et sententiam dicere iure communi, vel ex privilegio, vel ex antiqua consuetudine licet, vehementer in Domino hortamur et monemus, atque etiam districte praecipiendo mandamus, in virtute sanctae obedientiae, in vi quoque iuramenti quod praestiterunt, et sub poenis quas in eos, qui ad concilia generalia convenire neglexerint, sacris sciunt esse canonibus constitutas, ut ad concilium ibi celebrandum convenient intra eam diem, nisi forte impedimento fuerint legitimo praepediti, quod tamen impedimentum per legitimos procuratores synodo probare debebunt. Monemus propterea omnes et singulos, quorum interest, interesseve potuerit, ut in concilio adesse non negligant.

§ 4. Carissimos vero in Christo filios nostros Romanorum imperatorem electum, ceterosque reges et principes, quos optandum sane esset concilio interesse posse, hortamur et rogamus ut, si ipsi interesse concilio non potuerint, at oratores suos prudentes, graves et pios viros utique

mittant, qui ipsorum nomine illi intersint; curentque diligenter pro sua pietate, ut ex eorum regnis atque dominiis praelati, sine recusatione ac mora, tam necessario tempore, Deo et Ecclesiae officium suum praestent; eosdem etiam curaturos esse minime dubitantes, ut per ipsorum regna et dominia tutum ac liberum iter praelatis eorumque familiaribus, comitibus et aliis omnibus ad concilium euntibus et ab illo redeuntibus pateat, benigneque ac comiter omnibus in locis recipiantur atque tractentur; sicut, quod ad nos attinet, ipsi quoque curabimus, qui nihil omnino praetermittere decrevimus, quod ad tam pium et salutare opus perficiendum a nobis in hoc loco constitutis praestari possit, nihil, ut Deus scit, quaerentes aliud, nihil propositum habentes in hoc concilio celebrando, nisi honorem ipsius Dei, dispersarum ovium reductionem, ac salutem et perpetuam christianae reipublicae tranquillitatem ac quietem.

§ 5. Ut vero hae literae et quae in eis continentur ad omnium, quorum oportet, notitiam perveniant; nec quisquam ea excusatione uti possit, quod illa ignoraverit; praesertim cum non ad omnes, quos de his literis certiores fieri oporteret, tutus forsitan pateat aditus; volumus et mandamus ut in basilica Vaticana Principis Apostolorum, et in ecclesia Lateranensi, tunc cum in eis populus, ut missarum solemnibus intersit, congregari solet, palam, clara voce, a Curiae nostrae cursoribus seu notariis aliquibus publicis recitentur, et postquam recitatae fuerint, ad valvas earum ecclesiarum, itemque Cancellariae Apostolicae et in loco solito Campi Florae affigantur: ibique, quo legi et omnibus innotescere possint, aliquandiu relinquuntur; cum autem inde amovebuntur, earum exempla in iisdem locis affixa remaneant. Nos enim per recitationem hanc, publicationem et affixionem, omnes et singulos, qui his literis comprehenduntur, post duos menses a die publicationis et affixionis earum, volumus

Monetque praelatos ut accedant ad concilium;

Hanc bullam Romae publicari mandat.

Hortatur etiam imperatorem, reges et principes, ut per se ipsos, vel eorum oratores concilio intersint etc.;

Iste autem Pontifex, ex cau-

perinde adstrictos et obligatos esse, ac si ipsismet illae coram editae et lectae fuissent.

§ 6. Transumptis quoque earum, quae manu alicuius notarii scripta subscriptave, et sigillo ac subscriptione alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munita fuerint, ut, sine dubitatione ulla, fides habeatur, mandamus atque decernimus.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae MDLX, tertio kalendas decembris, pontificatus nostri anno I.

- † Ego Pius, catholicae Ecclesiae episcopus.
 † Ego R., card. de Carpo, episcopus Portuensis.
 † Ego F., card. Pisanus, episcopus Tusculanus.
 † Ego Fed., card. Caesius, episcopus Praenestinus.
 † Ego Ioan., card. Moronus, epis. Albanen.
 † Ego Christophorus Madrucius, card. Tridentinus.
 † Ego Otho Truchses, card. Augustanus.
 † Ego B. de la Cueva, card. S. Crucis.
 † Ego Ti., card. Crispus.
 † Ego Io. Mi., card. Saracenus.
 † Ego Io., card. Sancti Vitalis.
 † Ego Io. And., card. Messanensis.
 † Ego Iac., card. Puteus.
 † Ego Io. B. Cicada, card. S. Clementis, subscripsi.
 † Ego Scipio, card. Pisarum.
 † Ego Io., card. Reumanus.
 † Ego Io. An., card. Capisuccus.
 † Ego Thad., card. Gaddus.
 † Ego F. M. G., card. Alexandrinus.
 † Ego Clem., card. Araecaeli.
 † Ego I., card. Sabellus.
 † Ego Io. Ant., card. S. Georgii.
 † Ego A., card. Farnesius, vicecancellarius.
 † Ego Gui. Asc., card. Camerarius.
 † Ego Hipp., card. Ferrariensis.

- † Ego Iul., card. Urbin.
 † Ego Aloy., card. Cornelius.
 † Ego Hier., card. Simoncellus.
 † Ego Vitellotius, card. Vitellius.
 † Ego Io., card. de Medicis.
 † Ego Carolus, card. Borromaeus.

Anno a nativitate Domini MDLX, indictione III, die vero II mensis decembris, pontificatus sanctissimi in Christo patris et D. N. D. Pii divina providentia Papae IV anno primo, retrospectae literae apostolicae lectae, affixae et publicatae fuerunt in locis superscriptis, iuxta earum seriem et tenorem, et etiam ut moris est, et illis amotis, dimissis illarum copiis affixis per nos Bernardinum Andreutium et Ioannem Andream Panizzam, apostolicos cursores.

Petrus Vulrrini 1, magister cursorum.

Dat. die 29 nov. 1560, pontif. anno I.

XXVIII.

Ordo, quo praelati in Sacro Concilio Tridentino locum habere debent in actibus publicis.

Pius Papa IV.

Sicut ea, quae pacem et concordiam nutriunt, pura mente semper inquirimus, ita ex debito nostrae pastoralis sollicitudinis tenemur illa submovere, quae discordiam suscitare et scandalum introducere posse videntur.

§ 1. Itaque, ad tollendam omnem controversiam materiarum, quae inter praelatos, ad celebrationem sacri oecumenici et generalis concilii in civitate Tridentina pro tempore congregatos, super eorum praecedentia forte iam sunt exortae et in dies oriri possunt, volumus ac vobis per

1 Valtrini, Cherub. (R. T.).

2 Hanc praecedentiam legati apostolici declarant nulli ius acquirere aut tollere, ut legitur in fine sess. II et XXV cont. sess.

Publicatio.

Exordium.

Declaratio praecedentiae praelatorum in concilio 2.

praesentes mandamus ut omnes et singulos praelatos praedictos, videlicet venerabiles fratres patriarchas primo, secundo archiepiscopos, tertio autem loco episcopos, in quibusvis actibus publicis, secundum gradum et ordinem suarum ad eorum ecclesias promotionum (ita quod qui prius promotus ad eas fuerit in suo quisque ordine prior existat), incedere, sedere ac locum habere (nulla habita ratione ad ipsorum dignitates primatiales, sive verae sive praetensae illae fuerint), auctoritate nostra, faciatis studioseque et diligenter curetis, atque pro vestra prudentia ac pietate geratis ut cuncta istis concordibus animis, in virtute Spiritus Sancti, cum Dei omnipotentis honore atque timore, quiete feliciterque procedere valeant.

§ 2. Non obstantibus praemissis et quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die ultima decembris, millesimo quingentesimo sexagesimo, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 31 decembris 1560, pontif. anno II.

XXIX.

Annulatio quarumcumque legitimatum de naturalibus spuris factarum, in praeiudicium vocatorum ex fideicommissis aut testamento aut quavis alia valida dispositione (dummodo non sint sortitae effectum); et revocatio facultatum eo modo legitimandi.

Pius episcopus servus servorum Dei,
 ad perpetuam rei memoriam.

Quamvis a Sede Apostolica, ad quam negociorum multitudo undique confluit, curis continuo plena innumeris, nonnulla

interdum ex quibusdam causis aliquando per occupationem ac importunam petitionum instantiam concedantur, quae in alieni iuris praeiudicium tendunt et detrimentum, non debet reprehensibile videri, si Romanus Pontifex, ad cuius providentiam pro debito pastoralis officii spectat super his debite providere, illa, rationabilibus et iuridicis causis maturius et attentius deinde cognitis, quandoque revocat et annullat ac in statum redigit rationis.

§ 1. Sane cum fide digna plurimorum relatione, non sine animi nostri molestia, intellexerimus nonnullos Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac praetextu quarumdam sibi concessarum facultatum comites palatinos et alios multos, spurios et naturales, et forsitan incestuosos, etiam in praeiudicium venientium ab intestato, et vocatorum ex testamento, ad fideicommissa ac haereditates et legata vel donationes ita legitimas, ut in huiusmodi fideicommissis, haereditatibus aut legatis vel donationibus, non obstantibus testatorum voluntatibus, succedant, ac proinde variae contentiones et scandala, in grave multorum praeiudicium ac animarum iacturam, hactenus exorta sint et in praesentiarum exoriantur.

§ 2. Nos, illa, utpote contra ius et aequum existentia, de cetero ne fiant opportune providere, necnon eorum, quos hoc ipsum tangit ac tangere poterit quomodolibet in futurum, indemnitati consulere volentes, motu proprio, non ad alicuius super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione et ex certa scientia ac potestatis plenitudine, omnes et singulas legitimaciones de quibuscumque naturalibus spuris per Romanos Pontifices praedecessores praefatos ac comites palatinos huiusmodi et quoscumque alios ad id facultatem habentes, in praeiudicium vocatorum ex fidei-

Causae huius constitutionis.

Annulatio legitimatum de naturalibus spuris factarum in praeiudicium vocatorum ex testamento, etc., dummodo non sint sortitae effectum, et revocatio facultatum legitimandi in praeiudicium vocatorum ex testamento etc.

Clausulae derogatoriae.

Exordium.

Transumptorum lides.

Papae subscriptio.

Cardinalium subscriptiones.

commissio aut testamento vel quavis alia valida tamen dispositione, sub quibusvis tenoribus et formis, ac cum quibusvis verborum formis et expressionibus, ac efficacissimis et insolitis clausulis et etiam motu simili, etiam consistorialiter, ac de apostolicae potestatis plenitudine, etiam cum derogatione regulae seu constitutionis de non tollendo iure quaesito, ac aliis cautelis quomodolibet factas (non dum tamen, adhuc viventibus ultimis bonorum huiusmodi possessoribus, per quorum obitum ad legitimos praedictos devolvi deberent, effectum sortitas, nec ius in re consecutas), necnon eorundem comitum palatinorum et aliorum facultates legitimandi habentium, ad hoc tantum ut deinceps tales legitimaciones in praeiudicium fideicommissorum et aliarum dispositionum huiusmodi facere non possint, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo revocamus, cassamus et annullamus.

§ 3. Necnon quascumque lites et controversias, quas, illarum status et causarum merita, nominaque et cognomina iudicum et colligantium praesentibus pro sufficienter expressis habentes, in Romana Curia vel extra eam super praemissis motas et indecisas pendentes, in statu et terminis, in quibus reperiuntur, harum serie ad nos advocamus, cassamus et extinguimus.

§ 4. Necnon partibus litigantibus et iudicibus, coram quibus illae pependunt, seu forsitan adhuc pendent indecisae, perpetuum silentium imponimus, iuxta declarationem praedictam, ac imponi volumus et mandamus. Districtius inhibentes eisdem iudicibus ne in eisdem causis, necnon comitibus palatinis ac aliis facultatem legitimandi huiusmodi habentibus, in virtute sanctae obedientiae, ac sub nostrae indignationis, quoad comites et alios facultatem legitimandi huiusmodi, etiam

1 Et etiam irritantibus decretis, etiam motu etc., Cherub. (R. T.).

aliter quam ut praefertur, habentes, et aliorum quorumcumque illorum facultatum, privilegiorum et indulgendorum cassationis, annullationis et totalis revocationis, necnon decem millium ducatorum auri de Camera, quoties contravenerint, ipsi Camerae Apostolicae applicandorum, poenis, similibus de legitimacionibus deinceps se respective, contra dispositionem et declarationem nostram huiusmodi, intrmittere quoquo modo audeant seu praesumant.

§ 5. Decernentes comites palatinos et alios quoscumque legitimandi facultatem habentes, ut praefertur, nullas in praeiudicium fideicommissorum et voluntatum testatorum huiusmodi legitimaciones in posterum facere posse, et aliter factas et forsitan faciendas, iuxta dispositionem nostram huiusmodi, restringi et limitari. Ac sic in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici auditores seu eorum locatenentes ac S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, interpretari, iudicari et definiri debere; necnon irritum et inane quicquid secus super his a dictis comitibus et iudicibus vel quibusvis aliis, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus nostra de non tollendo iure quaesito, quatenus opus sit, ac aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac praedictis et quibusvis aliis facultatibus, privilegiis, indultis et literis apostolicis eisdem comitibus palatinis et quibusvis aliis, etiam pari motu ac alias quomodolibet concessis, approbatis et innovatis, quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris,

1 Dispositionem et declarationem, Cherub. et Matth. (R. T.).

Decretum irritans.

Clausulae derogatoriae.

hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, a praedicta sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, et qualibet dictae Sedis indulgentia generali vel speciali, cuiuscumque tenoris existat, per quam, praesentibus non expressam vel totaliter non insertam, effectus huiusmodi literarum impediri valeat quomodolibet vel differri, et de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris literis mentio specialis.

§ 7. Ut autem praesentes literae ad omnium notitiam deducantur, nec aliqui de illis ignorantiam aliquam praetendere valeant vel allegare, volumus ipsas praesentes literas, quoad legitimaciones apostolica auctoritate factas, ubi vis locorum; quo vero ad illas, quae ex imperiali concessione factae fuerunt, in terris nobis et Romanae Ecclesiae mediate et immediate subiectis, in casibus, in quibus illa in terris huiusmodi de iure fieri permittitur, locum habere et effectum sortiri debere, necnon in valvis Cancellariae Apostolicae ac acie Campi Florae affigi et publicari ac eos quos concernunt perinde arctare ac si eis personaliter intimatae forent, cum non sit verisimile apud eos remanere incognitum quod tam patenter extitit publicatum.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo primo, kalendis ianuarii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 1 ianuarii 1561, pontif. anno II.

XXX.

Confirmatio et extensio iurisdictionis praesidentis et camerarii Riparum almae Urbis in causis civilibus et criminalibus, et etiam indulgendorum nautarum et mercatorum Ripalium 1.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Cupientes, pro communi ac publica utilitate et commodo Urbis nostrae, et praecipue curialium, incolarum, mercatorum et nautarum in Romana nostra Ripa et Ripetta commercia exercentium, favoribus incumbere, et scientes etiam alias per felicis recordationis Innocentium VIII, Leonem X, Clementem VII et Paulum III, Romanos Pontifices praedecessores nostros, fuisse statutum et ordinatum, ut favorabilius dictis mercatoribus et nautis liceret mercaturam profiteri, quod possent uti omnibus gratiis et privilegiis ab antiquo illis concessis contra et adversus eorum debitores bonaque illorum et haeredes, occasione rerum ripalium, ut latius in literis dictorum praedecessorum nostrorum dicitur contineri.

§ 1. Nos, attendentes quod favorabilibus et publicis utilitatibus est succurrendum, et per contrarium fraudibus, calliditatibus et cavillationibus obviandum, maxime illorum, qui curant et student perniciose protrahere causas, retardare solutiones et impedire executiones, et indemnitatibus publicis ac dictorum mercatorum et nautarum curiaeque Ripae et Ripetae consulere; et volentes illos et illas specialis gratiae favore prosequi, motu simili et ex certa scientia etc., concessionem, gratias, indulta et privilegia, literas, statuta et capitula omnesque alias sententias latas per Cameram nostram, et inter ipsos mercatores et dohanerios gabellae vini et

1 Hanc iurisdictionem et indulta vide in constitutione Pauli III, *Cum nobis*, tom. VI, pag. 194.

Paulus III et alii hic mercatoribus indulta concesserunt, ut in eius bulla citata in nota ad rubr.

Hic Pontifex ea approbat;

Extinctio litem pendente circa ens.

Inhibito contra comites palatinos et alios legitimandi facultatem habentes ne praesumant legitimare contra formam huius constitutionis.

omnia alia inserta in dictis statutis et consuetudinibus ripalibus, in favorem dictae curiae et mercatorum et nautarum, et inde secuta quaecumque, apostolica auctoritate confirmamus et approbamus, et, quatenus opus sit, de novo concedimus. Omnesque et singulos, tam iuris quam facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, ac solemnitates omissas, si quae omissae sunt, supplementum.

Jurisdictionemque causarum civilium extendit;

§ 2. Ac volentes inconvenientiis obviare, quae saepe oriuntur a male forsitan iudicantibus, gratias nostrorum praedecessorum concessas huiusmodi nostro tribunali ac illius nautis et mercatoribus, motu proprio et ex certa scientia et plenitudine potestatis, declaramus nostrae intentionis esse ac nostrorum praedecessorum quod omnes causae, tam introductae in dicto tribunali, in prima instantia, occasione rerum ripalium vel ab illis emergendae, dependendae, annexorum et connexorum, et causa pretii illorum, de quibus certa habetur fides, ac quomodocumque et qualitercumque, licite tamen et honeste, fuerit contractum et conventum inter ipsos mercatores, nautas et alios eorum debitores, commercia pro rebus ripalibus cum illis habentes, quod dictae causae et lites non possent modo aliquo in dicta prima instantia (ubi tamen non est deneganda appellatio), per statuta et consuetudines ripales, etiam per dependentes vel ratione universalis iudicii, excussionis haereditatum et honorum seu dotium, intentari, introduci neque reasumi in aliquibus aliis curiis Urbis nostrae, sed omnino debeant finire et determinari in dicta Curia Ripae et Ripettae per camerarium eiusque notarium et officiales, et in arduis, et ubi cadit punctus iuris, habito consilio sapientis, iuxta formam dicatorum statutorum de huiusmodi loquentium, si opus fuerit. Et sic etiam

1 Tam introductae quam introducendae, Cherub. (n. r.).

de contractibus, pactionibus et conventionibus habitis quocumque locorum, etiam in finitimis provinciis.

§ 3. Et simili motu proprio volumus quod omnes causae mixtae et criminales inclusive, etiam usque ad ultimum supplicium, pro omnibus excessibus, delictis et homicidiis in dicta Ripa perpetratis, tam in mari quam in dicta Ripa et eius districtu et pertinentiis, et quocumque locorum in mari, tam contra res et merces destinatas ad Ripam praedictam vel ad nostrum portum Civitatis Vetulae per nautas vel alios, etiam quod per terram postea ex aliquo portu pervenerint ad Urbem nostram seu nostram Ripam vel Ripettam, cognoscantur per camerarium dictae Ripae, ac supra et debito fine terminentur, et incidenter contra quoscumque facinorosos homines et nautas habeat merum et mixtum imperium, animadversionem et gladii potestatem, prout olim habuit et in praesentiarum habet, quam potestatem confirmamus, et, quatenus opus sit, dicto camerario et eius Ripae et Ripettae concedimus. Decernentes irritum et inane quidquid in contrarium attentari contigerit in futurum.

Et criminallium ampliatur;

§ 4. Volumus etiam quod praesenti motui proprio nostro, per quaecumque nostram signaturam, etiam motu proprio emanatam et in futurum emanandam, etiam si de eorum clausulis derogatoriis mentio fiat, nisi illius expressa mentio de verbo ad verbum habeatur, nullatenus derogatum censeatur. Declaramus etiam nostrae intentionis numquam fuisse, per quemdam nostrum motum proprium confirmatorium capitulorum gabellae Studii etc., velle auferre beneficium praelationis, prioritatis et domini ipsorum mercatorum et nautarum in rebus ac vinis existentibus, iuxta tenorem motus proprii felicitis recordationis Pauli III, praedecessoris nostri, sed fraudibus tantum obviare.

Clausulae praeservativae.

Clausulae derogatoriae.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, stylo Palatii, statutis ac novis reformationibus Urbis, ac literis a nobis emanatis, privilegiis, indultis et aliis facultatibus forsitan concessis, quovis modo debitoribus dicatorum mercatorum et nautarum, occasione rerum praedictarum, ac aliis, et pro tempore auditori Camerae Apostolicae, vicario, gubernatori, senatori Urbis, collateralibus illius ac aliis iudicibus Urbis et illorum curiis, et forsitan dohaneriis gabellae Studii, etiam per nos concessis, innovatis et approbatis et concedendis etc. Quibus omnibus etc., ac si eorum tenores etc., hac vice dumtaxat derogamus.

Iusio describendi in statutis.

§ 6. Praesentemque nostram constitutionem, cui non derogatum 1 per quaecumque signaturam, et in qua omnia et singula decreta, formas et alia in dictis motibus propriis contenta, descripta et repetita censi debere, volumus in volumine statutorum dictae Curiae Ripae et Ripettae describi et registrari; et eius signatura, in iudicio et extra, ubique fidem faciat et sufficiat, regula contraria non obstante.

Paenae contravenientium.

§ 7. Mandantes omnibus quatenus, sub excommunicationis sententia et mille ducatorum auri etc. ipso facto incurrendis, toties quoties contraventum fuerit, et processus sit ipso iure nullus. Et ita servari inviolabiliter mandamus.

Placet, motu proprio. I.

Videatur in Camera. I.

Camerae approbatio.

Videtur concedenda. L. de Torres in plena Camera.

XXXI.

Deputatio et facultates cardinalis camerarii cognoscendi cum voto congregationis quascumque causas interesse Reverendae Camerae Apostolicae tangentes ac revidendi computa officialium, 1 Derogatur, Cherub. (n. r.).

Bull. Rom. Vol. VII.

et aliorum etiam iam solidata et decisa, et contractus laesionem eiusdem Camerae continentes rescindendi, ac bonorum detentores coercendi 1.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Romanum decet Pontificem, ex iniuncto sibi desuper pastoralis officio, solerti diligentia procurare ne res et iura Camerae Apostolicae, fraude, malitia et perfidia nonnullorum, detrimentum aliquod patiantur, sed ut malitiis seu fraudibus perfidiaque eorum detectis, propterea punitis, castigatis, damnisque, eorum fraude et malitia huiusmodi dictae Camerae illatis, relictis, meliora maioraque in dies efficiantur, etiam opem et operam impendere efficaces.

Exordium.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, diversi Sedis Apostolicae nuntii, ac iurium, rerum et bonorum Camerae Apostolicae praefatae collectores, subcollectores, exactores, administratores, officiales et commissarii, necnon thesaurarii, tam in alma Urbe nostra et Statu nostro Ecclesiastico, quam diversis aliis, etiam ultra maria et montes, regnis, provinciis et dominiis, per nos et diversos alios Romanos Pontifices praedecessores nostros, sive sanctae Romanae Ecclesiae camerarios aut eiusdem Status nostri superintendentes pro tempore existentes, vel praedictam Cameram seu alias a ministris nostris deputati, illorumque ministri et forsitan aliae personae Romano Pontifici pro tempore existenti et dictae Camerae seu eius officialibus de suis administrationibus et gestis rationem reddere debentes, suarum administrationum et rationum et in Camera praedicta seu alibi exhibitis et praesentatis libris et computis, dubitan-

Causae huius constitutionis.

1 De cognitione huiusmodi causarum, vide constitutionem x Pauli III, *Non sine*, tom. vi, pag. 217. Et de redditione ac revisione huiusmodi computorum, vide in eiusdem Pauli constitutione LII, *Cum sicut*, pag. 370.

tes per eorundem computorum exactam discussionem et diligentem examinationem eidem Camerae debitores reperiri et declarari, et ad reliqua restituendum cogi, et aliquando eorum fraudes detegi et pro praemissis debitis poenis affici, eadem computa calculari, discuti, examinari, solidari et declarari neglexerint et procrastinaverint, negligentque et procrastinent de praesenti; multi etiam dictorum computorum exhibitionem et solidationem distulerint et differant, quosque¹, ob Pontificum et officialium mutationem, quam in Curia Romana saepius evenisse et quotidie fieri experientia docuit, iudices, talium computorum ignaros, rationales sive alios pro eadem Camera agentes sibi propitios et faventes obtinuerint et obtineant, ex quorum postea iniuria², seu ipsis mutua quadam devinctis amicitia, computa praedicta secundum ipsorum administratorum etiam iniustam voluntatem calculari, solidari et declarari saepe saepius contingit, multaque non admittenda admissa fuerint et admittantur, et quamplurima in fraudem eiusdem Camerae occultentur; necnon plerique alii varia et diversa credita contra Camerae praedictam confingentes, ac antiqua ac forsitan bis soluta et extincta repetentes, ac forsitan, facta collusionem cum praetensis creditoribus, parvo pretio illa et mandata cameraria desuper expedita redimentes, adveniente Sedis vacantis tempore, quo de Patrimonio Beati Petri et aliis provinciis sanctae Romanae Ecclesiae subiectis non ita, sicut vivente Romano Pontifice, diligenter exacta cura habetur, ab eadem Camera, etiam praecedentibus illicitis forsitan modis, procuratis sacri collegii cardinalium vel illius capituli ordinum mandatis, super dictis conflictis redemptis, sive aliis praetextibus ex donatione liberali seu servitorum remuneratoria obtentis, multas et notabiles

¹ Quousque, Cherub. (n. r.). ² Forte legi debet incuria (n. r.).

pecuniarum summas indebite et minus iuste exegerint, ac per varias artes, favores et illicitos modos extorserint, ex quo dicta Camera ad illorum satisfactionem nullatenus tenebatur; quodque, ad praefatas fraudes et indebitas pecuniarum exactiones et aliarum rerum extorsiones colorandas, Romanis Pontificibus postea ad summum apostolatus apicem statim assumptis, ab eisdem in principio suorum pontificatum obreptitiae et subreptitiae mandata, cedulas et diversas alias literas, etiam motu proprio, indebitarum solutionum confirmatorias, revalidatorias et praeceptorias obtinuerint et obtineant, prout etiam forsitan a nobis, diversis temporibus, subreptitiae tamen et fraudulenter obtinuerunt. Multaque, sub diversis coloribus, et confictis exemptionum privilegiis, a nobis et diversis Romanis Pontificibus obtentis, ab annuis censibus et impositionibus, etiam subsidii triennalis, necnon iuribus, etiam quindenniorum, Camerae praedictae debitis, se subditosque suos de facto eximentes, ab illorum debita solutione et solita contributione subtraxerint et subtrahant, multaque castra, oppida, territoria, villas, nemora, paludes, montes, bona et iura, etiam regalia nostra et praedecessorum nostrorum, ac ad nostrum et eorum supremum dominium sive ad illius recognitionem spectantia et pertinentia, nulla saltem legitima praecedente causa, a quamplurimis communitatibus, universitatibus, ducibus, marchionibus, comitibus aut particularibus personis de facto occupaverint et detinuerint, ac in praesentiarum detineant et occupent in maximum sanctae Romanae Ecclesiae et eiusdem Camerae damnum et praeiudicium ac sacri apostolici patrimonii et aerarii diminutionem, quod cum, ob praefatas pecuniarum profusiones et bonorum ac castrorum supradictorum indebitas occupationes,

semper exhaustum reperiatur et defraudetur.

Deputatio et facultates camerarii cognoscendi, una cum quinque deputatis, causas concernent. Interesse Camerae Apostolicae;

§ 2. Et propterea eiusdem Camerae indemnitati providere, ipsamque a similibus gravaminibus et extorsionibus, ac similiter illos, qui circa praedicta aliquo modo oppressi fuissent, relevare cupientes, ac de fide, industria, doctrina, sufficientia singularique rerum experientia dilecti filii nostri Vitellotii, S. Mariae in Via-Lata diaconi cardinalis Vitellii nuncupati, eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae camerarii, plurimum in Domino confidentes, eidem Vitellio cardinali et camerario, motu simili et ex certa nostra scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, committimus et mandamus quatenus, adhibitis secum venerabili fratre nostro Annibale, archiepiscopo Avinionensi, eiusdem Camerae clerico, et dilectis filiis Donato Matthaeo Minali, thesaurario nostro generali, et Francisco de Grassis, familiari nostro, ac Iannotto Castilione, militiae S. Lazari Hierosolymitani magno magistro, et magistro Paulo Odescalco, utriusque signaturae nostrae referendario et Cancellariae Apostolicae correctore, ac de eorum seu maioris partis illorum insimul congregatorum voto et assensu, cum praesentia et assistentia venerabilis fratris nostri Aloysii, episcopi Montis Pilosii, Camerae praedictae generalis commissarii, omnes et quascumque causas civiles et criminales seu mixtas, profanas et spirituales, beneficiales seu similiter mixtas, in quibus directe vel indirecte fisci et Camerae praedictae interesse seu praeiudicium vertatur, seu quomodolibet vertere sibi cum eiusdem congregationis voto videbitur, indecisas pendentes, etiam instructas coram quibuscumque iudicibus ordinariis seu etiam auctoritate apostolica delegatis, etiam si sanctae Romanae Ecclesiae cardinales ac Curiae caesarum Palatii Apostolici audi-

tores pro tempore fuerint, et hodie etiam reperiatur, seu etiam in Camera nostra Apostolica, in statu et terminis, in quibus pro tempore reperiatur et de praesenti existunt, ad se de voto dictae congregationis seu maioris illius partis advocet, illasque et omnes alias, quas praefatus Aloysius episcopus et commissarius coram eo proponet, movereque et proponere volet et intendat, contra quascumque personas ecclesiasticas, saeculares et quorumvis Ordinum regulares, cuiuscumque status, gradus, ordinis, praeminentiae et conditionis fuerint, etiam si cardinalatus honore aut patriarchali, archiepiscopali, episcopali, ducali, marchionali, comitali vel quacumque alia dignitate, excellentia et praerogativa praefulgeant, et quocumque nomine nuncupentur, etiam communitates quarumcumque civitatum, metropolitan. ¹ universitates, conventus, congregationes et collegia quaecumque, etiam capita Ordinum quorumcumque, una cum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis et connexis ac toto negotio principali, audiat et cognoscat, et cum praedictorum voto et assistentia, iustitia mediante, terminet.

§ 3. Ac quaecumque computa, quae tamen ex rationabili causa eidem Vitellotio cardinali et camerario, de voto eiusdem congregationis, revidenda videbuntur, etiam per praedictam Camerae sive illius officiales et quoscumque alios et saepius solidata, declarata et decisa, etiam si Romanorum Pontificum et nostram confirmationem, liberationem et absolutionem contineant, diligenter revideat, de novo calculet et calculari faciat et, ac si nunquam solidata et declarata fuerint, mediante iustitia, discutiatur, declaret et terminet, ac quaecumque admissa et in fraudem, damnum, laesionem eiusdem Camerae quomodolibet gesta, auctoritate nostra, revocet et retractet.

¹ Etiam metropolitan., Cherub. (n. r.).

Computaque ministrorum et aliorum, etiam solidata, revidendi;

Contractus
laesionem Ca-
merae Aposto-
licae continen-
tes rescindendi;

§ 4. Omnesque contractus super loca-
tionibus et alienationibus ac investituris
honorum et iurium, etiam quorumcum-
que feudorum praedictae Camerae, etiam
cum Romanis Pontificibus et Sede Apo-
stolica quomodolibet celebratos, recognos-
cat, et laesionem eiusdem Camerae continen-
tes rescindat et annullat, nullosque
et irritos, prout iuris fuerit, decernat et
declaret.

Detentores-
que honorum
eiusdem Came-
rae coercendi;

§ 5. Ac quaecumque castra, oppida,
territoria, villas, nemora, paludes, mon-
tes et alia loca domini directi vel utilis
sanctae Romanae Ecclesiae vel Camerae
Apostolicae, indebite a quibusvis particu-
laribus personis, quacumque dignitate,
excellencia et praerogativa fulgentibus,
seu etiam communitatibus, universitati-
bus et collegiis occupata vel illicite de-
tenta, ad eadem Camerae praedictae di-
mittendum et relaxandum, sub poenis et
censuris arbitrio suo moderandis et exe-
quendis, etiam prout iustum sibi videbitur,
cogat et compellat.

Et manu re-
gia et appellat.
remota etc. pro-
cedendi.

§ 6. Et ut facilius hoc exequi possit,
quoscumque quorumcumque honorum,
castrorum, oppidorum, territorium ¹, vil-
larum, nemorum, paludum, montium et
aliorum iurium eiusdem Camerae deten-
tores et occupatores, ad titulum iustum
suae detentionis et occupationis huius-
modi, intra tempus seu terminum arbi-
trio suo praefigendum, coram se exhi-
bendum mandat et faciat, quo termino
elapso et titulo non exhibito, ad incor-
porationem honorum huiusmodi de simili
voto, prout tamen alias iuris fuerit, pro-
cedat. Cum facultate, de simili voto eius-
dem congregationis, eisdem in causis
summarie, sola facti veritate inspecta,
omni et quacumque appellatione remota,
etiam manu regia, ac si nos ipsi in eis-
dem causis iudicarem, procedendi, et
contra repertos dictae Camerae debito-
res, fraudatores et ipsius iurium et rerum

¹ Territorium, Cherub. (n. r.).

occupatores, castrorum et aliorum bono-
rum detentores, et quomodolibet delin-
quentes vel census solvere cessantes, aut
legitimis investituris et titulis carentes,
sive illos non exhibentes, eos in caduci-
tatis feudorum, beneficiorum et privatio-
nis honorum poenas incurrisse declaran-
di, procedendi et cum effectu exequendi,
etiam per distractionem honorum et cap-
turam pignorum et tenutarum ac per-
sonarum; ipsasque personas compellendi
ad dictae Camerae integram satisfac-
tionem, ac debitis poenis, etiam corpo-
ralibus et decupli, ac alia, prout in motu
proprio felicitis recordationis Pauli Pa-
pae III, praedecessoris nostri, quem etiam
per praesentes confirmamus et, quatenus
opus sit, innovamus, et coram cardinale
et congregatione huiusmodi locum habere
decernimus, puniendi, poenasque, iuxta
demeritorum et personarum qualitates,
etiam corporis afflictivas, augendi, mi-
nuendi, commutandi et exequendi. Ac
dictam Cameraam ad sua bona et iura,
castra, territoria sive illorum plenariam
possessionem reponendi, reintegrandi et
restituendi, cum potestate citandi, etiam
per edictum publicum, ac sub sententiis,
censuris et ecclesiasticis ac pecuniariis
poenis, arbitrio suo moderandis, etiam si-
mili edicto inhibendi, et monitoria ad per-
sonaliter et non per procuratorem coram
se comparendum, sub similibus poenis
decernendi et relaxandi. Ac monitioni-
bus et inhibitionibus suis inobedientes,
censuras et poenas in eis contentas in-
currisse declarandi, ipsasque censuras
etiam iteratis vicibus aggravandi, ac au-
xilium brachii saecularis, quoties opus
fuerit, invocandi. Aliaque omnia gerendi,
faciendi, exercendi et exequendi, quae in
praemissis et circa ea sibi, cum voto
congregationis praedictae, necessaria visa
fuerint et opportuna.

§ 7. Mandantes omnibus et singulis in

Officiales Sta-
tus Ecclesiastici
obediant man-
datis cameraril.

Statu nostro Ecclesiastico ac quibusvis
aliis locis, nobis et dictae Sedi mediate vel
immediate subiectis, gubernatoribus, the-
saurariis, ac quibusvis aliis regnis, pro-
vinciis et dominiis, iurium eiusdem Came-
rae collectoribus, subcollectoribus, exa-
ctoribus, commissariis, administratoribus
et officialibus, illorumque ministris ac
quibusvis aliis personis, in virtute sanctae
obedientiae, et sub maioris excommunica-
tionis latae sententiae, eo ipso, absque alia
declaratione incurrendis, necnon quorum-
cumque feudorum, beneficiorum et bono-
rum privationis ac inhabilitatis ad illa et
alia in posterum obtinenda, ac duorum
millium ducatorum auri de Camera, eidem
Camerae applicandorum, et aliis eidem
Vitellotio cardinali et camerario benevisis
poenis, quatenus mandatis et monitionibus
Vitellii cardinalis et camerarii in praemissis
pareant et obediant, illique ac dictae con-
gregationi, quantum in eis fuerit, assistant;
ac inhibentes praefatis iudicibus ne, sub
similibus poenis ex nunc, prout ex tunc
et e contra, postquam ipse Vitellius ¹ car-
dinalis causam, coram eis pro tempore
pendentem, ad se, vigore praesentis motus
proprii, advocaverit, ulterius ad quorumvis
instantiam procedere debeant sive prae-
sumant.

Decretum ir-
riens.

§ 8. Decernentes quicquid desuper per
eos seu quoscumque alios, et S. R. E. car-
dinales, aut eiusdem Palatii auditores,
scienter vel ignoranter, praesumptum fue-
rit, irritum et inane.

Clausulae de-
rogatoriae.

§ 9. Non obstantibus quibusvis consti-
tutionibus et ordinationibus apostolicis,
ac privilegiis, facultatibus, indultis, con-
cessionibus, donationibus, confirmationi-
bus, exemptionibus, absolutionibus et li-
teris apostolicis eisdem nunciis, guberna-
toribus, administratoribus, officialibus,
ministris, communitatibus, universitatibus,
collegiis et aliis personis praedictis, per
quoscumque Romanos Pontifices praede-

¹ Vitellotius hic et paulo ante Cherub. (n. r.).

cessores nostros ac forsitan nos et Sedem
ac Cameraam praedictas, sub quibuscumque
tenoribus et formis, ac cum quibusvis clau-
sulis et decretis, et motu et scientia si-
milibus et alias quomodolibet in contra-
rium praemissorum concessis. Quibus om-
nibus, illorum tenores etc. pro sufficien-
ter expressis habentes, motu simili, spe-
cialiter et expresse derogamus, illaque
revocamus, cassamus et annullamus, irri-
taque decernimus, ceterisque contrariis
quibuscumque. Et ut facilius et melius
quae per eundem Vitellotium cardinalem
et camerarium ac dictam congregationem
decreta et ordinata fuerint executioni de-
mandari possint et valeant, Donato Mat-
thaeo Minali praedicto, moderno, et pro
tempore existenti thesaurario nostro gene-
rali, committimus et mandamus ut quas-
cumque pecunias, pro praemissis neces-
sarias et opportunas, de mandato tamen
eiusdem Vitellotii cardinalis et camerarii
solvendae, exburset et persolvat, ac per-
solvat cum effectu. Quas quidem pecu-
nias sic pro tempore solutas, nos in
computis suis bonas faciemus et approba-
bimus, perinde ac si de mandato nostro
solutae fuissent, prout per praesentem
motum proprium approbamus et pro ap-
probatis habemus.

Facultas ca-
merarii depu-
tandi officiales
dictae congre-
gationis.

§ 10. Nos enim eidem Vitellotio cardi-
nali et camerario quoscumque commissa-
rios, notarios, secretarios, officiales, cur-
sores, computistas seu calculatores, cum
salario et provisione sibi benevisa, tam in
alma Urbe nostra quam ubique locorum,
cum simili aut limitata potestate, creandi,
constituendi et deputandi, qui ex tunc,
prout ex ea die et e contra, postquam ab
eodem Vitellotio cardinali et camerario
creati, constituti et deputati fuerint, a
nobis creati, deputati et constituti esse
censeantur, plenam et liberam licentiam
et facultatem concedimus et impartimur.

§ 11. Volumus autem quod praesentis

Sola signatura
sufficit. nostri motus proprii, etiam absque illius data et registratura, sufficiat¹ et ubique fidem faciat, in iudicio et extra, quacumque regula seu constitutione apostolica contraria non obstante.

Placet, motu proprio. I.

XXXII.

Confirmatio constitutionum a Pio II, Paulo II, Sixto IV, Iulio II, Leone X et Clemente VII editarum contra homicidas et bannitos eorumque fautores et complices, ac dominos et communitates non custodientes eorum territoria a bannitis, furibus etc.; et revocatio quarumcumque facultatum gratiandi homicidas, aut cum eis componendi.

**Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Prooimium. In eminenti Sedis Apostolicae specula, divina disponente clementia, licet immeriti, constituti, inter multiplices nostrae sollicitudinis curas, quibus assidue premimur, illam pro nostro pastoralis officio in primis suscipere debemus, per quam omnes christifideles, praesertim nostri et S. R. E. devoti et peculiare filii, quiete et pacifice et sine aliqua offensione vivere valeant. Unde nos ad id operarias manus libenter apponimus, ac illa, quae pro eorum felici, prospero ac pacifico statu per Romanos Pontifices praedecessores nostros facta fuisse comperimus, non solum apostolico munimine roboramus, verum etiam, pro illorum maiori observantia, innovamus ac de novo statuimus et ordinamus, ac poenas adiicimus, ut, si non virtutis amore, saltem formidine poenae, mandata apostolica arctius servantur, et alias desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§ 1. Dudum siquidem a felicis recorda-

¹ Sola signatura sufficiat, Cherub. (n. r.).

tionis Clemente Papa VII, praedecessore nostro, emanarunt literae tenoris subsequentis. *Clemens episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. In sancta Beati Petri Sede 1.*

§ 2. Cum nos, post nostram ad summi apostolatus apicem assumptionem, ob non observationem dictarum praedecess. literarum, bellis, quibus non solum civitates, terrae et loca temporali dominio eiusdem Romanae Ecclesiae subiecta, sed etiam totius Italiae superioribus annis, magno cum omnium in eis habitantium incommodo, vexata fuerunt, id forsitan causantibus, in eisdem civitatibus, terris et locis ac etiam in alma Urbe nostra intestina et diuturna odia ac discordias civilesque dissensiones vigere, ac furta, latrocinia, homicidia passim perpetrari cognoverimus; ac mente revolventes praefatos Pium, Paulum, Sixtum, Iulium, Leonem, Clementem, praedecessores, ad tranquillum et felicem statum, necnon commoda; tam personarum eiusdem Urbis quam aliarum civitatum, terrarum et locorum eidem Romanae Ecclesiae subiectorum aciem suae considerationis extendisse, illorum exemplo moti, animum ad sedandum discordias et odia, tam in Urbe quam in aliis civitatibus, terris et locis dictae Ecclesiae subiectis praedictis, et ad firmandam perpetuam pacem et quietem, pro dictorum subditorum commodis, applicaverimus, et ut praemissa facilius votivum consequi valeant effectum, literas praedictas omnino observandas esse decreverimus. Habita igitur super his cum fratribus nostris S. R. E. cardinalibus deliberatione matura, ac de illorum unanimi consilio et assensu, singulas Pii, Pauli, Sixti, Iulii, Leonis et Clementis praedecessorum literas huiusmodi, cum statutorum, ordinationum, extensionum, ampliationum, revocationum, cassationum,

¹ Omittitur tenor istius constitutionis, quia habetur in tomo vi, pag. 69.

Clem. VII edidit constitutionem de qua hic.

Hic modo Pontifex confirmat constitut. Pontificum (de quibus in rubr.);

irritationum, annulationum decretorum, confiscationum, incorporationum, applicationum, voluntatum, hortationum, requisitionum et mandatorum, ac omnibus et singulis aliis in eis respective contentis clausulis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et innovamus, ac perpetua roboris firmitate subsistere et per singulos, quos literae ipsae concernunt, in futurum, sub excommunicationis, anathematis, maledictionis, infamiae, suspensionis, diffidationis, criminis laesae maiestatis, seditionis, rebellionis, confiscationis, depositionis, privationis, inhabilitatis et interdicti ac aliis censuris et poenis ecclesiasticis et temporalibus, ac corporis afflictivis in eisdem literis contentis, quas contravenientes eo ipso incurrant, perpetuo inviolabiliter observari.

Etque extendit, ut hic;

§ 3. Illasque etiam ad homicidas, sicarios, exitios, criminosos, rebelles aliosque infames propter homicidia et alia nefanda per eos perpetrata, excessus, crimina et delicta, etiam ad hoc ut ipsi in civitatibus, terris, castris vel locis eorum, seu in quibus tunc morabantur banniti et condemnati, etiam habita pace ab haeredibus, filiis seu consanguineis occisorum aut partium laesarum, non solum a locis circumvicinis usque ad quinquaginta millia, sed etiam ab omnibus et singulis civitatibus, terris, castris et locis, etiam regni et partium praedictarum nobis et dictae Romanae Ecclesiae mediate vel immediate quomodolibet subiectis, banniti et exules sint et esse censeantur, nec in illis seu eorum aliquo, etiam praetextu cuiusvis licentiae, salvoconductus, remissionis, reductionis, revocationis vel alterius gratiae per eos desuper quomodolibet pro tempore obtentae, moram trahere possint; et si in eis resederint vel reperti fuerint, capi et detineri et incarcerari, ac iuxta criminum et excessuum per eos perpetratorum qualitatem et literarum Pii et Clementis,

praedecessorum huiusmodi, tenorem, sub poenis in eisdem literis contentis, per officiales civitatis, terrae, castri vel loci, in qua vel quo deprehensi fuerint, debitis poenis plecti, seu inde educi, et ad forum seu officiales, ad quos criminum seu excessuum eorumdem punitio de iure vel consuetudine pertinet, remitti debeant, extendi et ampliari debere, et in eis locum habere decernimus.

§ 4. Et nihilominus praemissa omnia et singula, prout per Pium, Paulum, Sixtum, Iulium, Leonem et Clementem, praedecessores praefatos, statuta, ordinata, extensa, ampliata, revocata, cassata, annullata, inhibita, decreta et declarata fuerunt, etiam ad hoc ut duces, barones, marchiones, comites, domini temporales, vicarii, feudatarii, capitanei, magnates, principes, communitates, cives, officiales et personae, ac alii, quos praedictae et praesentes literae concernunt, ac ipsorum singuli literas et in eis contenta huiusmodi non observantes, et illis, directe vel indirecte, quomodolibet contravenientes, ac eis adhaerentes, eorumque fautores et complices, singulas censuras et poenas praedictas eo ipso, absque aliqua declaratione, incurrant et incurrisse censeantur. Ipsique duces, barones, marchiones, comites, domini in temporalibus, vicarii et feudatarii civitatum, terrarum, castrorum et locorum, etiam regni et partium praedictorum, nobis et eidem Ecclesiae immediate subiectorum, aliquos nostros et dictae Ecclesiae hostes et inimicos aut subditos, exules, bannitos et facinorosos, cuiuscumque status vel conditionis fuerint, publice vel occulte, ullo umquam tempore recipere vel acceptare nullatenus praesumant; et si aliquos ad eorum dominia et territoria confugere contigerit, illos ex eorum dominiis vel territoriis huiusmodi expellere, seu ad simplicem iussionem vel requisitionem nostram et successorum nostrorum, quo voluerit-

Receptoribus eorum et fautoribus poenas imponit;

mus, seu successores ipsi voluerint, tute conduci facere. Ac quod praemissa a suis subditis inviolabiliter observentur, omni excusatione cessante, cum effectu curare, sub similibus privationis et rebellionis ac criminis laesae maiestatis poenis, si contrafecerint, eo ipso incurrendis.

Baronibus et
communitatibus
praecipit ut eorum
territoria
expurgent ab
homicidis;

§ 5. Necnon, ut homicidae, fautores et complices praefati facilius capi et puniri possint, quod communitates civitatum et universitates terrarum, castrorum et locorum, in quibus seu quorum territorio, districtu et ditone dicta homicidia perpetrabuntur, sub paribus interdicti ecclesiastici et duorum millium per communitates, ac mille ducatorum per universitates; necnon civitatum, terrarum et locorum eorumdem domicelli, barones, vicarii aut alii in temporalibus domini, sub maioris excommunicationis latae sententiae et quinque millium ducatorum auri praefatae Cameræ irremissibiliter applicandorum, eo ipso, absque alia declaratione, incurrendis poenis, eosdem homicidas, complices et fautores statim capere, ac omnem exactissimam diligentiam, de qua per publica documenta fidem etiam facere teneantur, capi facere; et si eos capere nequiverint, statim commissum homicidium universitatibus seu incolis et habitatoribus oppidorum et locorum circumvicinorum, ad quae declinabunt seu declinare poterunt, notificari; communitates vero et domini in temporalibus praedicti, ad quorum ditones tales declinabunt, cum primum id ad eorum notitiam devenerit, eos apprehendere seu apprehendi facere; quod si non potuerint, similiter id universitatibus seu incolis et habitatoribus vicinorum locorum, ad quae declinabunt, aut verisimiliter declinare poterunt, insinuare, et captos ad eorum iudices ordinarios traducere et tradere, sub similibus poenis teneantur et debeant, de novo statuimus, ordinamus, inhibemus et declaramus.

§ 6. Et similiter quibusvis dictae Sedis legatis, etiam de latere, ac nunciis et provinciarum rectoribus, necnon nostris et dictae Romanae Ecclesiae vicariis in temporalibus pro tempore existentibus et praefatis communitatibus, omnem super absolutionibus homicidarum huiusmodi, per nos et praedecessores nostros ac Sedem eandem, sub quavis forma et verborum expressione, concessam, approbatam et innovatam auctoritatem et facultatem revocamus, cassamus, irritamus et annullamus; et si quando similes absolutiones per nos et successores nostros Romanos Pontifices et Sedem praefatam concedi contigerit, illas per iudices et officiales, ad quos pertinet, nisi trinae literae apostolicae, sub intervallo unius mensis pro singulis literis huiusmodi, cum expressa derogatione praesentium, desuper emanaverint, nullatenus admitti vel observari volumus.

Facultates homicidas gratiandi revocat;

§ 7. Quocirca dilectis filiis Guidoni Ascario, S. Mariae in Via-Lata diacono cardinali de Sancta Flora nuncupato, nostro et pro tempore existenti camerario et Cameræ praedictae thesaurario, praesidentibus, clericis ac universis et singulis legatis et vicelegatis provinciarum nostrarum et aliis rectoribus ac officialibus civitatum, terrarum et partium praedictarum, nobis et dictae Sedi mediate vel immediate subiectorum, motu simili mandamus quatenus praesentes literas solemniter in singulis provinciis, civitatibus, terris et locis praedictis publicari, necnon omnia et singula in eis contenta inviolabiliter observari faciant et mandent. Contradictores quoslibet et rebelles, cuiuscumque status, gradus et praeminentiae fuerint, sententias, censuras et poenas praedictas damnablem incurrisse declarent, et declarationem huiusmodi per eos faciendam in libris maleficiorum conscribi et adnotari mandent et faciant, necnon capitales prae-

Executores deputat.

1 Ad hoc vide declarationem hic infra.

dictas sententias a ministris iustitiae, absque alicuius incurso irregularitatis, exequi procurent, realiter ac irremissibiliter exigant, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis; necnon pro exactione poenarum pecuniarum huiusmodi contra communitates et universitates, ac in eorumdem inobedientium in temporalibus dominorum vassallos, propter eorum huiusmodi inobedientiam, represalias concedant, necnon realiter et cum effectu exequi faciant. Attentius hortantes et requirentes in Domino barones et domicellos ac in temporalibus dominos dicti regni necnon illius provinciarum, civitatum et locorum gubernatores et officiales pro tempore existentes, ut praefatos homicidas, fautores et complices capiant, et capi procurent, captosque ad praesides nostrarum provinciarum, unde ipsi homicidae, fautores et complices originem traxerunt, conduci et eis realiter consignari similiter cum effectu faciant.

Clausulae derogatoriae.

§ 8. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis ac omnibus illis quae dicti praedecessores in praefatis eorum literis voluerunt non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, et quibuscumque aliis privilegiis, indulgentiis et literis apostolicis generalibus vel specialibus super recipiendis bannitis, homicidis ac brigosis et aliis praedictis, quorumcumque tenorum existant, per quae, praesentibus non expressa vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, et de quibus quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio

1 Indultis, Cherub. (R. T.).

Bull. Rom. Vol. VII.

14

specialis, quae, quoad hoc, cuiquam nolumus ullatenus suffragari.

§ 9. Volumus autem quod praesentes literae, postquam in valvis basilicae Principis Apostolorum et in Campo Florae de Urbe affixae fuerunt, omnes et singulos cives Romanos et alios in Urbe commorantes, effluxis quindecim diebus; alios vero duces, comites, marchiones, domicellos, barones et alios temporales dominos et vicarios, communitates et universitates civitatum, terrarum et locorum Sedi praefatae mediate vel immediate subiectorum, huiusmodi decurso mense, arcent, et contrafacientes poenas praefatas incurrant in omnibus et per omnia, perinde ac si eis omnibus et singulis contrafacientibus personaliter et particulariter intimatae fuissent.

Forma et effectus publicatiois.

Nulli ergo etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo primo, VIII idus ianuarii, pontificatus nostri anno II.

Anno a Nativitate Domini MDLXI, indictione IV, die vero XVI aprilis, pontificatus sanctissimi in Christo patris et D. N. D. Pii divina providentia Papae IV anno II, retrospectae literae apostolicae affixae et publicatae fuerunt ad valvas basilicae Principis Apostolorum de Urbe ac in acie Campi Florae, dimissis ibidem copiis affixis, per nos Iulium Parinum et Franciscum Sottocasa praelibati sanctissimi D. N. Papae cursores.

Publicatio.

Bartholomæus Sottocasa, mag. cursorum.
Dat. die 6 ianuarii 1561, pontif. anno II.

Sequitur declaratio circa facultatem officialibus interdictam gratiandi aut componendi bannitos ex causa homicidii.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Nuper siquidem cum nos post nostram ad summi apostolatus apicem assumptionem, ob non observationem literarum fe-

Exordium.

licis recordationis Pii II, Pauli etiam II, Sixti IV, Iulii similiter II, Leonis X et Clementis VII, praedecessorum nostrorum, alias contra homicidas editarum, bellis, quibus non solum civitates, terrae et loca, temporali dominio S. R. E. subiecta, sed etiam tota Italia retroactis etc. ¹.

Causa declarationis.

§ 1. Cum autem, sicut accepimus, nonnulli ex gubernatoribus et officialibus per nos in diversis civitatibus, terris et locis Status nostri Ecclesiae constitutis et deputatis, forsitan voluntatis nostrae ignari, aut alias, praetendant poenarum remissionem inquisitis, bannitis et condemnatis super homicidiis per eos pro tempore perpetratis per eos remitti, gratiamque fieri, ac exinde ab eis compositionem exigere posse.

Declaratio (de qua in rubrica).

§ 2. Nos, ad tollendum omne dubium quod exinde exoriri posset, et ne gubernatores et officiales praedicti ac quicumque alii, ignorantiae eiusdem voluntatis nostrae aut quovis alio praetextu, in his se intrmittere praesumant, veriores dictarum litterarum tenores, ac si verbo ad verbum praesentibus insererentur, pro expressis habentes, decernimus et declaramus gratias seu remissiones aut compositiones quibusvis inquisitis, condemnatis aut bannitis ex causa vel occasione homicidii animo deliberato vel casu fortuito aut in rixa vel alio quovis modo pro tempore perpetrati, pro quo poena ordinaria vel extraordinaria imposita vel imponenda esset, per quoscumque in civitatibus, terris et locis praedictis nostros et Sedis Apostolicae legatos, vice-legatos, gubernatores vel alios officiales, deputatos et deputandos, fieri in posterum nullatenus posse, et illas tantum compositiones et gratias, cum inquisitis, condemnatis et bannitis huiusmodi, ut supra, in posterum facientes ¹, valere, illisque suffragari, qui habuerint supplicationes desuper manu nostra propria signatas et

¹ Residuum omittitur quia ipsa bulla est quae praecedit. ² *Faciendas*, Cherub. (a. T.).

per datarium nostrum pro tempore existentem datas.

§ 3. Et ita per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, sublata etc., irritum quoque etc.

Decretum irritans.

§ 4. Non obstantibus quibuscumque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac omnibus illis, quae in dictis nostris litteris volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae derogatoriae.

§ 5. Volumus autem quod praesentis nostri motus proprii sola signatura, etiam absque illius data et registratura, sufficiat, ac ubique, in iudicio et extra, fidem faciat, regula seu constitutione apostolica quacumque contraria non obstantibus.

Sola signatura sufficit.

Datum Romae apud S. Petrum, sexto kalendas maii, anno v.

Dat. die 26 aprilis, pont. an. v.

XXXIII.

Erectio ecclesiae Lancianensis in metropolitana cum iurium et iurisdictionum metropolitanorum elargitione ¹.

**Pius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Super universas orbis ecclesias, Eo disponente qui cunctis imperat, cuique universa deserviunt, meritis licet imparibus, constituti, levamus in circuitu agrorum dominici oculos nostrae mentis, more vigilis pastoris inspecturi quid ecclesiarum statui congruat, quid operis circa illas eorumque statum prosperum et felicem impendi debeat, et divino fulti praesidio, quo cuncta ex sui benignitate pro populorum suorum christifidelium salute disponit, ad ea, quae statui ecclesiarum huiusmodi convenient, nostri ministerii partes uti-

Proemium.

¹ Ex Regest. in Archiv. Vatic.

liter intendere curamus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

Plures controversiae exortae fuerant inter commune Lancianense et archiep. Theatinum super praetensa archiep. iurisdictione.

§ 1. Sane attendentes diversas lites, causas et controversias inter archiepiscopum Theatinum, qui pro tempore fuit, ex una, et dilectos filios capitulum, clerum, communitatem et homines Lancianenses ex altera partibus, super iurisdictione, quam praefatus archiepiscopus in episcopum Lancianensem et praefatos capitulum, clerum, communitatem et homines, ratione iuris metropolitici, habere praetendebat, aut alias, diu in Romana Curia, coram diversis causarum Palatii Apostolici auditoribus seu locatenentibus, successive pependisse, latis in favorem dicti archiepiscopi nonnullis sententiis, ac litteris executorialibus una cum brachio saeculari desuper in forma solita decretis, et forsitan executioni demandatis, seu, ut illae demandarentur, ex parte archiepiscopi praesentatis, et propterea graves inimicitias olim inter Lancianenses praefatos ac Theatinos, communitates et homines, generatas fuisse et praemissorum occasione innovatas existere, et quamplurima scandala exinde verisimiliter exoriri posse.

Ad eas sedandas Pius lites ad se advocat, et partibus perpetuum imponit silentium;

§ 2. Post diversos tractatus pacis et concordiae inter partes ipsas, etiam medio nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, frustra tentatos et habitos, tandem, ad sedandum discordias et obviandum scandalis huiusmodi, ac ipsorum communitatum et hominum animarum periculis consulendum, nec non eos in pacis amoenitate retinendum et confovendum, ac alias, ex certis aliis rationabilibus causis moti, habita super iis cum fratribus nostris matura deliberatione, ac de eorum consilio et unanimi consensu, omnes et singulas causas in dicta curia et alias ubilibet adhuc forsitan indecisae pendentes ad nos advocantes, ac lites et controversias huiusmodi nec non omnes et singulos processus, senten-

tias, censuras et poenas desuper formatos, latas et promulgatas, ac quos haberi et promulgari contigerit, ac inde secuta quaecumque cassantes et penitus extinguentes, irritantes et annullantes, ac nulla et invalida nulliusque roboris vel momenti fuisse et esse decernentes, ac archiepiscopo, capitulo, clero, communitatibus et hominibus praefatis perpetuum silentium desuper imponentes, nec non praefatis et aliis quibuscumque iudicibus, coram quibus causae ipsae adhuc forsitan indecisae pendent, ne se in illis ulterius, sub nostrae indignationis poena, intromittant, districtius inhibentes, ipsosque capitulum, clerum, communitatem et homines Lancianenses et eorum singulos a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis et aliis, etiam pecuniariis, in dictis litteris executorialibus aut alibi contentis, ob illarum non partitionem seu alias quomodolibet pereos incursis, in utroque foro ex certa scientia absolventes, dictasque poenas eis remittentes, ac in pristinum et eum, in quo antea erant, statum reponentes et plenarie reintegrantes.

Ecclesiam, populum et dioecesim Lancianensem a metropolitico arch. Theatini iure solvit;

§ 3. Ad omnipotentis Dei laudem et honorem, necnon fidei catholicae exaltationem, ac pro bono pacis inter venerabiles fratres nostros modernos archiepiscopum Theatinum et episcopum Lancianensem nec non communitates et homines praefatos conciliandae et stabiliendae, ecclesiam Lancianensem cui venerabilis frater noster Leonardus de Marinis, episcopus Lancianensis, praesse dignoscitur, dictumque Leonardum episcopum et ipsius Lancianensis ecclesiae capitulum praedictos nec non civitatem et dioecesim Lancianensem ac earum universum clerum et populum a provincia Theatina, cui metropolitico iure subsunt, de simili consilio et apostolicae potestatis plenitudine, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo segregamus et separamus; illosque et eo-

rum singulos ac omnia et singula eorumdem ecclesiae civitatis et dioecesis ac in illis consistentia prioratus, praeposituras, praepositatus, dignitates, personatus, administrationes, officia, canonicatus et praebendas ac parochiales et alias ecclesias, cappellas et hospitalia ac alia pia loca ceteraque, cum cura et sine cura, saecularia et quorumvis Ordinum regularia beneficia ecclesiastica, cum omnibus et singulis iuribus et pertinentiis suis, ac bonis mobilibus et immobilibus, a dicti moderni et pro tempore existentis archiepiscopi et capituli Theatini eorumque vicariorum, officialium et ministrorum ac iudicum quorumcumque pro tempore existentium omnibus et singulis iurisdictionibus, potestatibus, correctionibus, superioritatibus, dominiis, visitationibus et auctoritatibus, in spiritualibus et temporalibus, de similibus consilio et potestatis plenitudine, dicta auctoritate, etiam perpetuo, eximimus et totaliter liberamus.

Ecclesiam Lancianensem. origit in archiepiscopatum et metropolim.

§ 4. Ac dictam ecclesiam Lancianensem in metropolitanam pro uno archiepiscopo Lancianensi nuncupando; ac sedem episcopalem Lancianensem in archiepiscopalem et archiepiscopalis ac metropolitanae provinciae praesidis sedem, cum pallii et crucis delatione ac omnibus et singulis aliis insigniis, honoribus, privilegiis, antelationibus, immunitatibus et gratiis ecclesiae et sedis metropoliticarum ac archiepiscopalium.

Leonardus ep. datur in archiepiscopum.

§ 5. Ita quod dictus Leonardus episcopus, qui Ordinem fratrum Praedicatorum expresse professus existit, de cetero illi, ut archiepiscopus, absque ulla alia ei de persona sua facienda provisione et praefectione, praesit, et illius verus praesul et pastor existat, ac pro tali habeatur et reputetur, et archiepiscopus Lancianensis nuncupetur.

§ 6. Necnon quae iurisdictionis ac, recepto prius per eum de more dicto pallio,

quae ordinis archiepiscopalis existunt ac alia ad archiepiscopalem et metropolitanam dignitatem spectantia exerceat, de simili consilio, eadem auctoritate, similiter perpetuo erigimus et instituimus, ac ecclesiam et civitatem Lancianensem nomine, titulo et honore ac praelatione dignitatis archiepiscopalis et metropolitanae decoramus.

Archiepiscopalis et metropolitana iurisdictione ei attributa.

§ 7. Provinciae quoque Lancianensis praedictae clerum et populum, quorum singulorum causae ad dictum archiepiscopum Lancianensem, iuxta sacrorum canonum instituta, deferantur, pro suis provincialibus clero et populo, ita quod ipsi et eorum singuli, quoad omnia metropolitana et archiepiscopalia iura, superioritatem et iurisdictionem, pro tempore existenti archiepiscopo Lancianensi et non alteri, ei tamquam membra capiti obsequentes et de archiepiscopalibus et metropolitanis ac provincialibus iuribus respondere debentes, subiecti sint, de pari consilio, praefata auctoritate, concedimus et assignamus.

Causae provinciae Lancianensis suo ordine ad eum referenda.

§ 8. Necnon eidem archiepiscopo et capitulo Theatino ac eorum vicariis, officialibus et iudicibus ac quibusvis aliis personis, cuiuscumque dignitatis, ordinis et conditionis existentibus, ne in archiepiscopum seu praesulem aut administratorem ac ecclesiam et capitulum Lancianensem necnon eorum vicarios, officiales et ministros ac clerum et populum, monasteria, prioratus, praeposituras, praepositatus, dignitates, personatus, administrationes, officia, canonicatus et praebendas, ecclesias, cappellas, hospitalia, loca ac beneficia ecclesiastica civitatis et dioecesis Lancianensis huiusmodi aliquam iurisdictionem, superioritatem, dominium, potestatem, visitationem, correctionem, tam in civilibus quam in criminalibus causis, metropolitanam vel quamcumque aliam iurisdictionem huiusmodi

Super archiepiscopum, provinciam etc. Lancianensem ademptum quodlibet ius ecclesiae Theatinae.

concernentia, exercere quoquomodo praesumant, districtius inhibemus.

Sic per quoscumque iudices designandum.

§ 9. Et ita, in praemissis omnibus et singulis, per quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici auditores ac eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et diffiniri debere; ac si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Derogatio contrariorum.

§ 10. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam de non tollendo iure quaesito, ac ipsius ecclesiae Theatinae, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis archiepiscopo et capitulo ac clero, communitati et hominibus praedictis, sub quibusvis, etiam derogatarum derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis necnon irritantibus et aliis decretis, etiam motu proprio et ex certa scientia concessis, approbatis et innovatis, quibus omnibus, etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Adhortatio ad clerum populumque Lancianensem de parendo.

§ 11. Quocirca capitulo et clero ac populo praefatis, necnon dilectis filiis vassallis dictae ecclesiae Lancianensis per apostolica scripta mandamus quatenus capi-

tulum eidem Leonardo electo, tamquam patri et pastori animarum suarum ac metropolitano et in archiepiscopum electo humiliter intendentes, exhibeant sibi, etiam in iis quae metropolitanam et archiepiscopalem iurisdictionem ac superioritatem concernunt, obedientiam et reverentiam debitas et devotas; ac clerus eum, pro nostra et dictae Sedis reverentia, benigne recipientes et honorifice pertractantes, sua salubria monita et mandata suscipiant humiliter, et efficaciter adimplere procurent; populus vero, tamquam patrem et pastorem animarum suarum devote suscipientes et debita honorificentia prosequentes, suis monitis et mandatis salubribus humiliter intendant, ita quod ipse Leonardus electus in eis devotionis filios, et ipsi in eo per consequens patrem benevolam invenisse gaudeant; vassalli autem praedicti, eum debito honore prosequentes, sibi fidelitatem solitam, necnon consueta servitia ac iura sibi ab eis debita integre exhibere procurent; alioquin sententiam sive poenam, quam dictus Leonardus electus rite tulerit seu statuerit in rebelles, ratam habebimus, et faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Leonardo archiepiscopo, et quo iura, decimas etc. retribuendo.

Nulli ergo omnino hominum etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo primo, quinto idus ianuarii, pontificatus nostri anno II. Dat. die 9 ianuarii 1561, pontif. anno II.

XXXIV.

Declaratio et ampliatio iurisdictionis consulum artis mercantiae pannorum de Urbe 1.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Volentes dilectos filios mercatores pannorum almae Urbis nostrae non minori

Confirmatio iurisdictionis.

1 Hanc iurisdictionem primo instituit Mart. V, ut in eius constitutione VIII, *Cum inter*, tom. IV, pag. 696.

quam praedecessores nostri prosecuti sunt, favore prosequi, idcirco eorundem literas ac in eis contenta et inde secuta quaecumque confirmamus, et firmitatis robore munimus et approbamus, quatenus sint in usu.

Extensio eiusdem.

§ 1. Praeterea provide attendentes quod, caelesti favente numine, humana prole aucta, et bonorum mercantium, et praesertim pannorum, pretium est auctum, et propterea iure merito iurisdictio iudicentium augenda est, motu simili ac de apostolicæ potestatis plenitudine, fidem, de qua in præinsertis fit mentio, ad summam ducatorum auri triginta augemus et extendimus, ita ut fides ipsis libris mercatorum de rebus spectantibus ad artem mercantiae, dummodo ipsi mercantiliter et mercatorum ordine et more scripti, ac confecti et tenti sint, iuramentumque, prout in præinsertis continetur, interveniat, usque ad summam ducatorum triginta auri adhibeatur. Et quod consules ipsi inter laicos de rebus praedictis, etiam si ipsi Romani cives sint et curiales Romanam Curiam sequentes, ius dicere, cognoscere, terminare et exequi possint, usque ad summam praedictam, et sine praeiudicio tribunalis auditoris Camerae, in quacumque summa, et aliorum tribunalium ultra summam viginti, absque eo quod causae ab eorum tribunali, praeterquam per appellationem legitimo tempore et modo interpositam, avocari possint, decernimus et mandamus.

Contrariorum derogatio.

§ 2. Non obstantibus quibusvis privilegiis, etiam personis suprascriptis, etiam motu proprio attributis, quorum etiam expressa et specifica mentio habenda esset (quorum omnium tenores, perinde ac si de verbo ad verbum hic inserti forent, pro expressis haberi volumus), ac aliis quibus praedecessor praefatus in praefatis literis minime obstare voluit, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 3. Et sic per quoscumque iudices iudicari et interpretari volumus et mandamus, sublata aliter interpretandi aut iudicandi facultate; irritum quoque et inane decernentes quicquid in contrarium contigerit attentari.

Clausula sublativa.

§ 4. Volumus autem quod praesentis nostri motus proprii sola signatura sufficiat et ubique fidem faciat, regula contraria non obstante, vel quod breve desuper, si videbitur, expediri possit.

Sola signatura sufficit.

Placet, motu proprio. I.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, XVIII kalendas februarii, anno II.

Dat. die 15 ianuarii 1561, pontif. anno II.

XXXV.

Privilegia et exemptiones praelatorum, Sacro et Œcumenico Concilio Tridentino assistentium, eorumque familiarium.

Pius episcopus servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

Circumspecta Romani Pontificis providentia, singulorum merita et obsequia debita meditatione considerans, illos, prout aequum est, specialibus favoribus et gratiis prosequitur, quos universalis Ecclesiae obsequiis iugiter intentos laborare, ac diversas expensas subire cognoscit.

Exordium.

§ 1. Hinc est quod nos, qui dudum omnia et singula beneficia ecclesiastica, cum cura et sine cura, saecularia et quorumvis Ordinum regularia, qualitercumque qualificata et ubilibet existentia, in singulis ianuarii, februarii, aprilis, maii, iulii, augusti, octobris, novembris mensibus, alias quam per resignationem extra Romanam Curiam vacatura, ad collationem, provisionem, praesentationem, electionem seu quamvis aliam dispositionem quorumcumque collatorum et col-

Hic Pontifex reservavit quaedam beneficia de quibus hic;

laticum, saecularium et regularium, non tamen sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium aut aliorum sub concordatis inter Sedem Apostolicam et quoscumque alios initis et per eos, qui illa acceptare et observare debuerant, acceptatis et observatis, quae laedere non intendebamus, comprehensorum, quomodolibet pertinentia nostrae dispositioni, per constitutionem nostram desuper editam et in Cancellaria Apostolica publicatam, reservamus 1.

Et deinde episcopi et aliis apud eorum ecclesias residentibus facultatem disponendi de beneficiis non reservatis vacantibus, ut hic;

§ 2. Et deinde per eandem constitutionem venerabilibus fratribus nostris episcopis, archiepiscopis et patriarchis, apud suas ecclesias seu in illarum dioecesibus pro tempore residentibus, gratificari volentes, eisdem episcopis, archiepiscopis et patriarchis quod, quotiescumque et quandocumque apud eorum ecclesias seu in earum dioecesibus residerent dumtaxat, de quibusvis dignitatibus, personatibus, administrationibus, officiis, canonicatibus et praebendis ac aliis beneficiis ecclesiasticis, cum cura et sine cura, saecularibus ac quorumvis Ordinum regularibus, ad eorum collationem, provisiones, praesentationem, electionem seu quamvis aliam dispositionem pertinentibus, quae in antea in singulis februarii, aprilis, iunii, augusti, octobris et decembris mensibus vacare contingeret, dummodo alias dispositioni apostolicae generaliter reservata, vel ex generali reservatione apostolica affecta non essent, etiam si praesentationes, nominationes vel electiones eorum, quae salvae procedere consuevissent, reservatione praefata non obstante, quam quoad eos locum habere nolimus, libere disponendi facultatem concessimus.

§ 3. Et successive eosdem episcopos, archiepiscopos et patriarchas, ut circa gregem sibi commissum ferventius invigilarent, ut quamdiu ipsi apud suas ec-

1 Reservavimus, Cherub. (a. 7.).

clesias seu in illarum dioecesibus huiusmodi residerent, ab omnibus et singulis decimis, subsidiis et aliis oneribus, ordinariis et extraordinariis, quomodolibet nuncupatis, per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes ac Sedem Apostolicam, etiam motu proprio et ex certa scientia ac etiam consistorialiter, etiam ad instantiam regum et principum, quomodolibet et ex quavis, etiam quantumvis urgentissima, iustissima ac pia et necessaria, causa, etiam pro defensione fidei catholicae, ratione dictarum ecclesiarum tunc et pro tempore impositis, illorumque solutione, per alias nostras literas exemimus et liberavimus.

§ 4. Ad labores et impensas graves, quas praefati et alii episcopi et patriarchae, sacro oecumenico et generali concilio in civitate Tridentina indicto pro tempore interessentes, sustinere cogentur, debitum respectum habentes, ac animo revolventes, eos inibi residentes universali Ecclesiae deservire, et cum causa reipublicae christianae absint ab ecclesiis, quibus praesunt aut in quibus beneficiati existunt, praesentes et residentes merito reputari debere, motu proprio, non ad eorundem episcoporum, archiepiscoporum, patriarcharum, abbatum, generalium Ordinum ceterorumque praefatorum vel quorumvis aliorum pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate et ex certa scientia, praefatis, qui apud suas ecclesias seu in earum dioecesibus residebant ac alternativa huiusmodi gaudebant, in dicto concilio, quamdiu illud duraverit, residendo et inibi interessendo, necnon in itinere ad illud accedendo, et inde, legitima subsistente causa, recedendo et ad ecclesias suas redeundo, alternativa et

Exemptionemque a solutione decimar. etc. 1;

Et modo eadem privilegia concedit praefatum concilio Tridentino interessentibus pro tempore quo ibi residerint aut in itinere fuerint;

1 Eisdem concessit ut supra in constitut. XII, pag. 53.

exemptione huiusmodi uti et gaudere libere et licite valeant in omnibus et per omnia, ac si apud suas ecclesias seu in earum dioecesibus praefatis personaliter residerent, in omnibus et per omnia concedimus et indulgemus; dictamque exemptionem et alternativam ad ipsos ac universos et singulos alios venerabiles fratres nostros episcopos, archiepiscopos et patriarchas, etiam ad hoc ut illi ac eorum singuli, qui in dicto concilio iam forsitan ad praesens resident, aut ad illud in posterum accedent, quod, quamdiu concilium ipsum duraverit et ipsi interfuerint, dicta alternativa gaudere possint, et occasione episcopatum seu archiepiscopatum vel patriarchatum ecclesiarum aut monasteriorum vel aliorum beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura et sine cura, saecularium et quorumvis Ordinum regularium, quae etiam ex quibusvis concessionibus et dispensationibus apostolicis in titulum et commendam ac alias quomodolibet obtinent et in posterum obtinebunt, quaecumque, quotcumque et qualiacumque sint, quae omnia praesentibus pro expressis haberi volumus, ad solutionem quorumcumque subsidiorum seu decimarum collectoribus seu subcollectoribus aut aliis executoribus vel quibusvis aliis personis, quavis auctoritate fungentibus, cogi possint, motu et scientia similibus extendimus et ampliamus.

Executores deputati;

§ 5. Mandantes universis et singulis personis in dignitate ecclesiastica constitutis quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, faciant auctoritate nostra praesentes literas ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari; contradictores per censuras ecclesiasticas ac alia opportuna iuris remedia, appellatione postposita, compescendo.

§ 6. Non obstantibus quibusvis aposto-

licis necnon in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus; aut si eisdem collectoribus et subcollectoribus et quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 7. Et quia difficile foret praesentes literas ad singula, in quibus de eis fides forsitan facienda fuerit, loca deferre, volumus et eadem auctoritate decernimus quod ipsarum transumptis etc.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum liceat etc.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo primo, kalendis martii, pontificatus nostri anno secundo.

Dat. die 1 martii 1561, pontif. anno II.

Sequitur indultum quod in eorum litibus supersedeatur.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Cum ob celebrationem concilii per nos indicti oporteat praelatos, tam ab alma Urbe nostra quam ab aliis christiani orbis partibus, ad civitatem Tridentinam, in qua indictum fuit, accedere, et quamplures eorum habeant varias et diversas causas coram aliquibus ex venerabilibus fratribus nostris sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus et in auditorio Rotae ac in aliis nostrae Curiae tribunalibus, ordinariis sive delegatis, quae, propter illorum absentiam, aliquod detrimentum suscipere possent.

§ 1. Nos, volentes providere ne dicti praelati eorumque familiares ac aliae personae dicto concilio interesse habentes, causarum huiusmodi curis distra-

Contrariis derogat;

Transumptis credi iubet;

Sanctionem poenalem addit.

Causa huiusmodi indultii.

Supersedeatur in causis proficiscentium ad concilium si ipsi voluerint.

XXXVI.

Deputatio quinque legatorum, qui nomine Papae concilio Tridentino praesint, cum facultatibus necessariis etc. 1.

Pius episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis Iacobo Sanctae Mariae in Via Puteo, et Herculi Sanctae Mariae Novae de Mantua, ac Hieronymo Sanctae Susannae Seripando, et Stanislao Warmiensi, necnon Ludovico Sancti Cyriaci in Thermis Simonetae titulorum presbyteris cardinalibus nuncupatis, nostris et Apostolicae Sedis de latere legatis, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Regimini et curae universalis gregis dominici, meritis licet imparibus, disponente Domino, praesidentes, sic utiliter ac sollicite, quemadmodum ad boni et prudentis patrisfamilias spectat officium, iniunctum nobis pastoralis muneris debitum exercere pro virili nostra studemus, ut ea, quae, rationabilibus et legitimis obsistentibus², per nos ipsos praestare non possumus, praesertim quando talia sunt, quae moram non patiuntur, per alios viros virtute et auctoritate praestantes efficere diligenter curemus.

Causa cogendi concilii indicti

§ 1. Cum itaque nuper, ad schismata et haereses, quae per omnes reipublicae christianae partes pervaserunt, tollendas, necnon ad corrigendos et reformandos mores christiani populi, pacemque inter christianos principes conservandam, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium consilio et assensu, sacrum oecumenicum concilium in civitate Tridentina ad sacratissimum diem Resurrectionis Dominicae proxime futurum per alias nostras sub plumbo confectas literas³ decreverimus, prout in eisdem literis plenius continetur.

§ 2. Nos, nolentes tam sanctum celebrandi ipsius concilii initium ullq pacto

¹ Ex Raynaldo continuat. Annal. opus posthum., tom. xxii. ² Causis addit Raynaldus (n. r.). ³ Celebrandum, Raynaldus (n. r.).

hantur, motu simili ac ex nostra certa scientia et potestatis plenitudine, mandamus quatenus in omnibus et quibuscumque, ubique, tam coram praefatis cardinalibus quam Rotae auditoribus, iudicibus ordinariis sive delegatis, pendentibus causis praefatorum dicto concilio adesse habentium, clericorum sive laicorum, commissis seu committendis, durante eorum absentia et ipsis in concilio et servitiis huiusmodi residentibus, supersedere debeant, praeterquam in causis, in quibus ipsi praelati et alii superscripti per eorum procuratores duxerint procedendum, in quibus sit in eorumdem arbitrio hoc nostro mandato uti vel non. Et ita mandamus, decernimus et declaramus. Mandantes insuper cuicumque, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinali, qui signaturae iustitiae praest vel praerit in dicta alma Urbe, ne in causis pendentibus huiusmodi aliquas commissiones dependentes, citationes seu vocationes ipsorum nostram Curiam sequentium de stylo requirentes, in eorum praeiudicium admittant, etiam si in eis aut aliqua supradictarum causarum executione, non tamen occasione rei iudicatae, procedatur. Status causarum huiusmodi et merita pro expressis habentes.

Clausulae derogatorias.

§ 2. Non obstantibus privilegiis, constitutionibus, literis apostolicis, regulis Cancellariae ac quibuscumque contrariis.

Decretum irritans.

§ 3. Sublata quibuscumque iudicibus, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus, aliter iudicandi facultate. Decernentes irritum et inane, si secus a quoquam, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Placet, motu proprio. I.

Legatos ad ei
praesident. de-
putat;

impediri, quod forte contingeret, si nobis, variis in dies corporis infirmitatibus ac alias multipliciter impeditis, et propterea ad eandem civitatem Tridentinam ad praesens accedere, et ipsi concilio, iuxta animi nostri desiderium, interesse nequeuntibus, nullus nostro illuc nomine mitteretur; vos, fide, prudentia, probitate, doctrina et rerum experientia admodum claros, insignes atque etiam probatos, cum plena, libera atque omnimoda legatorum de latere potestate, specialique et expresso mandato, necnon ratihabitionis et aliis clausulis in similibus apponi solitis, de simili eorumdem fratrum nostrorum consilio et assensu, nostros et Sedis Apostolicae legatos de latere, auctoritate apostolica, tenore praesentium, constituimus et deputamus.

Facultates ne-
cessarias lega-
tis concedit;

§ 3. Vosque ad dictam civitatem Tridentinam, pro concilio huiusmodi celebrando, tamquam pacis angelos, destinamus, ac vobis seu uno aut duobus vel tribus seu pluribus ex vobis legitimo impedimento detentis vel absentibus, uni, si unus tantum in dicta civitate affuerit, seu duobus aut tribus vel iis ex vobis, qui in eadem civitate Tridentina praesentes fuerint, ad celebrationem ipsius concilii, favente Domino, procedendi, ac nomine et auctoritate nostra illi praesidendi, necnon quaecumque in eodem concilio pro tempore decisa et ordinata, ac per maiorem partem vestrum in dicta civitate Tridentina praesentium comprobata, observari mandavit¹, in illo, pro vestra pietate et sapientia, ea omnia, quae in praemissis et circa ea necessaria et alias quomodolibet opportuna esse, aliasque ad laudem et honorem Dei pertinere noveritis, etiamsi magis speciale mandatum exigant, faciendi, gerendi et exercendi, plenam et liberam, auctoritate et tenore praedictis, concedimus potestatem et auctoritatem.

¹ Legimus mandamus (a. T.).

§ 4. Quocirca circumspectioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus iniunctum vobis munus huiusmodi ita implere studeatis, ut sperati fructus inde proveniant, vosque a nobis commendationem, et a Deo, bonorum operum distributore, felicitatis aeternae gloriam consequi valeatis.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo primo, sexto idus martii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 10 martii 1561, pontif. anno II.

XXXVII.

Quod bona omnia fratrum militum hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani ubique decedentium, etiam ex illicita negotiatione acquisita, uti spolia, non ad Cameram Apostolicam, sed ad ipsum hospitale spectent et pertineant¹.

Pius Papa IV, ad perpetuam rememorationem.

Romani interest Pontificis ut cunctorum sibi et Sedi Apostolicae devotorum, praesertim fratrum militum, qui, tamquam fortissimum orthodoxae fidei adversus crudelissimos christiani nominis hostes propugnaculum, duos hostium expectant insultus, gratiae et alia eis concessa ut illibata sibi remaneant, providere, et eas concessionem, quae gratis huiusmodi aliquod inferre praeiudicium aut eas dubias reddere videntur, ad omnem tollendam haesitandi materiam, ac pacem confovendam, declarare, aliasque et alia in his operari, prout in Domino salubriter cognoscit expedire.

§ 1. Sane nobis, pro parte dilectorum filiorum magni magistri et conventus hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, expositum quod, licet omnia et singula

¹ De hac militia vide constitutionem xv Anastasii IV, Christianae, tom. II, pag. 618.

Eisdem adhortatur ut commisso sibi muneri apte satisfaciant.

Causa huius declarationis et concessionis.

Bona a fratribus et militibus relicta post eorum obitum spectabant ad Religionem.

fratrum militum eiusdem hospitalis bona, post eorum obitum relicta, ad hospitale et conventum praedictum, in vim stabilimentorum, usum et naturarum dicti hospitalis seu privilegiorum et indultorum apostolicorum, eidem hospitali illiusque magno magistro et personis per diversos Romanos Pontifices praedecessores nostros concessorum, ac etiam per nos approbatorum, et alias legitime et de iure spectant et pertinent.

Hic autem Pontifex bona ex negotiatione illicita per clericos acquisita, uti spolia ad Cameram spectare decrevit.

§ 2. Cum autem nos nuper, postquam acceperamus a nonnullis verti in dubium an res et bona per clericos, etiam in sacris ordinibus constitutos, ex negotiatione illicita aut alias contra sacros canones acquisita, uti spolia vel alias ad Cameram nostram Apostolicam iure legitimo spectare et pertinere deberent; nos, omni desuper haesitationis materiam submovere, ac cavillationibus et altercationibus litibusque praeccludere², et denique malitiis eorum, qui iura dictae Camerae usurpare satagebant, obviam ire, aliasque in praemissis opportune providere tunc volentes, omnia et singula res et bona, cuiuscumque qualitatis et quantitatis existentia, ac in quibusvis rebus et regnis ac dominiis, tam citra quam ultra montes et maria consistentia, per quosvis clericos, tam saeculares quam quorumvis, etiam Mendicantium, Ordinum ac militiarum regulares, etiam in sacris ordinibus constitutos, cuiuscumque status, ordinis et conditionis essent, ac archiepiscopali, episcopali vel alia maiori dignitate praefulgerent, ex negotiatione illicita aut alias contra sacros canones quomodolibet acquisita, quae pro tempore post obitum eorum, qui, etiam ex facultate quam habuissent testandi, condito testamento, ubivis locorum decedissent et decederent, aut quibus illos destitui contigisset, remansissent et remanerent ad eandem Cameram et non ad

¹ Vide supra in const. xxiii, Decens, pag. 78.

² Aditum praeccludere (a. T.).

alios, etiam in quibusvis cathedralibus et metropolitanis et collegiatis ac aliis ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, militiis, ceterisque beneficiis ecclesiasticis, cum cura et sine cura, saecularibus et quorumvis Ordinum regularibus, qualitercumque qualificatis, successores, illa in titulum, commendam, administrationem ac alias quomodolibet pro tempore obtinentes, etiam si ad illa, vigore prioris tituli, ius regrediendi seu accedendi et ingrediendi aliquibus concessum fuisset, spectasse et spectare, et sub nomine spoliatorum venire, illaque uti spolia ad Cameram ipsam pertinentia perpetuo colligi et recuperari potuisse et posse ac debere. Et ita per quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, in quacumque instantia, sublata eis quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; necnon irritum et inane quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decreverimus et declaraverimus, cum mandati, derogationis aliisque clausulis tunc expressis, prout in nostris desuper in forma brevis, sub data videlicet nonis novembris, pontificatus nostri anno I, et praedictis literis, quarum tenores hic haberi volumus pro expressis, latius continetur.

§ 3. Cumque magnus magister et conventus ac fratres milites praefati, occurrente fratrum militum hospitalis praedicti obitu, super eorumdem decedentium fratrum militum bonis, per iurium et spoliatorum Camerae nostrae Apostolicae praedictae collectores et eiusdem Camerae commissarios, earumdem literarum vigore, molestari dubitent; nosque eiusdem hospitalis et illius personarum manutentioni ac necessitatibus, quantum cum Deo possumus, libenter providere procuremus, maxime considerantes attentius eiusdem hospitalis fratres milites se et sua, pro

Ideo ista Religio dubitat, vigore dictae constitutionis, possit molestari a militibus Camerae.

fide et illius defensione, in crudelissimos christiani nominis hostes exponere necesse esse continuo, hoc praesertim instanti tempore, quo idem immanissimus hostis Turcarum tyrannus, lucri proxime praeteriti non immemor, in animarum christifidelium adeo spirat minas ut omnibus fidelibus, magis tamen fratribus militibus, pavorem incutiens, ipsos non immerito ad diligentem excitat rerum providentiam; propterea non convenire ut iidem fratres milites, qui superstites existunt, defunctorum spoliati bonis, ad suorum aliorumque christicoliarum defensionem rebus priventur necessariis.

§ 4. Idcirco, ut omnis haesitandi materia submoveatur, eiusdem hospitalis et illius personarum huiusmodi indemnitate paterno consulere affectu, ipsosque specialis gratiae favore prosequi volentes, motu proprio et ex certa nostra scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, auctoritate apostolica, tenore praesentium, declaramus, decernimus et in verbo veritatis attestamur nostrae intentionis nunquam fuisse nec esse nec in posterum fore per dictas nostras aut quascumque alias literas, a nobis et Sede Apostolica ac alias quomodolibet pro tempore emanatas, etiam quascumque generales vel speciales, etiam derogatoriis derogatorias, aliasque efficaciores et insolitas clausulas, nec irritantia decreta, sub quacumque verborum expressione, in se continentes, statutis, stabilimentis, usibus et naturis hospitalis praedicti, ac privilegiis, indultis ac aliis gratiis, illi eiusque personis concessis et concedendis, in aliquo derogasse nec derogare, seu aliquod eius vel eorum cuilibet praeiudicium intulisse nec inferre, sed semper valida et efficacia ac illaesa et in suo robore permansisse et permanere; nec eadem neque hospitalis, conventum, fratres, milites et personas praefatos sub scriptis aut quibuscumque similibus

1 Nec non, Cherub. (n. t.).

aut dissimilibus literis, decretis, declarationibus, onerum impositionibus ullatenus comprehendi, sed semper ab illis excipi, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validum statum restitui debere, ac excepta et restituta et de novo, etiam sub data etc. per magnum magistrum et conventum praefatos eligenda, concessa fore et censi debere.

§ 5. Omniaque et singula res et bona, cuiuscumque qualitatis et quantitatis existentia, ac in quibusvis rebus et regnis necnon dominiis, tam citra quam ultra montes et maria consistentia, per quosvis fratres, milites et personas dicti hospitalis quomodolibet acquisita, quae pro tempore post eorum obitum (ubivis locorum decesserint et decedent, aut quibus illos, etiam eis viventibus, non tamen per Sedem Apostolicam, privari aut eis destitui contingeret) hactenus remanserunt, remanent et remanebunt, ad hospitale et conventum praefatos, non autem ad eandem Cameram seu alios quoscumque, alias iuxta stabilimentorum, usuum, naturarum, statutorum et privilegiorum huiusmodi formam et tenorem, spectasse et spectare.

§ 6. Necnon hospitale et conventum huiusmodi aut pro eis agentes per Cameram huiusmodi iurium, spoliatorum et bonorum collectores et subcollectores, exactores, commissarios vel alios, quacumque auctoritate, dignitate vel officio fungentes et functuros, nullatenus molestari, inquietari vel perturbari posse nec debere. Et ita per quosvis iudices, quavis etiam auctoritate apostolica fungentes, etiam Palatii nostri causarum auditores, in quavis causa et instantia, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiiri debere, necnon irritum et inane quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentatum est forsan hactenus vel

1 Legimus locis (n. t.).

Omniaque bona personarum dictae Religionis decedentium et applicat, et ad Cameram aut alios non spectare declarat.

Agentes Religionis in hac exactione non molestantur.

in posterum contigerit attentari, decernimus et declaramus.

Contraria non obstant.

§ 7. Non obstantibus praemissis ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis ac reformationibus, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis et Camerae huiusmodi iurium, spoliatorum et bonorum collectoribus, subcollectoribus, exactoribus, commissariis praedictis et quibusvis aliis personis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et efficacissimis ac insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, etiam motu, scientia ac potestate similibus, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, et etiam iteratis vicibus approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiam si, pro eorum sufficienti derogatione, de eis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiv martii mil-

lesimo quingentesimo sexagesimo primo, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 24 martii 1561, pontif. anno ii.

XXXVIII.

Confraternitatis sub invocatione sanctissimi Crucifixi, ad pauperes virgines maritandum aliaque pia opera exercendum pridem in Urbe institutae, in archiconfraternitatem erectio: cum indulto singulis annis in festo S. Crucis, unum reum capitaliter condemnatum e carceribus liberandi: iurisdictioneque cardinalis eius protectoris quascumque ipsius causas cognoscendi.

Pius Papa IV, motu proprio, etc.

Cum, sicut accepimus, venerabilis confraternitas seu societas Imaginis Sanctissimi Crucifixi in ecclesia S. Marcelli de Urbe, eiusque custodes et confratres, ob lites et quaestiones, quibus ad diversa Urbis tribunalia, occasione locationum, censuum, donationum, haereditatum, legatorum et diversarum aliarum rerum eiusdem, tam agendo quam defendendo, iugiter implicita existat, quamplurima damna et interesse patiat, ac impensa litis valorem rei, de qua ex tempore agitur, saepenumero exuperet.

§ 1. Nos, societatem praedictam, in qua piissima caritatis et misericordiae opera, elemosynas pauperibus, et miserabilibus puellis dotes elargiendo, continuo impendunt spectantur, ab huiusmodi dispendiis, quantum possumus, sublevare volentes, motu proprio et ex certa nostra scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, omnes et singulas causas, lites, quaestiones et controversias inter dictam societatem sive eiusdem dilectos filios custodes, officiales et ministros et quascumque alias, etiam singulares, personas, tam laicas quam eccle-

Causae huius constitutionis.

Advocatae se iste Pontif. omnes causas civiles, societatem tangentes.

siasticas, universitates, societates, congregationes, monasteria et alia huiusmodi loca, cuiuscumque gradus, status, ordinis et conditionis existentia, coram S. R. E. camerario, regente, praesidente et clericis Camerae Apostolicae, necnon vicario, gubernatore ac senatore Urbis, illius collateralibus et iudicibus, ac appellationum causarum Curiae Capitoli eiusdem Urbis capitaneo et aliis quibuscumque iudicibus ordinariis, et a nobis specialiter quomodocumque commissariis, deputatis et delegatis, etiam causarum sacri Palatii Apostolici auditoribus et locatentibus, ac eiusdem S. R. E. cardinalibus, nunc et pro tempore motas, pendentes et quomodolibet movendas, super quibuscumque locationibus, venditionibus, donationibus, legatis, fideicommissis, testamentis, haereditatibus ac illarum discussionibus atque quorumcumque iurium et actionum cessionibus aliisque inter vivos contractibus, executionibus, revocationibus, bonis, rebus, iuribus et actionibus societatem praedictam eiusque custodes, officiales, ministros et litis consortes, tam coniunctim quam divisim, ac tam active quam passive concernentibus, ad societatem ipsam quomodolibet spectantibus, in quacumque instantia, inter illam eiusque custodes et alios praefatos, necnon alia aequae vel magis pia loca, universitates, monasteria, congregationes et collegia quomodocumque privilegiata, ac viduas, pupillos et alias personas, etiam exemptas, pendentes et motas et movendas, cuiuscumque gradus, status, conditionis, ordinis et naturae existant, etiam praemissis expressis maiores, quarum omnium statum et merita, ac iudicium et colligantium nomina et cognomina ac qualitates, ceteraque, etiam de necessitate exprimenda, praesentibus haberi volumus pro expressis, in statu et terminis, in quibus modo reperiuntur, dummodo non sint instructae, harum serie ad nos advocantes.

§ 2. Dilectum filium nostrum Raynutium Farnesium, tituli S. Angeli presbyterum S. R. E. cardinalem ac maiorem poenitentiarium, modernum, ac pro tempore existentem protectorem eiusdem societatis, iudicem ordinarium ac perpetuum ad praedictas necnon quascumque alias similes vel dissimiles causas civiles, ad societatem huiusmodi pertinentes, tam per eos quam contra eos, et inter eos ac personas, universitates, collegia seu alia loca praedicta, etiam privilegiata et exempta, tam active quam passive, pro tempore movendas, iuxta ordinariam facultatem seu jurisdictionem tam gubernatori quam regenti Camerae Apostolicae seu vicario nostro praefatis et eorum cuilibet attributas, ac prout rerum qualitas exegerit seu postulaverit, cum omnibus et singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis et connexis, summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu ac figura iudicii et absque tela iudiciaria et sola veritate inspecta et absque aliorum¹ terminorum substantialium observatione, aut alicuius registri vel extractus confectione, per se ipsum seu alios ab eo deputandos, audiendas, cognoscendas fineque debito terminandas, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo constituimus et deputamus; et ad hunc effectum illi etiam per alium seu alios quoscumque, tam in Romana Curia quam extra eam, etiam per edictum publicum, constituto sibi etiam summarie de non tuto accessu, citandi et monendi, eisdemque et praefatis ac quibuscumque aliis eiusdem Urbis curiarum iudicibus et personis, tam ecclesiasticis quam saecularibus, quibus et quoties opus fuerit, etiam sub sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis, quibus sibi ab eo tempore² deputando auditori videbitur, inhibendi; et in eventum non partitionis, contra inobedientes, contumaces et rebelles, ad de-

¹ Aliquorum, Cherub. ² Legimus quibus sibi, et ab eo pro tempore etc. (R. T.).

Illorumque iudicem ordinarium eligit protectorem societatis vel ab eo deputand. cum facultate procedendi summarie etc.;

clarationem incursum censurarum et poenarum huiusmodi, illarumque aggravationes et reaggravationes et alias, iuxta morem et stylum dictarum curiarum in similibus servari solitum, ac alias, prout sibi videbitur, procedendi.

Sententias exequendi;

§ 3. Sententiamque sive sententias debitaee executioni demandandi sive demandari faciendi.

Contradictores coercendi;

§ 4. Contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas ac etiam pecuniarias aliaque iuris et facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendi; auxiliumque brachii saecularis ad hoc, si opus fuerit, invocandi; omniaque alia et singula in praemissis et circa ea quomodolibet necessaria et opportuna faciendi, gerendi et exequendi plenam et liberam ac amplam licentiam et facultatem atque auctoritatem concedimus.

Reiectis nullitatibus praeterquam ex tribus;

§ 5. Decernentes quod ipsius reverendissimi cardinalis protectoris sive ipsius deputandi pro tempore auditoris sententiis, ordinationibus et decretis nullitas aliqua opponi nullo modo possit, nisi ex defectu iurisdictionis, citationis et mandati.

Cogendi que debitores ad satisfaciendum societati, data cautione, etc., non obstante pendente litiis discussionis;

§ 6. Et licet ad instantiam quorumcumque haeredum sive quorumlibet aliorum committatur in futurum vel etiam modo pendeat commissa causa discussionis alicuius haereditatis, et dictae societati seu custodibus et officialibus ipsius, etiam virtute commissionis fuerit inhibatum, tamen ne exactio creditorum in praeeudicium ipsius societatis proteletur, data idonea cautione per dictos custodes et officiales de restituendo summam debitam, in eventum succumbentiae, prioribus et potioribus creditoribus, dictus reverendissimus cardinalis protector praedictos haeredes sive alios quoscumque debitores seu ipsorum quemlibet, ex quacumque causa cessionariorum vel ab eis quorum-

libet¹ et ex quocumque titulo causam habentes, ad satisfaciendum integraliter dictae societati de eius credito, iuris et facti remediis opportunis, cogat et compellat.

Singulis diebus procedendi;

§ 7. Ac in omnibus et singulis quibuscumque causis praefatis, ad dictam societatem, ut supra, spectantibus, singulis diebus et horis, feriatis et non feriatis, praeterquam in honorem Dei, etiam tempore feriarum ob necessitatem hominum indicendarum, procedat.

Notarium deputandi.

§ 8. Ac notarium actuarium, quem sibi placuerit, deputet.

Citationesque per mand. Capitoli exequendi;

§ 9. Et quod citationes in causis praedictis etiam per mandatarium Curiae Capitoli fieri possint.

Executoresque obligat ad executionem eius mandata;

§ 10. Et quod quicumque executores tribunalium Urbis possint et debeant exequi et effectualiter executioni mandare omnes et singulas sententias, decreta et mandata praefati Raynutii cardinalis protectoris sive ab eo deputatorum, quae, non obstante regula Cancellariae etc., sufficient, si signata sint eiusdem Raynutii cardinalis parvo sigillo.

Annulat processus aliorum iudicium;

§ 11. Decernentes insuper societatem praedictam eiusque officiales et personas huiusmodi ex nunc deinceps, occasione praemissorum, alibi quam coram praefato reverendissimo cardinali protectore conveniri, aut ad alios conveniendi, constringi non posse; ac processus, sententias et decreta per alium sive alios, tam ordinarios quam etiam specialiter deputatos et delegatos iudices in causis praefatis quomodolibet pro tempore formatos, in prima instantia latas et factas, cum inde secutis quibuscumque, nullas, irritas et inanes nulliusque roboris et momenti fore.

Clausulas praeservativas apponi;

§ 12. Praesentes quoque literas, sub quibusvis revocationibus, suspensionibus et exemptionibus similibus vel dissimilibus gratiarum, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices et Sedem praefatam vel eius legatos, etiam per regulas

¹ Quomodolibet, Cherub. (R. T.).

Cancellariae Apostolicae pro tempore factas, etiam in favorem fabricae basilicae Principis Apostolorum de Urbe, nullatenus comprehendendi, sed semper ab illis penitus et omnino exceptas esse et censeri, nec eisdem praesentibus per quascumque literas, etiam quasvis clausulas generales et speciales, etiam derogatoriis derogatorias, efficaciores et insolitas, ac etiam irritantia decreta, sub quacumque verborum expressione, in se continentes, derogari posse, et si illis ullo umquam tempore, ex aliqua, etiam quantumvis necessaria et urgente, causa derogari contingat, nisi tenor illarum de verbo ad verbum, nihil omisso insertus, et huiusmodi derogatio consistorialiter facta, ac per trinas et distinctas literas eundem tenorem continentes, tribus similibus distinctis vicibus, administratoribus sive custodibus ac aliis officialibus societatis huiusmodi legitime insinuata et intimata fuerit, eorumque ad id expressus accedat assensus, derogationem huiusmodi nemini suffragari. Sicque per quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, etiam praefatae Rom. Ecclesiae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiri debere; irritum quoque etc.

Clausulas contrariorum derogatorias subdit;

§ 13. Non obstantibus praemissis et felicis recordationis Bonifacii Papae VIII, praedecessoris nostri, de una, et in concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon fabricae praedictae ac hospitalium, ecclesiarum, monasteriorum et aliorum quorumcumque locorum et Ordinum, etiam exemptorum, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, conservatoriis, exemptionibus et literis apostolicis, eisdem

ac dilectis filiis populo Romano necnon iudicibus, curiis et tribunalibus eorumque personis, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et dictam Sedem, etiam motu, scientia ac potestatis plenitudine similibus ac alias, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, necnon reformationibus, etiam noviter factis, ac paribus motu et scientia approbatis, etiam disponentibus quod causae huiusmodi ad forum seu Curiam Capitolii reassumi debeant. Quibus omnibus, etiam si, pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua¹ ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter et expresse, ac eisdem motu et scientia et potestatis plenitudine derogamus, ac sufficienter derogatum esse decernimus, contrariis quibuscumque; aut si praefatis vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari aut extra vel ultra certa loca, curias et tribunalia ad iudicium trahi non possint, per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem et quibuslibet aliis privilegiis, indultis et literis apostolicis, generalibus vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per quae, praesentibus non expressa aut totaliter non inserta, iurisdictionis ipsius protectoris explicatio impediri valeat quomodolibet vel differri, et de quibus quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

¹ Legimus: *Individua mentio habenda foret; ... ac observata, tenores huiusmodi inserti forent etc. (n. r.).*

Transumptis adem praestari iubet.

§ 14. Et quia difficile foret praesentes literas ad singula loca, quibus illis pro tempore opus fuerit, deferre; volumus et praefata auctoritate decernimus quod illarum transumptis, manu notarii publici subscriptis et sigillo protectoris vel societatis huiusmodi seu personae in dignitate ecclesiastica constitutae vel curiae, etiam saecularis, munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Placet, motu proprio. I.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sexto idus aprilis, anno secundo.

Dat. die 8 aprilis 1561, pontif. anno II.

Sequitur erectio in archiconfraternitatem et indultum liberandi carceratum.

Plus Papa IV, motu proprio, etc.

Hic sodalitati multa pia opera exercenti, conformat hic Pontifex indultum liberandi unum eandem in festo S. Crucis, sed eius bullam omisi, quia hoc sufficienter hic est relatam;

Cum, sicut nobis innotuit, in confraternitate Sanctissimi Crucifixi in ecclesia monasterii S. Marcelli de Urbe instituta, dilecti filii illius confratres quamplura opera caritatis, Domino bonorum omnium largitore opitulante, hactenus tum in colenda sanctissimi Crucifixi imagine, quae in ipsa ecclesia sita est, tum in visitandis pauperibus infirmis eiusdem confraternitatis, eisdemque medicum adhibendo et subsidium transmittendo, sepeliendisque pauperibus mortuis, maritandis virginibus, recitando officium, illique continuo quibusvis diebus festis et quadragesimalibus interessendo, tum etiam in aliis diversis piis et laudabilibus operibus et maxime expensis et sumptibus, quae et qui de praesenti in erectione et fabrica eorum oratorii fiunt et fieri sperantur, exercent et exerceant. Nos, qui nuper seu alias gratiam, eisdem confratribus per felicis recordationis Iulium Papam III, praedecessorem nostrum, factam, ut unum vinctum seu carceratum et ex causa capitali dam-

Bull. Rom. Vol. VII.

16

natum, quem mallet, ex quocumque crimine, excepto crimine haeresis et laesae maiestatis, dummodo pacem ab haeredibus defuncti habeat, anno singulo in perpetuum in festo Inventionis S. Crucis de mense maii, seu in festo Exaltationis eiusdem de mense septembris, in honorem SS. D. N. Iesu Christi liberare et ex carceribus extrahere possent et prout praefatus felicis recordationis Iulius III concesserat, confirmavimus et approbavimus, et quatenus opus esset, etiam de novo concessimus, prout in nostro motu proprio latius constat et apparet.

§ 1. Cupientes eandem societatem et confratres spiritualibus gratiis et favoribus prosequi, ac ut ipsa opera non minuantur, sed in dies augeantur, ipsos confratres aliosque devotos fideles allicere, et propterea ipsam confraternitatem et illius confratres gratiarum muneribus ornare et decorare volentes, motu simili etc., ipsam societatem et confraternitatem omnium aliarum confraternitatum, quae sub invocatione nominis Sanctissimi Crucifixi hactenus in toto orbe terrarum erectae fuerunt, seu in posterum erigi contigerit, archiconfraternitatem facimus, creamus, erigimus, constituimus, deputamus, ordinamus et esse volumus. Ita ut sit caput omnium societatum et confraternitatum sub sanctissimo nomine Crucifixi erectarum et erigendarum. Omnesque alias confraternitates erectas et erigendas sub nomine praefato, ubicumque locorum sitae sint, praefatae confraternitati immediate subiicimus et membra societatis praefatae et ab ea dependentia constituimus, deputamus et ordinamus ac esse volumus.

§ 2. Necnon dictam archiconfraternitatem, cum illius oratorio in loco dictae ecclesiae vicino, in quibusdam domibus ipsi archiconfraternitati et illius confratribus per priorem et fratres dicti monasterii vel alios, sub certis modo et forma tunc ex-

Et nunc eam in archiconfraternitatem erigit;

Statuta confraternitatis, et eius statutum concedit;

pressis, concessis, construi incepto, omnibusque eiusdem archiconfraternitatis bonis et legatis et eleemosynis, elargitis et elargiendis, ac acquisitis et acquirendis. Itaque eiusdem archiconfraternitatis confratres seu priores vel guardiani archiconfraternitatem ipsam et illius bona regere, gubernare et administrare, ac de eisdem bonis, legatis et eleemosynis ad eorum libitum et prout eis videbitur et placuerit, disponere, et illa in usus eis visos convertere possint, ac omnia et singula statuta et constitutiones dictae societatis, quae per dilectum filium nostrum Raynutium Farnesium, tituli S. Angeli in foro Piscium presbyterum cardinalem S. R. E., maiorem poenitentiarium et dictae archiconfraternitatis protectorem, confirmata et approbata fuerint, confirmamus et approbamus. Ac eisdem confratribus vel prioribus seu guardianis quaecumque statuta et ordinationes prosperum statum ac regimen et gubernium dictae archiconfraternitatis concernentia ad eorum libitum condere, alterare et mutare, toties quoties eis videbitur, libere et licite valeant, concedimus et indulgemus, illaque ex nunc prout ex tunc, postquam condita, mutata vel alterata fuerint, confirmamus.

Executores et defensores deputati;

§ 3. Quo circa dicto Raynutio cardinali et poenitentiarium ac moderno protectori archiconfraternitatis praefatae et aliis protectoribus pro tempore deputandis nec non universis et singulis patriarchis, archiepiscopis, episcopis, abbatibus et aliis quibuscumque in dignitate ecclesiastica ubicumque locorum constitutis, motu praefato, per apostolica scripta mandamus quatenus ipsi et eorum quilibet, quoties fuerint pro parte dictorum archiconfratrum vel aliorum privilegium ab ipsis pro tempore habentium requisiti, eisdem in praemissis et eorum singulis quomodolibet assistant, eosdemque faciant gratiis et privilegiis praefatis libere frui et gaudere,

non permittentes a quoquam desuper molestari, contradictores et rebelles per censuras ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis; irritum quoque et inane decernentes quicquid in contrarium contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, statutis et consuetudinibus, etiam iuramento aut quavis alia firmitate roboratis, privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis, etiam motu proprio et ex certa scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, in prauiudicium seu contrarium praemissorum per nos et quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros dictis et aliis quibusvis ecclesiis, basilicis, hospitalibus, societatibus et locis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis concessis etc. confirmatis etc. ac concedendis etc. Quibus omnibus et singulis, etiam si de illis etc., tenores illorum pro expressis et de verbo ad verbum insertis habentes, hac vice derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Concessa motu proprio in praesentia D. N. Papae.

C. Cardinalis Borromæus.

§ 5. Et cum absolute a censuris, ad effectum etc. Et de creatione, erectione, constitutione et deputatione in archiconfraternitatem cum confirmatione statutorum etc., ac privilegiis, concessionibus, gratiis, facultatibus et derogationibus, ac omnibus aliis et singulis praemissis, quae hic pro repetitis et expressis habeantur, perpetuo in forma gratiosa latissime extendendis quatenus opus fuerit. Et quod praemissorum omnium et singulorum maior et verior et specialis expressio fieri possit in literis per breve nostrum expediendis.

§ 6. Seu si ipsis archiconfratribus videbitur, sola praesentium signatura nostra sufficiat et ubique fidem faciat, in iudicio et extra, quacumque regula contraria non obstante.

Clausulas derogatorias apponit.

Subscriptio pro Papa.

Clausularum repetitio.

Sola signatura sufficit.

Fides exemplorum.

§ 7. Ac quod praesentis transumptis, auctoritate et manu notarii publici aut secretarii dictae archiconfraternitatis subscriptis et sigillo dicti protectoris vel ipsius archiconfraternitatis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, in iudicio et extra, ubi exhibita fuerint vel ostensa, prout originali adhiberetur, si ostenderetur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, idibus maii, anno v.

XXXIX.

Suppressio officii regentis Camerae Apostolicae; sanctaeque Romanae Ecclesiae cardinali camerario aliisque eiusdem Camerae officialibus restitutio facultatum, iurium et iurisdictionum 1.

Plus episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Romanus Pontifex, in supremo iustitiae throno constitutus, circa ea curam adhibet potissimam, per quae indemnitati quomodolibet provideatur et suae provisionis ope unicuique, quod suum est, tribuatur; ac interdum gesta per eius praedecessores, suadentibus rationabilibus causis, alterat, cassat, annullat, ac per eos mutata in pristinum statum reducit, ac alias desuper disponit, prout, rerum, temporum et personarum qualitate pensata, conspiciat in Domino salubriter expedire.

§ 1. Dudum siquidem felicis recordationis Paulus Papa IV, praedecessor noster, ex certis tunc expressis causis, de fratrum nostrorum, de quorum numero tunc eramus, consilio et assensu, officium generalis auditoratus Curiae causarum Camerae Apostolicae, quod pro tempore existentis Romani Pontificis auditor generalis ac dictae Curiae iudex ordinarius existebat 2 tunc per obitum quondam Fran-

Paulus IV, suppresso officio auditoratus Camerae, regentem instituit, attribuitis regenti nonnullis facultatibus et emolumentis, quae ad camerarium S. R. E. spectabant.

1 Ex Regest. in Archiv. Vatic.

2 Forte exercebat (R. T.).

cisci Alberici de Rachaneto 1 eiusdem Curiae generalis auditoris, extra Romanam Curiam defuncti, vacans, eiusdem auditoratus nomine in perpetuum suppresso et extincto, ita ut de cetero officium ipsum non auditoratus Curiae causarum Camerae Apostolicae, et illud pro tempore obtinens non auditor generalis Curiae causarum huiusmodi, sed regens sanctae Romanae Ecclesiae Camerae Apostolicae nominaretur et existeret, cum officio correctoriae archivii ipsius Curiae et aliis illi forsann annexis in officium regentis sanctae Romanae Ecclesiae Camerae huiusmodi, cum certis aliis tunc etiam expressis facultatibus, iuribus, iurisdictionibus, privilegiis, exemptionibus et indultis pro uno dictae Romanae Ecclesiae, cuiusvis Ordinis, cardinali, qui in suis et pro tempore existentis Romani Pontificis manibus praestaret fidelitatis debitae iuramentum, et officium regentis huiusmodi, sibi per eum aut Romanum Pontificem praefatum concessum, absque dispensatione apostolica, ad eius vitam obtineret; ac idem tribunal et eosdem notarios, quod et quos dictus Franciscus auditor, dum viveret, habeat, ita quod de cetero tribunal et notarii huiusmodi regentis et non auditoris praefati essent et dicerentur, haberet, ac ubique locorum, paribus facultate, voto, auctoritate, potestate, iurisdictione, etiam Sede Apostolica vacante, quibus pro tempore existens sanctae Romanae Ecclesiae camerarius, ratione sui officii camerariatus, quomodolibet fungebatur atque habebat seu habere poterat, una cum eodem pro tempore existente camerario, pariformiter et aequae principaliter, ac tam in dicta Camera quam extra eam, tot et talia, quot et qualia ipse pro tempore existens camerarius, ratione officii camerariatus huiusmodi, percipiebat et habebat, seu percipere et habere poterat, regalia

1 Legimus de Rachaneto, italice *Racanati*, quae est urbs Marchiae Anconitanae, ubi Alberici ortus est (R. T.).